

2nd April 1958]

III.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS,
FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

(1) DEMAND XX—CO-OPERATION.

MR. SPEAKER : We will now take up voting of Demands for Grants for the year 1958-59. The Hon. Minister for Industries will move Demand XX. The time allotted is three hours.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,45,58,500 under Demand XX—Co-operation’.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டிலே இந்த இலாகா எந்த முறையில் வேலை செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் நேற்று முன்தினமே கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது வருகிற 1958-59-ம் வருஷத்தில் என்ன திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்பதை மாதிரம் சில வார்த்தைகளில் சொல்லி இந்த மான்யக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வருகின்ற 1958-59-ம் வருஷத்தில், புதிதாக 60 விவசாய பாங்குகள் (large size societies) நாம் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறோம். இந்த அறுபது விவசாய பாங்குகள் நாம் ஆரம்பித்தவிட்டால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டிய 300 பாங்குகளையும் நாம் மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளேயே முடித்துவிட முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக (small size) சொஸைட்டிகள் 200 வரையில் அடுத்த வருஷம் ஆரம்பிப்பதாக திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து நில அடமான பாங்குகள் வருகிற வருஷத்தில் ஆரம்பிப்பதாக உத்தேசம். கடன் வசதி விஷயத்தில், 80 சத விதிகம் உள்ள கிராமங்களுக்கு கடன் வசதி கொடுப்பது என்றும், 40 சத விதிகம் உள்ள ஜனத்தொகைக்கு வசதிகள் கொடுப்பதாகவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடன் தொகை அடுத்த வருஷத்தில் புதிமூன்று கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை சொஸைட்டிகள் எடுத்துக் கொண்டால் புதிதாக எழு மார்ட்கேட்டிங் சொஸைடி வைக்க திட்டம் இருக்கிறது. மக்களுக்கு நல்ல முறையில் அவர்களுடைய விவசாயப் பண்டம் விற்பனை ஆக வேண்டும் என்பதற்காக 60 புதிய கோடவுன்கள் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர நான்கு காட்டன் ஜின்னின்ஸ் அண்டு டிகார்டிகேடர்களுக்கும் கூட்டுறவு முறையில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அநுபவத்தை ஒட்டி ஈரோடு, மீ வில்லிப்புத்தூர் ஆகிய இடத்தில் புல் பிளென்லிங் ஸ்கீம் செய்ததில் நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். ஓரளவு திருப்திகரமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இன்னும் ஆறு பிளாக்குகளில் புல் பிளென்லிங் ஸ்கீம் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வீடுகள் கட்டுவதற்கு இப்போது நமக்கு கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கட்டிய வீடுகள் இன்றைக்கு பழுதடைந்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. பழைய வீடுகள் நஷ்டமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே வீட்டு வசதி சரியான முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் புதிதாக வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு நாம் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறோமோ அவ்வளவு அக்கறை பழைய வீடுகளும் பழுதடைந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். அந்த நோக்கத்துடன் மத்திய பாங்கு சென்னையில் ஆரம்பிப்பதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான்கு ஹவுஸ் மார்ட்கேஜிங் சொஸைடிகள் இருக்கின்றன. மத்திய கோவாப்ரேடிவ் பாங்கானது வீடுகளின் மீது அதிகமான கடன் கொடுத்து வீடுகளைச் செப்பனிட உதவிச் செய்து, சிறு சிறு தொகையாக கடனைத்

9-20
a.m.

[Sri R. Venkataraman]

[2nd April 1958]

திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மார்க்கெட்டிங் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் கூட ஒரு மத்திய பாங்கு ஆரம்பித்து அந்த மத்திய பாங்கின் மூலமாக வெளிநாட்டு வியாபாரத்தைக்கூட செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “The Apex Co-operative Society, will undertake export as well as import trade” அதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் உதவி மூன்று லட்சம் ரூபாயாக கொடுப்பார்கள். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் வருகிற வருஷத்தில் நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு கம்யூனிடிடெவெலப்மெண்டு பள்ளக்கிலும் பரிசீலித்ததாக ஒரு கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையையாவது நடத்த வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம். நமது சென்னை நகரில் கோவாபரேடிவ் இன்ஸ்டிடியூட் இருக்கிறது. அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கு ஹாஸ்டல் கட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களை நான் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பிற்பாடு விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னொரு விஷயம். கூட்டுறவு மானியத்தின்போது கைத்தறியைப்பற்றிப் பேசுவது வழக்கம். ஆனால் சென்ற வருஷத்தில் நான் கைத்தறி விஷயத்தை இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்ட்போடு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று பிரேரித்தேன். அதேபோல் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றிய விவாதம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்ட்போடு நடந்தது. அதேபோல் இவ்வாண்டும் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றிய விஷயத்தை இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்ட்போடு எடுத்துக்கொள்வது உபயோககரமாக இருக்கும். அதை எற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி இந்த மானியத்தைப் பிரேரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,45,58,500 under Demand XX—Co-operation.”

The motion is before the House for discussion. No cut motions have been given to me. The hon. Member Sri K. S. Subramania Gounder will now speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: There are certain cut motions.

MR. SPEAKER: The Hon. Leader of the Opposition may find out from his Party why they have not given any cut motions. Nobody has given any cut motion so far.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That shows how popular this demand is!

SOME HON. MEMBERS: There are cut motions, Sir.

MR. SPEAKER: I will tell hon. Members in a minute. There is a general agreement that the hon. Leader of the Opposition will give me, after consulting his party men, who the Member is who will move the cut motion. I asked the Members of the Opposition and they said it was the turn of the Dravida Munnetra Kazhagam to move a cut motion on this demand, but no Member of the Dravida Munnetra Kazhagam has given the name of a member of the party, nor the hon. Leader of the Opposition has given one.

SRI K. ANBAZHAGAN: ‘I thought the printed cut motions are here and therefore . . .’

2nd April 1958]

MR. SPEAKER : Let the hon. Member raise a point of order. I am surprised at the attitude of the Hon. Leader of the Opposition.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Even now they may move a cut motion.

MR. SPEAKER : I have no objection. But I want to point out that they have not been quite active.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, the mover was waiting for a direction from the Chair. I have already informed him. Even now it is not too late.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After the speech of Sri Subramania Gounder, it can be done. I do not think there is any objection.

MR. SPEAKER : I asked the Members of the Opposition Party, and they said that it was not their turn, but it was D.M.K.'s turn. The D.M.K. party did not give me the name of the Member moving the cut motion.

SRI K. ANBAZHAGAN : The cut motions of the D.M.K. are in the printed list; we were thinking that the Chair would call out the names to move the cut motion and speak.

MR. SPEAKER : I shall again explain the position to Mr. Anbazhagan. Some of his Party men have given notice of cut motions Sri M. P. Subramaniam, Sri M. Selvaraj, and Sri P. U. Shanmugam and Sri Govindaswamy. But I am not aware whose cut motion they are going to support. And there is another cut motion given notice of by Sri P. U. Shanmugam. That is the position. I do not know how the Opposition Leaders can put the blame on the Speaker. It is their right to take the blame. They must be active.

SRI T. S. RAMASAMY PILLAI : Sir, if they have not given a particular name and in the absence of their statement fixing up any cut motion or the mover of such a cut motion, all the cut motions stand and they have every right to move their cut motions. Only for the sake of convenience we fix up one Member and one cut motion.

MR. SPEAKER : I am surprised at the attitude of the Deputy Leader of the Opposition of the I.N.D.C. (Laughter). The Business Advisory Committee decided that only one cut motion should be moved and that the cut motion chosen should be intimated by the hon. Leader of the Opposition, after consultation with all the components of the Opposition. That being the case, I am quite prepared to accept any name. But Members cannot expect the Speaker to go abegging for that.

[2nd April 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : I now request the Chair to allow the cut motion to be moved.

(Sri M. Jagannathan rise.)

MR. SPEAKER : I should like to tell Mr. Jagannathan that it is not necessary to have a cut motion on a demand. They can turn down the whole Demand. The Demand is there and there may be discussion. Where is it stated that you should have a cut motion? You can vote down the whole Demand. Sri Subramania Gounder will speak.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : There is too much noise in the House, I cannot hear what the hon. Member is speaking.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கூட்டுறவு இலாகாவானது தொடர்ந்து நல்ல காரியங்களை இந்த ஆண்டிலும் செய்து வந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் எந்த எந்தப் பகுதிக்கு டார்ஜெட் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது பூராவும் செய்யப்பட்டு அல்லாமல், சற்று அதிகமாகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும், ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மிகவும் நல்ல முறையில் பொதுமக்களால் விருப்பப்படுவது கூட்டுறவு விவசாய பாங்கு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த 300 உச்ச அளவு என்பதை அரசாங்கம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விவசாய பாங்கானது நல்ல முறையில் விவசாயிகளால் விரும்பப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் திறமையாகவும், நன்றாகவும் வேலை செய்யப்படுகிறது.

9-30
a.m.

ஒவ்வொரு விவசாய பாங்கிலும் பயிற்சி பெற்ற ஒரு கூட்டுறவு சிப் பந்தியை சம்பளக் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதுதான் நல்ல அபிவிருத்திக்குக் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும். சாதாரணமாக, 10,000 ரூபாய் கூட லேவாதேவி செய்யாத யிடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மெம்பர்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டு வட்சக்கணக்கில் லேவாதேவி செய்கிறார்கள் என்றால் அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயந்தான். அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் 150 விவசாய பாங்குகளையாவது அதிகமாக ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டளவிலே, மொத்தம் 300 அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் தான் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற உச்ச அளவை மாற்றி குறைந்தது 750 அல்லது ஆயிரம் அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் என்று முடிவு செய்தால்கூட அது அதிகமில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறிய கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு சிப்பந்திகள் போட்டுக்கொள்ள ஓரளவு சர்க்கார் உதவியும் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு கொடுக்கப்படக் கூடிய தொகையை அதிகரிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கூட்டுறவு இலாகா, கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முறையில் வளர, அதை அக்கிரகல்சரல் பாங்கால் மட்டும் செய்ய முடியாது. கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் பணியாற்ற வேண்டும். அப்படி பணியாற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தால் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு முழு நேர சிப்பந்திகள் தேவை. முழு நேர சிப்பந்திகள் தேவை என்றால் அரசாங்கத்தில் இருந்து ஓரளவு மான்யம் கொடுத்தால் தான் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் சிப்பந்திகளைப் போட்டுக்கொண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்ய சௌகரியமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் சங்கம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாயாவது மான்யம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இந்த ஆண்டில் குறைந்தது 750 சங்கங்

2nd April 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

களுக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டில் அதிகப்படியான கோடவுண்கள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதிகம் என்று நான் சொல்லும்போது, இதுவரையில் கூட்டுறவு இலாகாவில் பல ஆண்டுகளாக எவ்வளவு கோடவுண்கள் கட்டப் பட்டதோ அந்த அளவு இந்த ஆண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுகிறேன். பதினேழு கோடவுண்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இன்னும் 54 கோடவுண்களின் வேலை முடியும் தருவாயில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலே 60 கோடவுண்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோடவுண்களின் அவசியம் கிராமாந்திரங்களில் எந்தளவு தேவை என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கங்கள் அதை உணர்ந்துதான் வேண்டிய அளவு கிராமங்களில் செய் திருக்கிறார்கள். ஆனால் பதினாயிரம் ரூபாயில்தான் கிராமாந்திர கோ டவுண்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால், அது சிறிதாக இருக்கிறது. கிராமாந் திரங்களில் கோடவுண்கள் சற்று நன்றாகவும் பெரிதாகவும் இருந்தால் தான் அது பிரயோஜனகரமாகயிருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கிராமாந்திரங்களில் கட்டுபட்ட சொஸைட் டுகளுக்காக கட்டப்படும் கோடவுண்கள் ரூ. 20,000 செலவில் கட்டப்பட வேண்டும். அதில் பாதி மான்யத் தொகையாக கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, 10,000 ரூபாயாவது மான்யமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொன்று. கோடவுண்கள் கட்ட போதுமான இரும்பு சாமான்கள் அரசாங்கத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. கோடவுண்கள் கட்ட வேண்டு மென்றால், இரும்பு இல்லாமல் கோடவுண்கள் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் மென்ற அளவில் உத்தரவு வந்திருக்கிறது. டயரக்டர் ஆப் கண்ட்ரோல் கம்மாடிட்டீஸ் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் தேவையான இரும்பு சாமான்களை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 'பர்யாரிடி' கொடுத்து வினி யோகிக்க உத்தரவிட வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோடவுண் களை, இரும்பு சாமான்கள் இல்லாமல் எப்படி கட்ட முடியும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கும்படிக் கேட்டுக் கொள் கிறேன். இப்பொழுது இம்போர்ட் ஸ்டீல் வாங்கிக் கட்டுகிறார்கள். அப்படி வாங்கப்படுவதால் கோடவுணின் மொத்தச் செலவு அதிகமாகிறது என்று நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமானால் மார்கட் ஆக்டிவிட்டீஸ் இருந்தாலும்கூட அல்லது கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் வேலையாக இருந்தாலும்கூட சரி சென்ட்ரல் பாங்க் சூப்பர்வைஸர்களின் வேலை எந்தளவு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் லேவாதேவி யின் அபிவிருத்தியும் அதிகமாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள் வர் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்ட்ரல் பாங்கு சிப்பந்திகளுக்காக சப்லிடி கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் புதிய நியமனத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட வில்லை என்பதைப் பார்த்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. பதிமூன்றாகக் கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னா ர்கள். அதற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். பணத்தை பாங்கில் இருந்து எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். லோன் அப்ளிகேஷன் தயாரிப்பது, நல்ல முறையில் அதை பட்டுவாடா செய்வது, பணம் வசூலிப்பது எல்லாம் சூப்பர்வைஸரின் வேலையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டிலாவது சூப்பர்வைஸர்களை, சென்ட்ரல் பாங்கிற்கு அதிகப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே முறையில், பெய்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் சிப்பந்திகளை அதி கரிக்க வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லேவாதேவி, இப்பொழுது அதிகமாகிப்போய்விட்ட காரணத்தினால் அந்த இலாகாவின் கண்காணிப்பும் அதிகம் வேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, கண்காணிப்பு அவசியம் என்ற முறையில் கூட்டுறவு பெய்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் அதிகப்படியான ஸீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் கள், ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தால்தான் சூப்பர்விஷன், அல்லது

[Sri K. S. Subramania Gounder] [2nd April 1958]

தணிக்கை செய்வது திறமையாக இருக்கும். இப்பொழுது ஆடிட்டையும், அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனையும் ஓரளவு பிரிக்க எல்லாவிதமான திட்டங்களும் போடப்பட்டாகி விட்டது. ஆனால் இவ்வாறு செய்ததின் காரணமாக அதிகப் படியான ஆடிட்டர்கள் கொடுக்கப்படாவிட்டால் இவ்வாறு பிரித்தும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சாதாரணமாக, இப்பொழுது 25 சங்கங்களுக்கு ஒரு ஆடிட்டர் இருக்கிறார். சாதாரணமாக அச்சங்கங்கள் 5,000, 10,000 ரூபாய் லேவாதேவி செய்த காலத்தில் எவ்வளவு இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தார்களோ அதே அளவு இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் இன்று 50,000, 1,00,000 ரூபாய்க்கு லேவாதேவி செய்யும்போதுகூட இருப்பது என்றால், அத்தனை சங்கங்களையும் தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அது உசிதமல்ல. தணிக்கை விஷயத்தில் பணம் அதிகமாக செலவாகிறதே என்று பார்க்காது எந்த அளவு தேவையோ அதைச் செய்யவேண்டும். குறைந்தது ஒரு மூன்று மாதத்திற்கு உள்ளாகவாவது ஆடிட் செய்ய வேண்டும் என்றளவில் இருக்க வேண்டும். முதல் மூன்று வருஷத்தில் ஆவதை அடுத்த மூன்று வருஷத்தில் செய்து கொள்ள கண்கரண்டாய் ஆடிட் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தவறு ஏதாவது இருந்தால் அதை அப்போதைக்கப்போது கண்டு பிடிக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, கிராமாந்திரங்களில் அதிகமாக தேவையாக இருப்பது, ஐந்து வருடக் கடனும், மூன்று வருடக் கடனுமாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்ட காலத் தேவைக்கு பணம் கொடுக்காவிட்டால், ஓராண்டு கடனை வாங்கிக் கொண்டு அதை செலவு செய்துவிட்டு, அதை திருப்பிக் கொடுப்பது கஷ்டமாகிப் போய்விடும். ஆகவே, கிராமாந்திரங்களில் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் வழியாக மூன்று வருடக் கடன், ஐந்து வருடக் கடன் இவைகளை போதிய அளவு கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ரிசர்வ் பாங்க்கள் அக்கிரிவிக்கல்சர்வல் க்ரெடிட்டிற்காக ஓரளவு பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். எந்தளவு கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால், சென்ட்ரல் பாங்கின் ஷெயர் காப்பிட்டல், ரிசர்வ் பண்டையும் சேர்த்து சாதாரணமாக மூன்று பங்கும், ஸ்பெஷல் கேஸில் நான்கு பங்கும் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாததாக இருக்கிறது. அதனால் சென்ட்ரல் பாங்கின் லேவாதேவியைக்கூட ஓரளவு குறுக்கிக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவே, ஐந்தல்லது ஆறு மடங்காவது கொடுக்க வேண்டியதற்கு, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, டெப்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் களுக்கு நல்ல முறையில் தணிக்கை செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு ஜீப் அவசியம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு டெப்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸிலும் ஒரு டெலிபோன் இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். காரணம் என்னவென்றால், கிராமாந்திரங்களில் இருந்து ஒரு தகவல் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் நகரத்திற்கு வந்து செல்ல மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதோடு, பிரயாணச் செலவும் அதிகமாகிற காரணத்தினால் டெலிபோன் ஒன்று இருந்தால் அது மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும், அதோடு சங்கங்களும் மிகவும் லாபகரமாகவும், துரிதமாகவும் வேலை செய்யவும் முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டை இந்த ஆண்டிலே ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டுமென செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் அதிகமான சிப்பந்திகள் இல்லாத காரணத்தால் புதிய சிப்பந்திகளை பயிற்சி பண்ணுவதற்கு ஒரு கூட்டுறவு ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக மணி லெண்டர் ஆக்ட்டின் நிர்வாகத்தை பம்பாய் ராஜ்யத்தைப்போல கூட்டுறவு இலாகாவின்மீடே ஒப்படைத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் கண்காணிப்பும் தணிக்கையும் ஒரே இலாகாவில் இருக்குமானால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று பல முறைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இந்த மாதிரி சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்படப் போவதைப்பற்றி சொன்னார்கள்

2nd April 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

மந்திரி அவர்கள். ஆனால் சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையின் நிலை எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடாமல் விட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அது ஓரளவுக்கு வருந்த வேண்டியிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member is going on speaking in spite of my ringing the bell. He must finish his speech soon.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: Sir, I will finish my speech in a minute. சேலம் ஜில்லாவில் இந்த சர்க்கரை ஆலையை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கிரெடிட் அண்டு மார்க்கெட்டிங் டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் என்று தனியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை ஸென்ட்ரல் பாங்கின் கீழ் எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபீஸர் என்றே அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு பெயரிலோ ஒப்படைத்துவிட்டால் நல்லது என்பதை யும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

MR. SPEAKER: எல்லா எதிர் கட்சித் தலைவர்களும் 263-ம் நம்பரில் இருக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் டி. யு. சண்முகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கலாம். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் பதலிக்க வேண்டும்? அரை மணி நேரம் போதுமா?

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அரை மணி நேரம் போதும்.

MR. SPEAKER: Now two leaders from the opposition can speak for ten minutes each.

SRI P. U. SHANMUGAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மான்யத்தின்மீது நான் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த 263-வது வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிப்பதன் மூலமாக சில கருத்துக்களை விளக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,45,58,500 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100”

கூட்டுறவு சங்கத்தில் புதிதாக உள்ளே அங்கத்தினர்கள் வரமுடியாத படி சில சட்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில சட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற எந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அல்லது கூட்டுறவு பாங்குகளில் போய் பார்த்தாலும் 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள், 25 ஆண்டுகள் காலமாக ஒரே நபரே தலைவராக இருந்து வருவதை பார்க்கலாம். ஒன்றிரண்டு சங்கங்களில் வேண்டுமானால் மாறுபட்ட நிலைமை இருக்கலாமே தவிர புதிய நபர்கள் உள்ளே வருவதற்கு இடம் கொடுப்பது கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு பதில் சொல்லலாம், மக்கள் அவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள், அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்று வேண்டுமானால் சமாதானம் சொல்லலாம். இந்த சமாதானத்தை என்னால் ஜீரணிக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிதாக கூட்டுறவு சங்கத்தில் நுழையக்கூடாதவாறு சட்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் அல்லது கூட்டுறவு பாங்கு ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் மக்களுக்கு கடன் வாங்கலோ கொடுக்கலோ, அங்கத்தினர்களாக சேரலோ

[Sri P. U. Shanmugam] [2nd April 1958]

உவர்களுக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் அவர்கள் உரிமையோடு கேட்க முடியாத நிலைமையில்தான் இருந்து வருகிறது. “They cannot claim it as a right” யாராவது தங்களுக்கு அங்கத்தினராக சேரவேண்டுமென்று நினைத்து மனு செய்தால் அதை அங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய பெருச்சாஸிகள் அதை பல காரணங்களைக் கூறி நிராகரித்து விடுகிறார்கள். மேலும் அங்கே இருக்கிற அங்கத்தினர்களில் யாராவது அங்கு 20, 25 ஆண்டுகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிற தலைவரை அதட்டி ஏதாவது பேசினால் தலைவர் தனக்கிருக்கின்ற நல்ல வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டு இவ்விதம் எதிர்த்து பேசின அங்கத்தினரையும் வெளியே அனுப்பிவிடுகிறார். ஆகவே இதற்கு இடம் கொடுத்திருக்கின்ற சட்டங்களை திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தவிர பல இடங்களில் ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கும் ஊழல்கள் இருப்பதாக சொல்லமுடியாது. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இவ்விதம் ஊழல்கள் இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு சமாதானம் சொல்லலாம். நான் சொல்லுவது அங்கங்கே ஒன்றிரண்டு சங்கங்களையாவது ஊழல்கள் இல்லாமல் இருப்பதை காண்பது துர்ப்பம். “அத்தியை பிட்டால் அத்தனையும் சொத்தை” என்று சொல்லுவது போன்று அதிகமும் ஊழல்களே நிறைந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் ஊழல்களே இல்லையென்றால் அதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன், பாராட்டுகின்றேன், அதற்காக வணங்குகின்றேன். ஆகவே எப்படியானாலும் இதற்கு அடிப்படையாக இருக்கின்ற சட்டங்களை மாற்ற வேண்டும். இவைகளை மாற்றி, பழைய நிர்வாகிகளை மாற்றிவிட்டு, புது நிர்வாகிகளை நியமிக்க ஏன் அரசாங்கத்தார் அஞ்சுகிறார்கள் என்று எனக்கு புரியவில்லை. நமது நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி எழுதியிருக்கிற சங்கரன் பிள்ளை, எம்.எ. அவர்கள், நமது நாட்டில் நல்ல முறையில் கூட்டுறவு முறை பரவாமல் இருப்பதற்கு காரணம் “இல்லிப்டாஸி” கல்வியில்லாமைதான். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் என்பது தங்களுக்காகவே தாங்களாகவே நடத்தப்படுகின்ற தங்கள் இயக்கம் என்பதை மக்கள் உணரமுடியவில்லை. இதற்கு காரணம் கல்வியில்லாமைதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு அல்லது விவசாயிகளுக்கு உள்ளே வரமுடியாதபடி அல்லது சிலருக்கு கடன் கொடுத்து அவர்களை தங்கள் கைக்குள் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இந்தியாவில் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது சர்க்காருடைய ஆதரவில். ஆனால் மற்ற நாடுகளில் பல அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய சர்க்காருக்கு இதில் அதிக பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதில் சர்க்கார் தலையிட்டு இந்த சட்டங்களை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ஊழல்களை சொல்லிக்கொண்டு போனால் எல்லா இடங்களிலும் ஊழல்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால் நான் குறிப்பிட்ட சில ஊழல்களை சொல்லுகிறேன். அவைகளை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் புது அங்கத்தினர்களை சேர்ப்பதற்கும் வழி வகை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் களம்பூர் என்ற இடத்தில் மந்திரி மாணிக்கவேலு அவர்களால் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அதன் பெயர் பல்நோக்கு கூட்டுறவு சங்கம் என்றிருந்தது. அந்த கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு இதுவரை கடன் உதவி அளிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள சூப்பர்வைஸரைக் கேட்டால் அவர் கொஞ்சம் வார்த்தைகளை தடிப்பாகவே பேசுவருகிறார். அந்த சங்கம் இன்று வேலையற்ற நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்த சங்கத்திற்கே மூடப்போகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட அவலமான நிலையை எங்கே போய் பார்ப்பது. அதே போல் தான் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிற கூட்டுறவு பாங்க் ஒன்றில் அமோனியம் சல்பேட் வரவழைக்கப்பட்டு அதை ஆந்திராவுக்கு கொண்டு போய் விற்கப்பட்டு வருகிறது என்று ஒரு புகார் இருந்து வருகிறது. இதை

2nd April 1958]

[Sri P. U. Shanmugam]

விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி உயர் திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்களும் இதே கூட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது மட்டுமல்ல, வட ஆற்காடு கூட்டுறவு ஸென்டரல் பாங்கில் பல ஊழல்கள் நடந்து வருவதாக எக்ஸ்-மெம்பரான மாசிலாமணி செட்டியார் அவர்களே பலதடவை கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அவ்விதமென்றால் அதன் பேரில் ஏன் இதுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஒரு வேளை அந்த ஸ்தாபனம் காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கில் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதன் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே மாதிரிதான் விருதுநகர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலும் ஊழல்கள் நடந்திருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கத்தார் வழக்கு தொடுத்தார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இதுவரை வழக்கு தொடராமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இது மட்டுமல்ல. இந்த கூட்டுறவு மான்யத்தை கொண்டு வருகின்ற இந்த நேரத்தின் கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். சில இடங்களில் நிர்வாகத்தினரின் பதுமைகளாக இவர்கள் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்று இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு ஊழியர்கள் வெறும் காலண்டரையும் கடிக்காரத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். காலண்டரைப் பார்த்து சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களிலுள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் தலைவர்கள், அல்லது நிர்வாகிகள் இவர்களுக்கு எதிராக நடந்தால் இந்த ஊழியர்களோடு வழக்கு போட்டு டிஸ்மிஸ் செய்து விடுகிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் அங்கிருந்த காரிய தரிசியின் (செக்ரட்டரி) பரிதாபகரமான கதையை சர்க்கார் அறிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலைமை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும். ஆகவே இப்போது இருக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் பணி பார்க்கிற ஊழியர்களுக்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறிவிட்டால், நல்ல முறையில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளரும் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், புது அங்கத்தினர்கள் உள்ளே வருவதற்கு வழி செய்தால்தான், உள்ளே இருக்கிற பழையன கழிவதற்கும், புதியன புதுவதற்கும் வழி ஏற்படும். ஆகவே புது அங்கத்தினர்கள் வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI G. G. GURUMURTHY :

எம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாகாணத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதைக் குறித்து அரசாங்கத்தை எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களிலே புதிதாக அங்கத்தினர்கள் சேர்ப்பதைப்பற்றி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். கிராம கூட்டுறவு சங்கங்களிலே கடன் கொடுக்கப்படுகிற பூரா தொகைக்கும் பொறுப்பாளிகள் அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகஸ்தர்கள்தான். இந்த வகையிலே எந்தெந்த அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பது என்பதை தராதரம் பார்த்துத்தான் சேர்க்கிறார்கள். ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுகிறது, ஆகவே கட்சி பாடுபாடுகள் இல்லாமல் மற்றவர்களை யெல்லாம் சேர்த்து அங்கத்தினர்களை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியாக நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஏதுவாகும். கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக நடைபெறவேண்டுமானால், அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதிலே ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டியது உண்மையே. இல்லையென்றால் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

9-50
a.m

[Sri G. G. Gurumurthy]

[2nd April 1958]

விவசாய கிராம கடன் சங்கங்களிலே, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சென்டிரல் பாங்கிலே பணம் சரியான வகையிலே இல்லை என்று சொல்லி, குறுகிய காலக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. நடுத்தரக் கடன்கள், அதாவது மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும் கடன்களைக் கொடுப்பது இல்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது. இந்தக் கிராம சங்கங்களுக்கு அடிக்கடி சென்று பரிசோதனை செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால், பல குறைபாடுகள் அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கும். சரியானபடி விண்ணப்பம் செய்கின்றவர்களுக்குக் கூட காலா காலத்திலே கடன் கொடுத்து, தொகை பட்டு வாடா செய்யப்படுவதில்லை. பணமும் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. (இந்த சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) பிணமி கடன்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது போன்ற சங்கங்களுக்கு நல்ல சூப்பர் விஷன் இருந்தால்தான், சரியான முறையில் அவைகள் இயங்கும்.

விவசாய பாங்குகளை எடுத்துக்கொண்டால், எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் கவுந்தப்பாடியில் கிராம விவசாயிகள் சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஓராண்டுக்கு மேலாகியும் எந்த விதமான கடனும் கொடுக்கப்படவில்லை. பணம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு வீணாகச் சம்பளம் கொடுத்து, சங்கம் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. உடனடியாக கவனித்து இதை நல்ல முறையில் இயங்கும்படி செய்யவேண்டும்.

நில அடமான பாங்குகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பினால், நீண்ட கால தாமதம் ஆகிறது. விண்ணப்பதாரர்களுக்கு பணம் கொடுக்க ஒரு ஆண்டு, அல்லது 1½ ஆண்டு சென்று விடுகிறது. செலவும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக கடன் கொடுப்பவர்களுடத்தில் சென்று கேட்க வேண்டிய தொல்லைகளைவிட அதிகமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பரிசீலனை செய்து நில அடமான பாங்குகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறவர்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது பணம் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய பழக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் கிடைப்பதில்லை. கணக்குகளை சரியாக வைத்துக்கொள்வதற்கு சௌகரியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்குவது என்ற நிர்ப்பாயம் இல்லாமல் இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுகிற நெசவாளர் சங்கங்கள் எல்லாம் சரியானபடி நிர்வாகத்தை நடத்த போதுமான ஆட்கள் இல்லாததினால், ஊழல்கள் அங்கே மலிந்து இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI N. S. RAMALINGAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு காரணம் இதில் ஈடுபட்டுள்ள உத்தியோகப்பற்றற்ற கூட்டுறவாளர்களும், கூட்டுறவு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களும், ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும், ரிசெர்வ் பாங்கும், எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்பதுதான். அதனால்தான் நல்ல முறையில் இங்கே அந்த இயக்கம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கும், கூட்டுறவு இலாகாவிற்கும் குறிப்பாக பணிவாளர்களுக்கும் என்னுடைய வந்தனத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே 100-க்கு 77 கிராமங்களுக்கு மேல் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டும், 31 சத விதம்

2nd April 1958]

[Sri N. S. Ramalingam]

மக்களுக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பதும் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். இவ்வாறு நல்ல முறையில் நடந்து வருகிற கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நில அடமான பாங்குகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ குருமூர்த்தி அவர்கள், நில அடமான பாங்கிலே கடன் வாங்குவதற்கு நீண்ட காலம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்பு கூட இந்த மன்றத்திலே பலர் கேலியாக பேசியிருக்கிறார்கள், “நீண்ட காலக் கடன் வாங்குவதற்கு, நீண்ட காலம் ஆகிறது” என்று. அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற 25 வருடங்களாக சென்னை மத்திய நில அடமான பாங்கு இந்தியாவுக்கும் மட்டுமல்ல, ஆசியா பூராவும் ஒரு ஒரு மாதிரி பாங்கு ஆக எல்லோரும் போற்றக்கூடிய முறையிலே நடந்து வருகிறது. ஏனென்றால் அங்கே செயலாற்றும் முறை மிகவும் “impersonal” ஆக இருந்து வருகிறது. சென்ற 25 வருட காலமாக மத்திய நில அடமான பாங்கு நல்ல முறையில் வேலை செய்து இப்பொழுது ஒரு ரூபாய் கூட நஷ்டமில்லாத முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்பேற்பட்ட பாங்கில் காலதாமதம் ஆகிறது. அதற்குக் காரணம் விவசாயிகள் வேண்டிய பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்வதில்லை. இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதனால், ரிக்கார்டுகள் சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஒரு கட்டத்திலே கால தாமதம் ஆவதைத் தான் தடுக்க முடியவில்லை. மற்ற எந்தக் கட்டத்திலே காலதாமதம் ஆனாலும் அதைத் தடுக்க முடியும் என்று சென்னை மத்திய நில அடமான பாங்கு தலைவர் என்ற முறையில் நான் உறுதி கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு கட்டத்தைத் தவிர, மற்ற எந்தக் கட்டத்திலும் போதுமான காரணம் இல்லாமல் கால தாமதம் ஏற்படாது.

\\ Sri V.K. RAMASWAMY MUDALIYAR : On a point of information, Sir. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் ஸ்டேட் கோவாப்பெரேட்டிவ் பாங்கியின் தலைவராக இருக்கிறார். ஆகையால் அதிலே என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை விரிவாகச் சொல்லும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri N. S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். கடன் கொடுப்பதற்கு முன்னால் 23 வருடங்களுக்கு வில்லங்கங்கள் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் வேண்டிய தஸ்தவேஜுகளை பத்திரமாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. இப்படி வைத்துக் கொள்ளாத காரணத்தினால், கடன் கேட்கும் பொழுது தஸ்தவேஜுகளைக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் இதை யெல்லாம் சரி பார்த்து ரெஜிஸ்டார் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அந்த ஒரு கட்டத்தில்தான் தாமதம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு வில்லங்கங்களை எடுத்துப் பார்க்கவில்லை யென்றால், பல பேர்களிடத்தில் டிபெஞ்சர் வாங்கி பணம் கொடுப்பதால் அந்த டிபெஞ்சர்களின் நலனை காப்பதற்காக அப்படிப் பார்க்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிற படியால் கால தாமதம் ஆகிறது. வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நில அடமான பாங்கியிலே போடுகிற மதிப்பீடு ரொம்பவும் குறைச்சலாக இருக்கிறது என்று குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. வாஸ்தவம் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். சண்டைக்கு முன்னால் இருந்ததைவிட 25 சத விதம் கூட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று பல மகாநாடுகளில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதாவது 50 சத விதமாக மதிப்பு போட்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீண பொருள்களின்மேல் 50 சத விதம் போட்டு

[Sri N. S. Ramalingam] [2nd April 1958]

கொடுக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதில் சீக்கிரம் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆந்திரா சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். விளை பொருள்களின் மேல் 40 சத விதம் மதிப்பு போட வேண்டும் என்று ஆந்திரா சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நம் சர்க்காரும் இந்த விஷயத்தில் சீக்கிரம் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கும் பணத்திற்கு 6½ சத விதம் அல்லது 6½ சத விதம் வட்டி வாங்கப்படுகிறது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் அரசாங்கம் கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு உதவி செய்து வருகிறது. அதாவது நில அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கப்படும் கடனுக்காக வட்டியை 'சப்ஸிடி' யாக கொடுக்கிறது. அதே மாதிரி இங்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் வெளியில் கடன் வாங்கினால் 5½ சத விதம் வட்டிக்கு மேல் போடக்கூடாது என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் போது அரசாங்கத்தின் ஆதரவின்கீழ் நடக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கத்தில் மட்டும் 6½ அல்லது 6½ சத விதம் வட்டி வாங்க வேண்டும் என்று இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதை நான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதில் அரசாங்கத்தின் உத்தரவை சீக்கிரம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

மேல்நாடுகளில், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் குறைந்த வட்டிக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் முன் வந்து சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். அதை போல் இங்கேயும் சர்க்கார் சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துர்அதிர்ஷ்ட வசமாக சமீப காலத்தில் நம் தேசத்தில் பல கோளாறுகள் 'நாசரல் கலாமடல்' ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளை தீர்ப்பதற்காக ஒரு 'ரிவால்விங் பண்ட' ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல மகாநாடுகளில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். இதன் விவசாயிகளுக்கு நீண்ட கால தவணைகளில் கடன் கொடுக்கலாம். நல்ல மகசூல் வரும்போது அதை திரும்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். அம்மாதிரி ஒரு 'பண்டை' ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'பணம் சரியாக வராது' என்று அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள். தேவையாக இருந்தால் இதில் கூட்டுறவு ரிஜிஸ்திராரையும், அரசாங்கத்தையும் கேட்டு பணம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். 'ரிவால்விங் பண்டை' அவசியமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நில அடமான பாங்கிக்கு குடி இருப்பதற்கு ஒரு சொந்த கட்டிடம் இல்லை. இதைப்பற்றி நெடு நாட்களாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் இது சர்க்காரால் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. மைசூர், சௌராஷ்டிரா முதலிய ராஜ்யங்களில் நில அடமான பாங்கிகளுக்கு தனி கட்டிடம் இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கமும் உபகாரத் தொகை கொடுத்திருக்கிறது. நாங்கள் உபகாரத் தொகை ஒன்றும் கேட்கவில்லை. எங்கள் பணத்தைக் கொண்டே கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

இம்மாதம் 8-ந் தேதி ஆந்திராவில் இருக்கும் நில அடமான பாங்குக்கு கட்டிடம் வாங்குவதற்காக ஒரு இடம் பார்க்கப் போகிறார்கள். இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இதை உதாரணமாக வைத்துக் கொண்டு நம் ராஜ்யத்திலும் ஒரு கட்டிடம் வாங்கிக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கோரிக்கையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில அடமான பாங்கியில் வேலை செய்யும் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு, அதாவது பெட்டி ரிஜிஸ்திரார், அவருடைய சிப்பந்திகளுக்கான சம்பளமும், சப்-ரிஜிஸ்திரார், அவருடைய சிப்பந்திகளுக்கான பாதி சம்பளமும் நில அடமான பாங்கியே

2nd April 1958]

[Sri N. S. Ramalingam]

கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் அநீதி, அநியாயம் என்று பல தீர்மானங்கள் மூலம் சொல்லியிருக்கிறோம். மற்ற அபிவிருத்தி இலாகாக்களில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல்தான் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவர்களுடைய சம்பளங்களை சர்க்காரே ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் பணத்தின் பேரில் இருக்கும் வட்டியையாவது ஓரளவு குறைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் குருமூர்த்தி அவர்கள் குறுகிய கால கடன்கள் அதிகம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னார். அது உண்மைதான். குறுகிய கால கடன்களை அதிகம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மால்கம் டார்லிங் “நாம் பிராக்கடிகல் சைடை விட்டுவிட்டு தியரிடிகல் சைடில் கவனம் செலுத்துகிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். விவசாய உற்பத்திக்காக கடன் கொடுக்கும் தொகைகளை அந்த வருஷத்திலேயே வசூல் செய்துவிட வேண்டும் என்பது கொள்கையளவில் சரிதான். அனுபவத்தில் அது சாத்தியமா என்பதை பார்க்க வேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் வரும் வரும்படியைக் கொண்டு சாப்பாட்டுக்குப் போக, அவன் கடனை திருப்பித் தர முடியுமா என்பது நாம் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம்.

‘குறுகிய கால கடன்களை’ அதிகமாக கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறுகிய கால கடன் ஒரு வருஷம் என்று இருப்பதை, இரண்டு வருஷம் அல்லது மூன்று வருஷம் என்று மாற்றி அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் வெட்டுப் பிரேரேணைய கொண்டு வந்து பேசும்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல சங்கடங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் சரிவர சேர்க்கப்படுவதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இது விஷயமாக 10—20 நாட்களுக்கு முன் சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த வெட்டுப் பிரேரேணைக்கு அவசியமே இல்லை. ஒரு சங்கத்தில் யாராவது அனுமதிக்கப் பட்டாவிட்டால் அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு இடம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் பொதுவாக சில குறைகள் கூறப்படுகின்றன. “கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் உதவாக்கரையாகி விட்டன. நாம் முன்னேறும் வேகத்திற்கு அவைகள் சரியாக இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள்.

மால்கம் டார்லிங் அவர்கள் அழகாக சொல்லியிருக்கும் விஷயத்தை படிக்கலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்—

(1) “He says : Even in Bombay, Andhra, Madras and the Punjab where the movement is strongest, not to speak of other States, the pace proposed is fast for sound development. He, therefore, urges that soundness should not be sacrificed to pace and that, while targets should be respected, they should not be venerated.”

Independence and self-reliance essential to the strength of the co-operative movement should not be undermined by too much of official interference or centralisation. The seeds of a healthy growth should be sown at the base and persons with proper training and perspective should be chosen to undertake this task.”

அனுபவம் உள்ளவர்கள் சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களை கவனித்து நாம் ஜாக்கியதையாக முன்னேறவேண்டும். நான் இப்பொழுது மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிலோனில் இருக்கும் ரிஜிஸ்திரார் அவர்கள் கோஆப்ரேடிவ் இயக்கம் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சொல்லியிருப்பதை நான் படிக்க விரும்புகிறேன் :

[Sri N. S. Ramalingam]

[2nd April 1958]

(2) "A former Registrar of Co-operative Societies in Ceylon says: The strength of co-operation lies in the fact that it is based on persuasion and conviction and not on compulsion. No plan or system can effect desired improvements in the situation of a people, unless it succeeds in exciting in the people themselves an interest in and a desire for, the improvements contemplated. It is a failure to appreciate the important point, which is responsible for much undue pressure on co-operative officials to produce quick results. Their task is not direct executive action, but the conviction of others and their persuasion to take action. Such pressure is particularly dangerous, because it is fatally easy to produce flashy and spectacular results which will not last long."

10-10
a.m.

இம்மாதிரி குற்றம் குறை சொல்லுகிறார்கள். சட்டத்தில் அதிகமாக கெடுதல் ஒன்றும் இல்லை. சென்ற வருஷம்கூட நம்முடைய அரசாங்கம் ஸ்டேட் கமிட்டி ஒன்றை நியமித்தார்கள். அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டில் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதுள்ள நிலையிலேயே சில சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர பழைய சட்டத்தில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகம் சொல்லவில்லை. சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் எதை வேண்டுமானாலும் சட்டம் செய்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வரலாம். சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்வது ஆளைப் பொறுத்து இருக்கிறது. முக்கியமாக சட்டப் பிரச்சனையை கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியது என்ன வென்றால் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் பரப்புவதற்கு விளம் பரங்களை செய்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பயிற்சி இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சென்னையில் கூட்டுறவு பயிற்சி கொடுப்பதற்கு ஹாஸ்டல்கள் கட்டப்போவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு வந்தனம் செலுத்துகிறேன். அதோடு தஞ்சை, கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களிலும் இம்மாதிரியான ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டங்களை ஆரம்பித்து ஹாஸ்டல்களைக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களையும், இந்த மந்திரி அவரையும் கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு டிமாண்டுக்கு என்று ஒரு கோடியே, நாற்பத்தி ஐந்து லட்சத்தி, ஐம்பத்தி எட்டாயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முதலில் படித்துப் பார்க்கும்போது கூட்டுறவு முறையில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல திட்டங்களில் கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் சங்கங்கள் அமைப்புக்காக மட்டும் ஒரு லட்சத்தி இருபத்தி நாலாயிரத்து சொச்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்ட போவதாகத் தெரிய வருகிறது. மேலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, இந்த மானியத்தை பிரேரேபிக்கும் போது 60 விவசாய பாங்குகளையும், அதைப்போல் ஐந்து நில அடமான பாங்குகளையும் பல நல்ல திட்டங்களையும் எதிர் காலத்தில் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். கிராம ஐக்கிய நாணய சங்கங்களில் இப்பொழுது சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை அமைக்க வேண்டுமானால் சமுதாய நலத் திட்ட பிரதேசமாக இருந்தால் 600 ரூபாய் பங்கு தொகை வேண்டும் என்றும் அப்படிப்பட்ட பிரதேசமாக இல்லாமல் இருந்தால் ஆயிரம் ரூபாய் முன் பணமாக கட்ட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த

2nd April 1958]

[Sri V. Subbiah]

நிலைமையில் இப்பொழுது விதி இருக்கிறது. சிறிய கிராமங்களில், விவசாய பொருளாதாரம் குறைந்த கிராமங்களில் இவ்வளவு தொகையை எதிர்பார்த்து அதற்குப் பின் சங்கங்களாக ரிஜிஸ்டர் செய்வது என்பது பெரும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, லேவாதேவிச் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து 4½ சத விதிகத்திற்கு கடன் வாங்கி வந்து அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் அதை 6½ சத விதிகத்திற்கு வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வட்டி கேட்பது மிகவும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதனால் வட்டி சகாயம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல ஜில்லாக்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பதால் அங்கே பெல்லாம் விவசாயக் கடன்கள் வாங்க முடியவில்லை. அதனால் பாங்குகளிலிருந்து குறுகிய காலக் கடன்களை வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி பாங்குகளிலிருந்து நீண்ட காலக் கடனைக் கொடுத்து உதவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குத் தக்கபடி விதிகளை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நடை முறையில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி என்றும் பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி என்றும் இருக்கின்றன. அந்த சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக உபயோகிக்கப்படக்கூடிய அளவில் அமைக்க வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்திசெய்யக்கூடிய பணப் பொருள்களை அதாவது மிளகாய், வத்தல், வெங்காயம், போன்ற ஏற்றுமதி பொருள்களை வாங்குவதற்கு அந்த பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர ஜில்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கும் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி எல்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டமடைகிறார்கள். அதனால் தாமதமும் ஏற்படுகிறது. நஷ்டமும் அடைகிறார்கள் என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதை அரசாங்கம் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பல ஜில்லாக்களில் பல கூட்டுறவு பாங்குகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு விதமாக பை லாக்கள் இருக்கின்றன. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி பல விதமான பை லாக்கள் இல்லாமல் ஸ்டேட் பூராவும் இருக்கக்கூடிய பாங்குகளுக்கு ஒரே விதமான பை லாக்கள் இருக்கும்படியான அளவுக்கு திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அமைத்தால்தான் ஜில்லா நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும்.

இப்பொழுது பல கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. அங்கங்கே பல இடங்களில் பல கையாடல்கள் நடந்து வருகின்றன. பெரிய ஸ்டோர்களில் இப்படிப்பட்ட கையாடல்கள் நடைபெறாமல் இருக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு யூனியன்கள் மிகவும் முக்கியமானது. கூட்டுறவு யூனியன்களுடன் பல கிராமங்கள் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி தொடர்புள்ள கிராமங்களில் தாலுகா யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அந்த யூனியன்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட சில அதிகாரங்களை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி கூட்டம் போடுவதற்குக்கூட டி.ஆர். உடைய பர்மிஷன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சில்லரை காரியங்களை செய்வதற்குக்கூட அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் சுதந்தரமாக செயல்படுவதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து அதை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நில அடமான பாங்குகள் இருக்கின்றன. அந்த பாங்குகள் எப்படி செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri V. Subbiah]

[2nd April 1958]

சில ஜமீன் பிரதேசங்களில் அப்படிப்பட்ட பாங்குகள் இருக்கின்றன. அந்த பாங்குகள் இப்பொழுது நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. ஜமீன் பகுதிகளில் இப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டு வருகிறது. சர்வே செய்யப்பட்ட பிறகுதான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு விதி இப்பொழுது இருக்கிறது. அதனால் சில விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்வே செய்யப்படாமல் இருப்பதால் கடன் கொடுப்பது இல்லை என்ற விதி இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிறது. அதைத் திருத்தவேண்டும். இப்பொழுது சில இடங்களில் செட்டில்மெண்ட் ஆகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அது அமுலில் வந்தால் உடனடியாக விவசாயிகள் பலன் அடைய முடியும். ஆகவே ஜமீன் பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் கடன் பெறுவதற்கு உடனடியாக திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைப்பதற்கு பெரும் ஆக்கம் அளிக்கும் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டில் கூட்டுறவு பண்ணைகள் இருக்கவேண்டும் என்று நமது காந்தியடிகள் போன்ற மாபெரும் தலைவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியபடி, அவர்களை கண்டதைப்போல் சில சமுதாய நல அபிவிருத்திப் பிரதேசங்களில் விவசாய கூட்டுறவு பண்ணைகளையும் மாதிரிப் பண்ணைகளையும் அமைக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யவேண்டிய திட்டம் கூட இருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு பால் சப்ளை ஸ்டோர்கள், இதை ஏற்படுத்துவதற்கும் மற்றும் பல சில்லரை ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதில் பல தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கையாடல்கள் கூட நடைபெற்று வருகின்றன. கடனை திருப்பிக்கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கப்பட்டு அவைகள் திரும்பி வராமலேயே போய் விடுகிறது. சில இடங்களில் சர்வாதிகார முறையில் இது நடைபெற்று வருகிறது. அவைகளை யெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆடிட்டர்களையும், சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களையும், ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் அங்கங்கே அனுப்பி வைத்து அவர்களைக் கொண்டு இதை கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பல சங்கங்களிலுள்ள பல சிக்கல்களை நீக்குவதற்கும் அவர்கள் உதவியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்க இப்பொழுது தவறி விட்டார்கள். சில இடங்களில் சர்வாதிகாரிகள் போன்று நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படி இல்லாமல் இதை யெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் சங்கங்களை அமைத்து அவைகள் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு திட்டங்களை தயாரிக்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள ஐக்கிய நாணய சங்கங்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய பணப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் கூட்டுறவு பெட்ரோஷன் என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் நடைபெற்று வருகிறது. அந்தக் கூட்டங்களுக்கு நான் பிரதிநிதியாக சென்று கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். அங்கு எதற்காக கூட்டம் கூடப்படுகிறது என்பது புரியவே இல்லை. கூருத்துக்களை பராமாரிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒரு காரியமும் நடைபெறவில்லை. அங்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதோ சொல்லுகிறார்கள், பிறகு போய் விடுகிறார்கள். வேறு எந்த விதமான நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானங்களை அமுலுக்கும் கொண்டுவருவது இல்லை. இந்த முறையில், ஒரு சர்வாதிகார முறையில்தான் அது நடைபெற்று வருகிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்படும் அதை இன்னும் அமுலுக்குக் கொண்டு

2nd April 1958]

[Sri V. Subbiah]

வரவே இல்லை. இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவில்லையென்றால் வேறு என்னதான் செய்ய முடியும். இப்படிப்பட்ட பல சிக்கல்கள் இந்த சட்டத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் போக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி திருத்தம் செய்து ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் நடைபெற வேண்டும். ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை மிக மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவு வசதி பெற்று விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்று நிலைமையில் இப்படி 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. S. SUBBARAJ : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடந்து வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இந்தியாவிலேயே நமது மாகாணத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் நாம் கூட்டுறவு முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறோம் அப்படிச் செய்வதிலே நமது நிர்வாகத்தில் இன்னும் பல சௌகரியங்களை செய்து கொடுத்தால் அது நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஜில்லாவிலுள்ள டெய்யூடி ரிஜிஸ்ட்ராரர்களுக்கு அங்கு உள்ள வேலைகளை கவனிக்கும்பொழுது அது அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகள் இருந்தால்தான் அந்தப் பணியை சரியான முறையில் செய்ய முடியும். அவர்கள் அங்கங்கே போய் அந்தக் காரியங்களை கவனிப்பதற்கு பொதுவாக அவர்களுக்கு ஒரு ஜீப் கார் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் அவர்களிடத்தில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள், கிளார்க் மற்றவர்கள் அதிகமாக கிடையாது. அப்படி வேலைக்கு அனுப்பப்படும் குமாஸ்தாக்கள் அனுபவம் இல்லாமல் புதியதாக இருப்பதனால் அவர்களால் வேலையை திறம்பட செய்ய முடியவில்லை. அப்படி கிளார்க்களை அதிகமாக போட வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைத்தாலுங்கூட அதற்கு அதிகமான அப்ளிகேஷன்கள் வருவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். காரணம் அவர்களுக்கு அதிகமாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. மற்ற இலாகாக்களில் அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கிடைப்பதால் அவர்கள் இந்த வேலைக்கு வர பிரியப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகமாக ஆக்கி, அவர்கள் நல்ல முறையிலே திறமையாக வேலை செய்யும்படி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால்தான் நமது நாட்டிலே எல்லாம் கூட்டுறவு முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கும் இந்த காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக நடக்கும்.

பொதுவாக இப்பொழுது வீடு கட்டும் சங்கங்கள் அதிகமாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் சர்க்கார் அதிகமாக பணம் செலவழித்தாலும் கூட, அங்கே இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு, வீடு கட்டும் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாக பங்கு தொகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் பிரகாரம் ஐந்து பங்குகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதை குறைந்தது 15 பங்குகளாக மாற்றிக் கொடுத்தால்தான் எழைகளாக இருக்கக்கூடிய வீடு கட்டுபவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். சர்க்கார் ஒரு வேளை கூடுதல் பணம் போட்டு வீடு கட்டுபவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அதை குறைத்துக் கொள்ளலாம். ரூபாய் 5,000-க்கு கீழ் உள்ளவீடு கட்டுபவர்களுக்கு அவசியம் இந்த பங்குத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் அதிகமாக எழைகள் நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. S. Subbaraj]

[2nd April 1958]

எனது பிராந்தியத்திலே நில அடமான பானு வரவேண்டும் 10, 20 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது ஜமீன் பிரதேசமாக இருக்கும் காரணத்தினாலே, அங்கு இன்னும் செட்டில்மெண்டு ஆகாத காரணத்தினால், அங்கே ஒன்றும் நில அடமானபாங்கு ஏற்படவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டு செட்டில்மெண்டு ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுதாவது அங்கு நில அடமான பாங்கை அவசியம் ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முன்பு அங்கே ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் மூலமாக பல சிறு ஆட்டுப் பண்ணைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அம்மாதிரி ஆட்டுப்பண்ணை வைத்திருப்பதற்காக தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கடன் கொடுப்பது என்ற ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லி பங்கு தொகைகூட வசூல் செய்யப்பட்டது. அப்படி வசூல் செய்த பிற்பாடு சர்க்காருக்கு எழுதி அதற்கு வேண்டிய தொகை கிடைக்காத காரணத்தினால், அந்த ஏழை ஆடு வளர்ப்பவர்களுக்கு பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த நிலைமை இருக்குமானால் இன்னும் மக்களிடையே அணுகி, இந்த மாதிரியான ஏழைகளுக்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்பொழுது அவர்கள் அதை நம்பாமல் போய் விடுகிறார்கள். ஆகவே, எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்க முடியும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிற்பாடுதான் அதைச் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அதிகாரிகளுக்கு மேலும் நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு கூடுதல் சம்பளத்தையும் கொடுத்து, கூட்டுறவு இயக்கத்தை மேலும் நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கமானது கிராமப் பகுதிகளிலே, குறிப்பாக விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் ஓரளவுக்கு முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலும் பல துறைகளிலே வேலை செய்து வருவதைப் பார்த்து நாம் அதை வரவேற்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆகிய அபிவிருத்தி திட்டப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கிராமந்தோறும் சென்று ஆங்காங்கு கூட்டுறவு சங்கங்களை நிறுவி மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருவதைப் பார்த்து கிராமப் பகுதி மக்கள் சார்பில் இந்த இலாகா வினாவுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது வரையிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடன் உதவி மட்டும் அளித்துக் கொண்டு வந்தன. ஆனால் இப்பொழுது அவைகள் 'மல்டி பர்பஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைடீஸ்,' 'கோவாபரேடிவ் அக்ரிகல்சரல் பாங்க்ஸ்' என்ற ஸ்தாபனங்களாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டு, எல்லா வகைகளிலும் மக்களுக்கு கடன் உதவி அளித்து, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி அவர்களுடைய முழு தேவையையும் ஓரளவுக்கு பூர்த்தி செய்யக் கூடிய நிலையிலே அவைகள் இயங்கி வருகின்றன என்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கிராமங்கள் தோறும் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தாலும்கூட, ஒரு சில கிராமப் பகுதிகளில் எல்லா மக்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களினால் நல்ல பயன் இல்லாமல் போகிறது. ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு, அதாவது யாருக்கு நிலம் இருக்கிறதோ, யார் பேரிப் பட்டா இருக்கிறதோ அவர்களைப் பார்த்துதான் இந்தக் கடன் அளிக்கப் படுகிறது. எனவே இந்த முறையில் கடன் கொடுத்துவருவார்களேயானால், இது எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்காது என்பதை

2nd April 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, கிராம மக்களின் நிலையைப் பொறுத்தே கடன் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை மாறி, கிராமங்களில் யார் யார் எந்தத் தொழில்களைச் செய்கிறார்களோ அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சங்கங்களை நிறுவி அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க நாம் முன்வருவோமெய்யானால், கிராம மக்கள் சரிபட்சமாக வாழ முடியும். அவர்கள் நல்ல முறையில் அவர்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கிராமப் பகுதிகளிலே அதிகமாக நிலம் உள்ளவர்கள் சொல்பம், உழைப்பாளிகள்தான் அதிகம். அந்த உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் ஓரளவு முன்னேற வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு உதவியாக கூட்டுறவு முறையில் பலவிதமான தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவுக்கு உயர முடியும் என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே அவர்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது. மீதி ஆறு மாதங்களுக்கு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில், மண்பாண்டம் செய்தல், ஆட்டுத்தோல் உறித்தல், தோல் பதனிடல், சாப்பிட முடியாத எண்ணெயிலிருந்து சோப்புத் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களையும் இதர கிராமக் கைத் தொழில்களையும் கிராமங்களில் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பித்து நடத்தினால், கிராம மக்களின் பல கஷ்டங்கள் குறையும். மேலும் ஆங்காங்கே கிராம தான நிலங்கள் இருக்கின்றன. என் தொகுதியில் சுமார் 47 கிராம தான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு ரெஜிஸ்ட்ரார் அங்கே வந்து அந்த கிராமங்களை பார்த்தார். அப்போது அங்கே நானும் இருந்தேன். அவர் கிராம மக்களிடம் அவர்களுக்குப் புரியும் பாஷையில் பேசி அவர்களுடைய குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் தெரிந்துகொண்டார். அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றார். இதை நான் மிகவும் போற்றுகிறேன். அப்படிப்பட்ட கிராமதான கிராமங்களில் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஒரு கிராமத்தில் அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால் மற்ற கிராமங்களுக்கு அது மாதிரியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் திட்டங்களைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் திட்டம் நகரங்களில் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. அவை கிராமப் புறங்களில் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. இதற்கான காரணங்களில் ஒன்று என்னவென்றால், சுகாதார வசதிகளுடன் கூடிய வீடுகளைவிட நன்மைகளை கிராம மக்களுக்கு அதிகாரிகள் புரிய வைப்பதில்லை. அவர்கள் இந்த விஷயங்களை அவர்களுக்கு விளக்கி, வலியு வந்து, சுகாதார முறையில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் அவ்வாறு செய்வது கிடையாது. மேலும் கிராமப் புறங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக கடன்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு உதவும் வகையில் கிராம க்ரெடிட் ஸொஸைடிகளை கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஸொஸைடிகளின் மூலம் அவர்களுக்கு, வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக குறைந்த வட்டிக்கு நீண்ட காலக் கடன்களைக் கொடுத்தால், அந்த ஏற்பாட்டை ஏழை ஹரிஜன மக்கள் எல்லோரும் முழுமனதுடன் ஆதரிப்பார்கள். அந்த அளவிற்காவது இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கத்தார் இந்த மாநிலம் முழுவதிலும் பூர்த்தி செய்தால், கிராமங்களில் சுகாதார வசதி செய்து கொடுப்பதில் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்படும். கிராம மக்களுக்கு தகுந்த இருப்பிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கணிசமான அளவு நிறைவேற்றியவர்களாக ஆவார்கள் ; அம்மக்களின் குடியிருப்பு பிரச்சனை யாவது தீரும். மேலும், நகரசத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும் கூட்டுறவுச்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [2nd April 1958]

சங்கங்களின் மூலம் நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரியல் ஹவ்லிங் ஸ்கீமின் கீழ் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் வீடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்த்தால் நாம் அருவருப்பு அடைவோம். அப்படிப்பட்ட வீடுகளில் அவர்கள் குடியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையும் வாழ்க்கைத் தரமும் உயரவேண்டுமானால், கட்டாயமாக கிராமங்கள்தோறும் குடிசைத் தொழில்களை கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாழ்ப்பளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஊழல் மிகுந்திருக்கும் கூட்டுறவு இலாகாவிற்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தின் பேரில் பேசுவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். பலவிதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் மக்களின் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் ஏராளமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இன்றைய தினம், கிராமப் புறங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாலோ கூட்டுறவு பாங்குகளாலோ கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாலோ, மக்களின் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை என்றுதான் நான் தாமதமாயுடன் தெரிவித்துக் கொள்வேன். அது மாத்திரமல்ல. தனிப்பட்டோரால் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை மூடப்படுகின்றனவோ அதைவிட அதிகமான கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. கண்டிப்பாக, இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று நான் கூறாமல் இருக்க முடியாது. யுத்த காலத்திலேயே கூட இல்லாத அளவிற்கு, 40 சத விதிக் கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதியாகிவந்தன. அந்த அளவானது இப்போது மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன மாத்திரத்திலேயே ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிலருக்கு ஆத்திரம் வருகிறது; அந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையே, நிலப் பிரபுக்களுக்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் சாதகமாக இருக்கிறதென்றும், அவர்களுக்கு ஏகபோக உரிமைகள் அளிப்பதாக இருக்கிறதென்றும் நான் கூறுகிறேன். ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். ராஜபாளையத்தில் மில் தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டும் லொண்டி ஒன்றை அமைத்தார்கள். லொண்டியின் அங்கத்தினர்கள் முதலில் ஒரு ஜெனரல் பாடி மீட்டிங்கைப் போட்டு ஒருவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதற்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, அதிகாரிகள் அந்தத் தலைவரை நீக்கிவிட்டு, ஒரு இரும்புக் கடையையும் ஒரு மரக் கடையையும் வைத்து நடத்தும் ஒரு பெரிய வியாபாரியை தலைவராகப் போட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். கனம் மந்திரியிடம் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் இவ்வாறு தலைவர் மாற்றப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் மந்திரியிடம் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது என்று சொல்லும் போது கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் நான் குறிப்பிடவில்லை; நான் வேறொரு மந்திரியைக் குறிப்பிடுகிறேன். வேறொரு மந்திரியின் மூலம் இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு கூட்டுறவுச் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில், கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தினர்கள் **General Body Meeting** போட்டு ஒருவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தாலும், அதிகாரிகள் அங்கீகரித்தால்தான் அந்தத் தலைவரை சங்கம் வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்றும், இல்லாவிட்டால்

2nd April 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

அதிகாரிகளால் சிபாரிசு செய்யப்படுபவரைத்தான் தலைவராக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இது போன்று எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன.

மேலும், மத்திய அரசாங்க C. I. D-க்களும், இந்த அரசாங்க C. I. D-க்களும் எந்த எந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் வேலை செய்கிறார்கள், எந்த எந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தி.மு. கழகத்தினர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து சம்பந்தப்பட்ட மக்களிடம், 'ஸ்தா பனத்தை ஏன் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்கிறார்கள். இதை நாங்கள் நிரூபிக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கும்போது, ஆட்சியாளர்கள், எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்காததால் தான் கூட்டுறவு இயக்கம் இப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? ஆட்சியாளர்கள், முழு மனதுடன் எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் கோரி, எல்லாக் கட்சியினரையும் ஒன்றுசுட்டி விவாதம் நடத்தி, ஏன் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்குப்பதிலாக ஊழல் மிகுந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தறிந்து, ஊழல்களை நீக்கி இயக்கத்தை நன்றாக வளர்ப்பதற்கு வழி வகைகள் கண்டுபிடித்தால்தான், இயக்கம் நன்றாக வளர்ந்து மக்களின் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரிக்கும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தில், புது ரூபாய் நோட்டுக்களை அச்சடித்து பாங்குகள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் பெரிய பெரிய வியாபாரிகளுக்குத்தான் பாங்குகள் கடன் கொடுக்கின்றன. அவர்கள், பணத்தை வாங்கி, அதைக் கொண்டு ஏராளமான உணவுப் பொருள்களை வாங்கிப் பதுக்கி வைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். கிராம ஏழை விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொடுப்பதைவிட 80 சத விதிகம் அதிகம் கடன் கொடுத்து உதவினால் உணவு உற்பத்தியை நிச்சயம் பெருக்க முடியும்.

இப்போது ஜில்லாவிற்கு ஒரு கூட்டுறவு பாங்கு இருக்கிறது. பெரிய பிரபுக்கள் இருக்கும் 1—2 ஜில்லாக்களில் இரண்டு கூட்டுறவு பாங்குகள் தான் இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகமான பாங்குகளை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் திறக்க வேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் செய்தால் மக்களுக்கு இருக்கும் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரிக்கும்.

மேலும், இன்று கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது Industries Demand இல்லை. Industries Demand-ன் போது அல்லவோ இதைச் சொல்ல வேண்டும்?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Industries Demand-ன் போது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ தெரியவில்லை. ஆகவே இதை இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். இன்று இந்தியாவில் இரண்டு கோடிக்கு மேற்பட்ட கைத்தறி நெசவை நம்பி வாழும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா மில்களிலுமாக மொத்தம் ஐந்து லட்சம் மில் தொழிலாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இன்று சர்க்கார், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுகிறார்களா? மில் முதலாளிகளுக்கு உதவுகிறார்களா என்றால் மில் முதலாளிகளுக்கு உதவுவதற்காக சர்க்கார் அவர்களுக்கு 15 கோடி ரூபாய்க்கு வரியை தள்ளிக்கொடுப்பதைப் பார்க்கும்போது, முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதே இந்தச் சர்க்காரின் அடிப்படைக் கொள்கையாக இருக்கிறதே தவிர, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கோ கிராம விவசாயிகளுக்கோ உதவி செய்யவேண்டும் என்பது இந்தச் சர்க்காரின் அடிப்படைக் கொள்கையாக இல்லை என்பதை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், எங்களுடைய ஒரு சில அபிப்பிராயங்களை அடிப்படையாகக் கையாளுவதன் மூலமாகத்தான் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனை

[Sri V. K. Kothandaraman] [2nd April 1958]

யைத் தீர்க்க முடியும். அதாவது, (1) கதர் விற்பனையை எப்படி மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதே போன்று கைத்தறித் துணி விற்பனையையும், அவைகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அனுப்புவதையும் மத்திய அரசாங்கமே கண்டிப்பாக ஏற்றாக வேண்டும். (2) இப்பொழுது குறைத்திருக்கும் ரிபேண்ட் மேலும் அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும். (3) இப்பொழுது பவர் லாம் இருப்பதன் மூலமாகக் கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பவர் லாம் அமுலில் இருக்கக்கூடாது.

10-40
a.m.

SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் அங்கத்தினர் அணிந்திருக்கும் சட்டை கைத்தறித் துணியா, மில் துணியா என்பதைத் தயவு செய்து அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நாங்கள் கைத்தறி, மில் ஆகிய இரண்டையும் ஆதரிக்கிறோம். அவர்களைப்போல் கைத்தறி நெசவாளர்களை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு மில் முதலாளிகளை மாதிரம் ஆதரிப்பது இல்லை. நாங்கள் மில் கைத்தறித் தொழிலாளர் இரண்டு பேர்களையும் ஆதரிக்கிறோம். ஆகையால், இரண்டு துணிகளையும் தான் நாங்கள் உடுத்துகிறோம்.

ஆகவே, கூட்டுறவு விற்பனை சொஸைட்டிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஐந்து சொஸைட்டிகளில் ஏற்படும் ஊழல்களை உடனுக்குடனே நீக்குவதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம்—வருஷக் கணக்கில் விசாரணை செய்தும் அதற்கான பரிகாரம் தேட முடியாத நிலைமை இருப்பதன் காரணமாகத் தான் பெரிய அளவுக்கு இன்றைக்கு ஊழல்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. அதே போன்று இன்றைக்கு கைத்தறி நசித்து விட்டதென்றால், அதற்குக் காரணம் வெளிநாடுகளிலிருந்து dyes இறக்குமதி இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருப்பதும் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்குப் போதுமான அளவு சாயம் இந்தியாவில் இல்லை. போதுமான அளவு உற்பத்தி செய்யும் வரையில் அவைகளை வெளிநாடுகளிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யவேண்டும்.

இன்று சொஸைட்டிகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் துணிகளுக்கு உடனுக்குடன் மத்திய அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதில்லை. சொஸைட்டி நூல் வாங்கும்போது, பணத்தைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சொஸைட்டிகளிடமிருந்து மத்திய அரசாங்கம் துணியை வாங்கும்போது பணம் கொடுக்காமலேயே வாங்கிக்கொண்டு, பிரியப்பட்டபடி பணம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினால் இன்றைக்கு சொஸைட்டிகள் மூடப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, உடனுக்குடன் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரிகளை விற்பனை ஏஜண்டுகளாக மாற்ற வேண்டும். தேவையான பட்டு நூல்களை நம் ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். வெளி நாடுகளிலிருந்து ஜவுளி இறக்குமதி செய்யக் கூடாது. நமது ராஜ்யத்தில் பஞ்சாலைக்கும் கைத்தறிக்கும் போட்டி இருப்பதால் இரண்டையும் இணைக்கக்கூடியவாறு திட்டமிடுக்க வேண்டும்.

இந்த சொஸைட்டிகளுக்கு மாதத்தில் பத்து, பதினைந்து நாட்களுக்குத் தான் வேலை கிடைக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதற்கு நாம் உடனடியாக முயற்சி செய்தாக வேண்டும். அது போன்று இன்றைக்குச் சட்டங்களைத் திட்டவட்டமாக மாற்றியமைத்தாக வேண்டும். அதற்காக வேண்டி கனம் திரு டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டி அமைத்து மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. அது பல நல்ல யோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த நல்ல யோசனைகளை—கைத்தறி நெசவுத் தொழில்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்பதற்காகவோ என்னவோ—இது வரை சர்க்கார் வெளியிடவில்லை. அது என்ன ஆச்சு என்று இதுவரை நமக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. ஆகவே, நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் நூல் வடநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கிருந்து துணிகளாக மாற்றப்பட்டு மறுபடியும் இங்கே வரும்போது, ரயில் சார்ஜ் எல்லாம்

2nd April 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

சேர்ந்து, துணியின் விலை அதிகமாக உயர்ந்து விடுகிறது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இங்கிருந்து நூல் மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்பப் பட்டு, அங்கிருந்து நமக்குத் துணியாகத் திரும்பி வரும்போது அதன் விலை அதிகமாகிறது என்பதற்காகத்தான். அந்த விலை உயர்வை நாம் சரி பண்ண வேண்டும். இங்கேயிருந்து வடநாட்டுக்கு அனுப்புவதாலும் அங்கே யிருந்து இங்கு. வருவதாலும் விலை உயருகிறது. இதே போன்றுதான் இங்கிருந்து மணிலாப் பயறு அன்னிய தேசங்களுக்குப் போகிறது. அங்கிருந்து பிஸ்கட்டு போன்ற பொருள்களாக நமக்கு ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு விலைக்குத் திரும்பி வருகிறது. ஆகவேதான் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்காக வேண்டி இவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, இதுபோன்ற சீர்திருத்தங்களை நாம் கொண்டுவரவில்லை யென்றால், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை மேலும் மேலும் மோசமாகப் போகும்.

கைதறித்தொழிலாளர்கள் அந்தத் தொழிலை மட்டுமே நம்பி வாழவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் இருக்கக்கூடாது. அவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்தவேண்டுமானால், அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பயிற்சி கொடுத்தாகவேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதென்றால், சர்க்கார் அவர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க சாப்பாடு போட்டு, அவர்களுக்குப் போதுமான வசதி செய்து, பயிற்சி கொடுப்பது என்பதும் முடியாத காரியம். ஆகவே, பகல் நேரத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை அவர்கள் செய்துவிட்டு, இரவு நேரத்தில் அவர்களுக்கென ஏதாவது வேறொரு தொழிலில் பயிற்சியைக் கொடுப்பதன் மூலமாகத் தான் கண்டிப்பாக வேறு தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்த முடியும். அந்த அடிப்படையிலே சர்க்கார் அவசியம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தினால்தான் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளை நாம் போக்குவதற்கு முடியும்.

இதுபோன்று, கிராமங்களில் இருக்கும் ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் இன்றைக்கு இருப்பது போதாது. மேலும் அதிகப்படுத்தியாகவேண்டும். மேலும் அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுப்பதன் மூலமாக இன்றைய தினம் அவர்களுடைய பொருளாதார வசதியை நாம் உயர்த்தமுடியும்.

இன்றையதினம் வியாபாரப் பொருளுக்காக வேண்டி, மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி இருக்கிறது. ஆனால், அந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலே விவசாயப் பொருள்களுக்கும் இடம் இருக்கவேண்டும் என்ற அளவுக்கு நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டு வரப்படுகிறது. ஆனால், அதற்காகவேண்டி கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் வெளிவந்தது. வெளிவந்த பிறகும் இதுவரையில் அமுல் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அறுவடை ஆனவுடனே அந்த விவசாயிகளுக்கு எத்தனையோ கடன் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, உடனே விற்பனை செய்துகொடுத்தாகவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. பாதி விலைக்குக்கூட அந்த நேரத்தில் தங்களுடைய தானியங்களை விற்பனை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அளவு போடுவதில் குறைவதோடு மட்டுமல்லாமல், விலையும் பெரிய அளவுக்கு அவர்களுக்குக் குறைந்து விறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலே அவர்களுக்கும் இடம் இருந்தால், அந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் அவர்கள் விளைவிக்கக்கூடிய விளைச்சல் தானியங்களை அங்கே வைத்துவிட்டு, 50 முதல் 75 சதவிகிதம் வரை பணத்தை வாங்கி, கடன்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதை பாங்கு மூலமாக பணம் வாங்கி, குறைந்த வட்டியிலே அவர்கள் முன்னேற்றமுடியும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில்தான் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலே விவசாயப் பொருள்களுக்கும் இடம் இருந்தாகவேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. K. Kothandaraman]

[2nd April 1958]

இதுபோன்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகப் பல தொழில்களை நாம் வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குடிசைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்கள், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்காக வேண்டி ரூ. 600 சேர்த்து பாங்கிலே போட்டும் ஸ்பெஷல் கடன் எழுப்பியும்கூட இது வரையிலும் அவர்கள் ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்து நடத்துவதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை ஏன் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன் என்றால், பல இடங்களில் இன்றைக்குப் பலர் தொழில் நடத்துவதற்கு முன் வந்தாலும், 'இவர்கள் கம்யூனிஸ்டு சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது கம்யூனிஸ்டுகளின் தலைமையின் கீழே இருக்கக்கூடியவர்கள்; ஆகவே, இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கக்கூடாது' என்ற நிலைமையில் இருக்கிறதோ என்ற ஒரு பார்வையும், நினைப்பும் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு உண்மையில் தொழில் வளர்ச்சி நாட்டிலே ஏற்படவேண்டும் என்ற நினைப்பு சர்க்காருக்கு இருக்குமானால், அவர்கள் இதுபோன்று வருஷக்கணக்கில் அங்கீகாரம் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பது நமக்குத் தெரிந்தாகவேண்டும்.

இன்னும் இரண்டு மில்களை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலமாக 'ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், ஆரம்பிக்கப் போகிறோம்' என்று வருஷக்கணக்காக சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஆனால், எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்போகிறது, எப்பொழுது கட்டியாகப் போகிறது என்று மந்திரி அவர்களுக்கேகூடத் தெரியாதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். உடனடியாக சீக்கிரத்திலே ஆரம்பிக்கவேண்டும். 10, 15, 20 லட்சம் வரையில் பணத்தைச் செலவுசெய்து தொழிற்சாலையைக் கட்டி, மிஷினைக் கொண்டுவந்து வைத்து, அத்தொழிற்சாலை நடைபெறாமல் அந்தப் பணத்திற்கு வட்டி வாங்காமல், முதலும் வாங்க முடியாத அளவுக்கு மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையை எடுத்து நடத்தினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கும். இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி என்பது முடியும். ஆகவே, மேலும் மேலும் பணத்தைப் போட்டு கட்டிடத்தைக் கட்டி, ஆரம்பிப்பதற்கு உடனடியாக வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் விலக் மில் ஒன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. சுதர்சன ஆயில் மில் ஒன்று பத்து வருஷம் கழித்தும் இதுவரை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலை ஒன்றும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இரண்டு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் எங்கள் ஜில்லாவில் வேறொரு தொழிற்சாலையும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு ஊக்கம் கொடுத்தி, வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து, நம்முடைய ராஜ்யத்தை நல்லமுறையில் கொண்டுவருவதற்காக வேண்டி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-50
a.m.

* SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் முதலாளிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் இந்தச் சர்க்கார்தான் என்று குற்றம் சாட்டினார். அவர் எத்தனாக இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் கதர் அபிவிருத்தியிலோ அல்லது இயந்திரத்தின் உதவியின்றி இயங்கக்கூடிய தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலோ அக்கறையில்லாது மில்களுக்கு உதவி அளிப்பது சார்பாக அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் முதலாளிகளுடைய கையாட்கள் நாங்கள் அல்ல. அவர்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள்தாம் என்பதை....

2nd April 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order. I take complete objection to what the hon. Member has said and want it to be rejected by the Deputy Speaker who is presiding:

DEPUTY SPEAKER : I have not heard what he said. Let me hear it again.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, I think we may ignore it. We need not ask the hon. Member to repeat it and hear it over again.

SRI J. MATHA GOWDER : அதாவது 1931-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் விருதுநகரில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானங்கள் ஒன்றில் “பொருளாதாரத் துறைக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக்கும், இயந்திர வளர்ச்சிக்கும், சமதர்ம உணர்ச்சிக்கும், கதர் தத்துவம் விரோதமாய் இருப்பதால் கதர் தேசியப் பொருளாதார தொழில் திட்டம் என்பதை இம் மரநாடு மறுக்கின்றதுடன் தொழில்முறை இயந்திர வளர்ச்சியை இம்மரநாடு ஆதரிக்கின்றது” என்பதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின் ஆப் ஆர்டர். இயந்திர வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக கதர் தத்துவம் இருப்பதாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு முன்னோடியாக முன்பு இருந்த வேறு கட்சி அந்தக் காலத்தில் தீர்மானம் செய்தது என்கிற காரணத்தைச் சொல்லி இன்றைக்கு முதலாளிகளுடைய கைக் கூலிகளாக திராவிடக் கழகம் இருக்கிறது என்கிற கருத்தை மீட்டும் அங்கத்தினர் வலியுறுத்த விரும்புகிறார். அதில் தொடர்ச்சியான கருத்தும் இல்லை. ஆதாரமும் இல்லை. அப்படியிருக்க இந்த அவையில் முதலாளிகளுடைய கைக்கூலிகளாக திராவிடக் கழகத்தினர் இருப்பதாகச் சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. அவ்வாறு சொல்வது தவறு என்பதைத் தாங்கள் கூறவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கூட்டுறவு இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மானியம் இது. ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் இதற்கு அடுத்த மானியமான இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிமாண்டில் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொன்னார். அதைத் தொடர்ந்தே இண்டஸ்ட்ரி மானியம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோவது பொருத்தமாகாது. கூட்டுறவு இலாகா சம்பந்தமாகவே பேசலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I will go through it and see it.

SRI K. ANBAZHAGAN : It should be expunged.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It may be objectionable, but it is not a matter for expunging. Let the hon. Member continue his discussion confining himself to the Demand.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. The hon. Member is reading from a newspaper and it is objectionable.

DEPUTY SPEAKER : If he is reading from a newspaper, it is objectionable, but he is only referring to some of the resolutions passed by the association. He is not reading from manuscript. Let the hon. Member continue his speech.

[2nd April 1958]

SRI J. MATHA GOWDER : ஆகையால் மறுபடியும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏழைகளுடைய சர்க்காரே தவிர முதலாளிகளுடைய சர்க்கார் அல்ல என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுப்பது இல்லை என்ற புகார்கள் அநேகமாக எல்லாச் சங்கங்களிலிருந்தும் வருகிறது. அதை நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமச் சங்கத் தலைவராக அநேக ஆண்டுகள் நான் இருந்திருக்கிறேன். அதனால் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தைப் பார்த்து நான் சொல்கிறேன். ஐந்து வருஷ வாய்தாவில் கடன் கொடுக்கவில்லை என்றால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டதான் செய்யும். கிராமங்களில் நாணய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதனால் பிரயோஜனம் இல்லை. கடன் கொடுத்து ஒரு வருஷத்திற்குள் அதைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயப் பொருளை கடன் அடைக்கவேண்டுமே என்பதற்காக அதிக விலை வராத காலங்களில் விற்றுவிடும்படியாக நேரிகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் கடனாக ஐந்து வருஷங்களில் கடனைத் திருப்பித்தரும்படியாக ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். நல்ல விலை வரும்போது தம்முடைய விவசாயப் பொருள்களை விற்றுக் கடனைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகையால் நீண்ட கால கடன் வசதி தருவதற்கு உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி சென்டிரல் பாங்கில் கேட்டதற்கு அவர்கள் சொல்கிறார்கள், குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களாம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். நீண்டகாலக் கடன் வசதி கொடுத்தாலன்றி கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களினால் பயன் இல்லை.

அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். விவசாயத் துறை இல்லாமல் தோட்டத் தொழிலில் பலர் பாடுபடுகிறார்கள். தோட்டப் பயிரில் பலன் கண்டுபிடிக்கக் குறைந்தது மூன்று நாளுக்கு வருஷங்களாவது ஆகும். மூன்று நாளுக்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் வருமானம் வருகிறது. ஒரு வருஷத்திற்குள் கடனைக் கட்டவேண்டுமென்றால் எப்படிக் கட்ட முடியும்? விவசாயத்திற்கு மூன்று வருஷக் காலம் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. தோட்டப் பயிருக்கு ஐந்து வருஷத்திற்குக் குறையாமல் நீண்டகாலக் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கிராமக் கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுக்கு விவசாயம் என்றால் என்ன என்றே தெரியாது. நாங்கள் விவசாயிகள் அல்ல. நாங்கள் டியும், காப்பியும்தான் பயிரிடுகிறோம். இந்த வருஷத்தில் தோட்டப் பயிரை உண்டாக்கிவிட்டு இந்த வருஷத்திலேயே கடனைத் திருப்பி அடைக்கவேண்டுமென்றால் முடியாது. பழைய தோட்டக்காரர்களால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஆகவே தோட்டப் பயிருக் காவது நீண்டகாலக் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து, ஏழாயிரம் ரூபாய் வரை மதிப்புள்ள சாதாரண பூமியில் ஒரு ஏக்கராவில் உருளைக்கிழங்கு பயிர் வைப்பது என்றால் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவாகும். அவனுக்குச் சங்கத்தினால் 300 ரூபாய்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. பாக்கி 700 ரூபாய்க்கு அவன் மார்வாடியிடத்தில்தான் கடன் வாங்கப்போகிறான். அதிக வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நிலத்தின் மதிப்பை வைத்துக் கடன் கொடுப்பதில் எத்தனை ரூபாய் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படுமோ அத்தனை ரூபாய்களைக் கடன் ஆகக் கொடுக்கவும் வசதி இருக்கவேண்டும். சொத்து மதிப்பு இருந்தால்தான் கொடுக்கிறோம். சொத்து மதிப்பு இல்லையென்றால் நாணயச் சங்கத்தில் கொடுப்பதில்லை.

ஆகவே, அவர்களுக்கு சொத்து மதிப்பு இருந்தால் 5,000 ரூபாய் வரை “இன்டினாவல் பாரோயிங் பவரை” உயர்த்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ரூரல்

2nd April 1958]

[Sri J. Matha Gowder]

11-00
a.m.

அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் இப்பொழுது எப்படி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், சுற்றிலும் கிராம நாணய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு மத்தியில் ஒரு ரூரல் அக்கிரகல்சரல் பாங்கை ஏற்படுத்துகிறார்கள். நாணய சங்கங்களில் உள்ளவர்கள், அங்கு குறைவாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் விவசாய பாங்குக்கு போய் விரிகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் நாணய சங்கத்தில் இருந்தவர்கள் இந்த ஆண்டு அக்கிரகல்சரல் பாங்குக்கு போய் விரிகிறார்கள். அங்கு அதிகமாகக் கடன் கிடைக்கிறது என்பதற்காகத்தான் அங்கு போகிறார்கள். ஐந்தாறு நாணய சங்கங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு விவசாய பாங்க் இருக்கிறது. விவசாய பாங்கை மட்டும் நம்பி கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் கொண்டுவர முடியாது. கிராம நாணய சங்கங்களின் அடிப்படையில்தான் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியுமே தவிர வேறென்றினாலும் முடியாது. ஆகவே, கிராம நாணய சங்கங்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும், அவைகளுக்கு அதிக ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். (பெல்) நீலகிரியைப் பொறுத்ததளவில் ஒரு சில ஆலோசனை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு கூட்டுறவு முறையில் 12 பாக்கடிகள் ஏற்படுத்தலாம். இப்பொழுது அங்கு அப்படி கூட்டுறவு முறையில் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. அப்படி அதற்கு ஒரு கூட்டுறவு முறை ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக நமக்கு பாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படி அந்நிய செலாவணி நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் ஆதலால் கூட்டுறவு முறையை ஊக்குவிக்கவேண்டும். அதேபோல் அங்கு ஒரு ஜாம் பாக்கடிக் ஏற்படுத்தலாம். அங்கு பழ வர்க்கங்கள் நிறையக் கிடைக்கும். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். அடுத்த படியாக, நீலகிரியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் எந்தவித பயனும் அபைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (பெல்) அடுத்தது, லேபர் சொஸைட்டீஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும். நீலகிரியில் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி இப்பொழுது எப்படி நடக்கிறதென்பதை மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீலகிரியில் கிடைக்கிற உருளைக் கிழங்கை எடுத்து மேட்டுப்பாளையத்தில் விற்றுவிட்டு அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கையில் கொடுக்கிறார்கள், அது. மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் வேலையேயில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் வேலை, அந்தப் பொருள்களுக்கு மார்கெட் கண்டு பிடிப்பதாகும். சிலோன், பர்மா போன்ற இடங்களில் அதற்கு மார்கெட் கண்டு பிடிப்பதுதான் மார்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் வேலையாகும்.

* **SRI K. MARAPPA GOUNDER** : உதவி சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்துச் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாட்டில் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கும், சமூகப் பொருளாதாரத் துறையை உயர்த்துவதற்கும்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கமாகும். கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையை கூட்டுறவு முறை மூலந்தான் உயர்த்த முடியும் என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். தனியார் உடைமையையும், கூட்டுப் பொறுப்பையும் ஒன்றாக இணைத்து கிராமப் பொருளாதாரத்தை சமீபசமர்க்குவது கூட்டுறவு இயக்கத்தினால்தான் முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் தங்களது விவசாயப் பொருள்களை நல்ல முறையில் விற்பதற்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பண்டங்களை சகாய விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளவும் கூட்டுறவு முறை மிகவும் பயன்படுகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் சிறு ரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்தி அவைகளை நன்கு அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் கூட்டுறவு முறைதான் சிறந்தது. கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தான் நல்ல முறை. நம் நாட்டிலுள்ள 80 சத விசதத்தினர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களாகும். கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையைச் சீர்படுத்த கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் பலனளிக்கும். இப்பொழுது நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்

[Sri K. Marappa Gounder] [2nd April 1959]

இரண்டாவது ஆண்டில் இருக்கிறோம். கிராமப்புறங்களில், விவசாய பாங்குகள், கிராம சொஸைட்டிகள், கோடவுன்கள் இவைகள் எல்லாம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விவசாயத் துறையை மெச்சத் தக்க வகையில் ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான் அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம். அப்படி பல காரியங்கள் கிராமங்களில் இன்று நடைபெறுகிறது. ஆனால் அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதில்லை. கோயம்பத்தூர் ஜில்லா மத்திய பாங்கு ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆறு மாதமாக கிராம சொஸைட்டிகளுக்குப் பணம் சரியாக பட்டுவாடா செய்யப்படுவதில்லை. (கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்). காரணம், இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கிராமங்களில் பரவியிருக்கும் எல்லா அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் அதன் மூலம் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த பாங்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது பணம் மட்டுமே கிராமங்களுக்குப் பண உதவி செய்துவருகிறது. அதனால் அந்த பாங்கில் இருந்த பணம் எல்லாம் குறைந்து போய்விட்டது. அது, ஐந்தாறு மாதங்களாக கிராம சொஸைட்டிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க மிகவும் கஷ்டப்படுகிறது. ரிசர்வ்பேது உச்சளவை 35 லட்சத்திலிருந்து 70 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ரிசர்வ் பாங்க்காரரை கேட்டிருந்தார்கள், செய்திருந்தார்கள். ஆனால் ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் கிராம சொஸைட்டிகளின் பங்கை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கடன் விண்ணப்பத்தைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். அதனால் அந்த பாங்குக்கு அந்தப் பணம் சாங்க்ஷனாகவில்லை. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு கடன் விண்ணப்பங்கள் தவறிருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்திற்காக செலவு செய்ய வேண்டி அனுப்பப்பட்ட கடன் விண்ணப்பங்களாகும், அவைகள். அந்தக் கடன் விண்ணப்பப் பணம் சுமார் ஏழெட்டு மாதங்களாக சாங்க்ஷன் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக சொஸைட்டிகள் பணத்திற்கு பாங்கையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்பணம் கிடைத்தால் அங்குள்ள மக்கள், விவசாய மக்கள் வாழ முடியும் என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

11-10
a.m.

ஆகையினால் மேற்படி துறைகளில் மிகவும் தீவிரமாக சர்க்கார் கவனத்தைச் செலுத்தி விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு வேண்டியன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக அவினாசியில் மார்க்கட்டிங் ஸொஸைட்டி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த ஸொஸைட்டி இதற்கு முன்பு கோவாப்பரட்டில் ஸ்டோர்ஸ்களாக இருந்தன. அதாவது ரேஷன் காலத்தில் கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருந்தது. அன்னூர் என்கிற இடத்திலும் கூட்டுறவு ஸ்டோர் ஒன்று இருக்கிறது. அவினாசியில் இப்போதுதான் மார்க்கட்டிங் ஸொஸைட்டியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 1,00,000-க்கு மேல் இதற்கு முன்னால் இதன் மூலமாக வியாபாரமான தொகையை பாங்கில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதில் சுமார் ஒரு லட்சம் முதல் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் வரை இப்போது போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணம் எல்லாம் அந்தந்த பிரி்காவிலுள்ள மக்களால் சம்பாதித்த பணம். இந்தப் பணத்தை அங்குள்ள கிராம மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவுவதற்காக அன்னூர் ஸ்டோரை மார்க்கட்டிங் ஸொஸைட்டியாக மாற்றி இந்தப் பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவி அந்த ஏரியாவிலுள்ள சொஸைட்டிகளை மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியில் அனைத்து உதவிபுரியவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அவினாசியிலும் சேயூரிலும் இரண்டு விவசாய பாங்குகள் ஆரம்பித்து நாளின்று மாதங்கள் ஆகின்றன. அது ஸொஸைட்டியாக இருந்த சமயத்தில் சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வரவு செலவு செய்து கொண்டிருந்தது. இப்போது 30 ஆயிரம் ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் வெளியே கொடுத்து வாங்குவதற்கு, மது பாங்கில் பணம் இல்லை. அதோடு கிராமங்களில் விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் பணம் இல்லாது இருக்கும் காலத்தில் அவர்கள் பாங்கில் டிப்பாசிட் போடுவதும், அதில் பங்குகள் எடுப்பதற்கும் மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. சாதாரணமாக அங்கு விவசாயம் மார்க் முதல் ஜூன் வரை நான்கு மாதங்கள்தான் வருவாய்

2nd April 1958]

[Sri K. Marappa Goundar]

(Mr. Speaker in the Chair.)

உண்டு. அந்தச் சமயத்தில்தான் பாங்கில் பணம் கிடைக்குமே தவிர மற்ற மாதங்களில் வசூல் ஆகும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இந்த நான்கு மாதங்களைத் தவிர மற்ற மாதங்களில் விவசாயிகள் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் பாங்கிலிருந்து அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்துத் தவிர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு நிலலாமல் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளிலிருந்து கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனின் உச்ச அளவு 500 ரூபாய் அல்லது ஆயிரம் என்றிருக்கிறது. கோவாப்பேரேஷன் ஆரம்பகாலத்தில் 500 என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது எல்லாம் வாழ்க்கை நிலை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. முன்பு ஒரு பங்கு என்று இருந்த செலவுகள் எல்லாம் இப்போது பத்து பங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையின் உச்ச அளவு அதே அளவில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 200 ரூபாயாக வாங்கின எடுத்துக்களின் விலை இப்போது 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இரும்பு சாமான்களின் விலையெல்லாம் ஒரு ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது ஐந்து ரூபாய் ஆறு ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்காக மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் வைக்கவேண்டுமென்றால் முன்பு 300, 400 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளிலிருந்து கொடுக்கப்படும் கடன்கள் மாத்திரம் 500 என்றிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இம்மாதிரியே போய்க் கொண்டிருக்கிறதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த கடன் விஷயத்தில் இதன் உச்ச அளவை 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டும். இது தவிர கல்டிவேஷன் லோன் என்று பிரத்தியேகமாக கொடுக்கிறார்கள். இதையும் இந்த உச்ச அளவில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். விவசாய செலவுகள் எல்லாம் பத்து பங்கு உயர்ந்திருக்கும்போது, இப்போதும் அதே மாதிரி இருந்துகொண்டிருப்பதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு, விவசாயப் பொருள்கள் மீது கொடுக்கப்படும் கடனை இதில் சேர்க்காமல் பிரத்தியேகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு இன்னும் 20 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்து நிமிட நேரம் பேசினால் 4 அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். இப்போது கனம் செல்வராஜ் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன். அதன் பின்னால் ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர், அதன் பின்னால் கனம் எம். டி. ராமசாமி அவர்கள் பேசுவார்கள், அதன் பின்னால் ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினரை அழைக்கிறேன். அதற்குப் பின்னால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இரண்டு பேர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதன் பின்னால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள். இதற்கு அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கனம் எம். செல்வராஜ் அவர்களைப் பேசுவதற்கு அழைக்கிறேன்.

*** SRI M. SELVARAJ :** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக லாண்ட் மார்ட்டுஜே பாங்கு மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் விவசாயிகளுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இதற்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறபொழுது 1923-ல் ரீ சர்வே செய்யப்பட்டதன் அடிப்படையில் 35 வருஷங்களாக இருக்கிற வில்லங்கங்களை எல்லாம் பார்த்து கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் நில அடமான பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் சரியானபடி செலவு செய்யப்படுவதில்லை. உதாரணமாக விருத்தாசலம் பாங்குக்கு 80 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் 40 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த கடனை கொடுக்கும்போது 35 வருஷங்களாக கடன் கேட்பவரிடம் இருந்ததா? அந்த நிலங்களில் வில்லங்கங்கள் இருந்ததா என்பதை எல்லாம் தேட வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் காலதாமதம் ஆகிப் பணம் சரியான சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. இதனால் அதிகப்படியான விவசாயிகள் பாங்கு

[Sri M. Selvaraj]

[2nd April 1958]

களில் விண்ணப்பங்கள் போட்டு பணம் கடன் வாங்கலாம் என்ற நிலைப்பி லிருந்து நீங்கி பிரைவேட்டாக மணி லெண்டர்ஸ்-அவர்களிடம் போய் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே 35 வருஷங்களுக்கு பார்த்துக்கப்படும் வில்லங்கங்களை குறைத்து 20 அல்லது 25 வருஷங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் எடுத்தால் போதும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நிலங்கள்மீது கடன் கொடுக்கப்படும்பொழுது 1932-லிருந்து விலைவாசியை அனுசரித்துக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதை மாற்றி தற்கால விலைவாசியை அனுசரித்து கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல கையாடல்கள் பெரிய அளவில் நடந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சியில் இருக்கிற கூட்டுறவு ஸொஸைட்டியில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பல ஆயிரக்கணக்கில் கையாளப் பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு ஆண்டு ஹைசர்சேர்த் கந்தசாமி பிள்ளை என்பவர் பொதுஜனங்களுக்கு நோட்டீஸ் மூலம் விளம்பரப்படுத்தியிருக் கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இதுவரை அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப் படாமல் இருந்து வருகிறது. இதற்குத் தலைவராக இருந்தவர் பார்த்தசாரதி நாயுடு என்பவர் காலதிரல் கட்சியை சேர்ந்தவர், என்கிற காரணத்தால் ஆளும் கட்சியின் செல்வாக்கை உபயோகித்து இதுவரை அவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறுகிற சமயத்தில் உடனுக் குடனேயே ஏன் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த முறையில் அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கு மானால் இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு முறைக்கு பொதுமக்கள் ஆதரவு கொடுக்கமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் தலைவரை நியமிக்கும் விஷயத்தில் கட்சி சார்பற்ற முறையில், கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயமாகக் கருதி இதில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக விருத்தாசலம் பகுதி யில் பெண்ணாட்டத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக அங் குள்ள மக்கள் 10 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதற்கு உத்தேசித்துப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் தீர்மானித்து ஒரு ஆண்டு காலமாகியும் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'இதற்காக நாங்கள் மத்திய சர்க் காருக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி வாருவதில்லை' என்று. இதற்காக மேல் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் 10 லட்சம் ரூபாயைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளை நாட்டில் பெருக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண் டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இதற்காக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப் பாக (விவரம்) நெசவாணித் தொழிலாளர்களுக்கு காலனி கட்டி அதி லிருந்து 27 ரூபாய் வீதம் வசூலித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாத வருமானமோ மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் இதை 15 அல்லது 20 ரூபாயாக வசூலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அவர்களது வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு வீட்டுக்கு 5,000 ரூபாய் என்று எஸ்டிமேட் போடுகிறார்கள். அதில் 3,000 ரூபாய் கிரௌண்டுக்கு போய்விடுகிறது. இதில் பாக்கி 2,000 ரூபாயைக்கொண்டு கட்டுவதற்கு முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே இதை முக்கால் கிரௌண்டு என்றோ அல்லது ஒரு கிரௌண்டு என்றோ குறைத்து அதில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-20
a.m.

* SRI !M. KANDASAMI KANDAR :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் கூட்டுறவு இலாக்கா மான் யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில அடமான பாங்குகளில் கடன்கள் கொடுப்பதில் ரொம்ப தாமதம் ஏற் படுகிறது. இதற்குக் காரணம் இரண்டு தாலாக்காக்கள் சேர்ந்து ஒரு

2nd April 1958] [Sri M. Kandasami Kandar]

பாங்கியாக இருக்கிறது 2 பாங்கிகள். இதற்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரு “வி.எஸ்.ஆர்.” இருப்பதினால், கடன் விண்ணப்பங்கள் சீக்கிரம் முடிவு செய்யப்படுவதில்லை. கொடுக்கவேண்டிய “டார்ஜெட்” படி கொடுக்காமல் தாமதப்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு நில அடமான பாங்குக்கும் ஒரு “வி.எஸ்.ஆர்.” ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தர்மபுரி தாலுக்காவில் ஒரு கூட்டுறவு விவசாய சொஸைட்டி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எல்லாவிதமான ரிக் கார்டுகளும் சர்க்காருக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்பது எங்களுடைய நம்பிக்கை. சிலர் இதில் ஏதோ குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். சில இடத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இல்லையென்று சொல்வதற்கு இல்லை. இதிலே நிர்வாகம் நேர்மையாக நடந்தால் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைய முடியும். கூட்டுறவு முறையில் 100 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துச் சாகுபடி செய்தால், சர்க்கார் அந்த கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்கு 50,000 ரூபாய் ஆரம்பத்தில் கடனாகவும் 50,000 ரூபாய் இலவசமாகவும் கொடுக்கவேண்டும். பதினேந்து வருஷத்தில் (கடன்) அதைத் திருப்பி வசூல் செய்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அப்படி இல்லாவிட்டால் சரியான முறையில் விவசாயம் செய்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். பொருளாதார வசதிக் குறைவினால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் செய்து, கிணத்தை வெட்டி, நிலத்தை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால், ஒரு போகம்தான் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கி கிணறை வெட்டி விவசாயம் செய்தால் அதிகமாக விவசாயம் செய்ய முடியும். அப்படி கிணறை வெட்டி விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்றால் ஒரு பகுதியைப் அரசாங்கம் இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். நிலக்காரரும் மற்றொரு பகுதியைப் போடவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஒரு சொஸைட்டி குறைந்தது 100 ஏக்கரை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு போகம் விவசாயம் செய்தால் ஆயிரம் மூட்டைதான் உற்பத்தியாகுமே தவிர, இரண்டு போகம் செய்தால் இன்னும் ஆயிரம் மூட்டை அதிகமாக உற்பத்தியாகும். கூட்டுறவு முறையில் அரசாங்கம் இலவசமாகப் பணம் கொடுத்து, கடன் உதவி செய்தால், டிராக்டர்களுையோ, புல்தோஸர்களுையோ கொண்டு சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி அளித்தால், அதிகம் உற்பத்தியாகி, நன்மையை அளிக்கும். ஆகையால் இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் தாராளமாக உதவியெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னால் பணம் கட்டி ரெஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமென்று “பைலா” இருக்கிறது. அந்தமாதிரி இல்லாமல் குறைந்தது 100 பேர்கள் சேர்ந்தால், அவர்களுடைய ஆலம் இவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை ரெஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமே தவிர, முன்னாலேயே பணத்தைக் கட்டித்தான் ரெஜிஸ்தர் செய்யவேண்டும் என்ற முறையை சர்க்கார் மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

அது தவிர மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலம் இப்பொழுது உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் வெளி நாட்டிற்குப் போய் விற்பனை செய்யாததால், விலை குறைவாக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் கரும்பு வெல்லத்தின் விலை ரொம்பவும் குறைந்துவிட்டது. ஆகவே இந்த மாதிரி கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலம் வெளிநாடுகளுக்கு

[Sri M. Kandasami Kandar]

[2nd April 1958]

அனுப்புவதற்கு வேண்டிய பெர்மிட்டைக் கொடுத்து இவைகளை விற்பனை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. D. RAMASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெசவாளர்களின் சங்கங்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு நெசவாளர்களின் சங்கங்களிலே அநேக கைத்தறிகள் ஈடுபட்டிருந்தாலும் பொதுவாக அங்கே ஊழல்களில் சம்பந்தப்பட்டாத நிர்வாகிகளே அதிகம் இல்லை என்ற நிலைமையான் இருக்கிறது. எல்லா கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களிலும், நிர்வாகஸ்தர்கள் ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்ற புகார்தான் வருகிறது. இதிலிருந்து தப்பியவர்கள் மிகச் சிலரே. அந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் கூட்டுறவு இயக்கம் செல்வாக்குள்ளவர்கள் கையில் சிக்கி குறைவாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது என்ற புகார் பரவி வருகிறது. இதை நீக்கவேண்டுமானால், சர்க்காருடைய கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது சர்க்காருடைய பொறுப்பு அதிகமில்லை. இந்த ஸ்தாபனங்கள் தங்களுடைய நிர்வாகத்தை தாங்களே கவனித்துக்கொள்வதினால், அதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பில்லை என்ற அளவில் இருப்பதனால், இந்த ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து இருக்கின்றன. ஆடிப் செய்யக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெசவாளர்கள் கைத்தறி கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிகளில் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அதிகமாகச் சேரவில்லை என்று நினைக்கிறோம். அப்படிச் சேராமல் இருப்பதற்குக் காரணம், நான் பல தடவை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியது போல், கைத்தறி நெசவாளர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேருவதனால், நிரந்தரமாகத் தொழில் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலொழிய அதில் சேருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். அந்த அளவிலே கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நிரந்தரமாக வருஷம் முழுவதும் வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே பண வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றைய நிலைமை என்னவென்றால், அநேக கைத்தறி நெசவாளர்கள் சொஸைட்டிகள் “Cash Credit” வசதியில்லாததினால் மூடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்கள் அருப்புக்கோட்டைக்கு வந்திருக்கும்பொழுது, அங்கேயுள்ள இரண்டு சொஸைட்டிகளைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னதாகக் கேள்வி. சப்ரமணிய சாலியர் கூட்டுறவு சங்கம், குமரன் சங்கம் ஆகிய இரண்டும் மூடவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய “Cash Credit” போய்ச்சேரவில்லை. தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமல் சொஸைட்டிகள் மூடவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த சொஸைட்டிகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று வாழ்வதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்யவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, அருப்புக்கோட்டையில் இண்டஸ்டிரியல் கோவாப்பொரேட்டிவ் சொஸைட்டி ஒன்று நடக்கிறது. அங்கே கைத்தறி நெசவு செய்வதற்கு இயந்திர வசதியில்லாதவர்கள் போய் வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 100 பேருக்குமேல் வேலைசெய்கிறார்கள். அது மக்களிடையே பிராபல்யமாக இருக்கிறது. அது ஒத்தாசையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே இயந்திரங்கள் வசதி இல்லாதவர்கள் மேலும் மேலும் அங்கே மெம்பர்களாகச் சேருகிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய சொஸைட்டி நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. நல்ல தரங்களைத் தயார் செய்து பெயர் பெற்றிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். உண்மையிலேயே நிலைமை அதுதான். அந்த சொஸைட்டி நன்றாக நடப்பதனால், அதிலுள்ள மெம்பர்களின் ஸ்தானங்களை அதிகமாக்கவேண்டும், அதிகமான நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும், அல்லது அதேமாதிரி இன்னொரு சொஸைட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது உள்ள ரிபேட் முறைகளை முன்பு இருந்ததுபோல் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லப்பட்டது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதில் வேண்டியதை செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

2nd April 1958]

[Sri M. D. Ramasami]

அருப்புக்கோட்டை ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்ததால் அங்கு நில அடமான பாங்கி ஏற்பட முடியாமல் இருந்தது. இப்பொழுது அங்கே சர்வே, செட்டில்மெண்டு எல்லாம் முடிந்துவிட்டபடியால் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு கோவாபரேடிவ் பாங்கு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SUBRAMANIAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே 11-31 a.m.
இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கொடுத்திருப்பது குறைந்த காலமாயிருப்பதால் சில பாயிண்டுகளை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எழுபத்தி ஏழு சதவிகித கிராமங்களுக்கு கோவாபரேடிவ் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இவைகளில் பலன் அடையும் கிராம மக்கள் 31 சதவிகிதம்தான். இதற்குக் காரணம் ஹரிஜனங்கள் மெம்பராகச் சேர்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஐந்து சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாகவே ஹரிஜனங்கள் இவைகளில் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்களே தவிர அதிகமாக இல்லை. கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்தபோது இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். கிராமத்தில் உள்ள மக்களும் இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இத்தனை சதவிகிதம் ஹரிஜனங்கள் மெம்பர்களாக இருந்தால்தான் சொசைடிக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படும் என்று விதி ஏற்படுத்தலாம்.

இந்த சொசைடிகளை வசதி உள்ளவர்கள்தான் பயன்படுத்திக் கொள் கிறார்களே தவிர, வசதி இல்லாதவர்களுக்கு இதனால் ஒரு அனுபூலமும் ஏற்படுவது கிடையாது.

கோவாபரேடிவ் சொசைடி மூலமாக கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை காலா காலத்தில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை, உழும்போதும், நடும்போதும் இந்தக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல விதை, உரம், ரசாயன உரம் முதலியவை களை வாங்கிக்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். இந்தக் கடன்களை நான் கழித்துக் கொடுத்தால் ஒரு பிரயோசனமும் ஏற்படுவதில்லை.

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிது எனினும்
ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது”

என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் இந்தக் கடன் வசதிகளை சரியான காலத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த விளைபொருள்களை விற்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் சாதாரண விவசாயி தன் கஷ்டத்தின் காரணமாக விளை பொருளை சீக்கிரமே விற்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறான். பெரிய மிராசதார்கள் இவைகளை விற்கப் போவதில்லை. ஆகையால் இந்தப் பொருள்களை விற்பதற்கோ கோ ஆப ரேடிவ் மூலமாக வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு சிலர் பட்ட தாரிகளாக இருந்தாலோ அல்லது பதவியில் இருந்தாலோ முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விடமுடியாது. கிராமங்களில் உள்ள ஹரிஜனங்களுடைய பொரு ளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய, முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட தாகச் சொல்ல முடியாது.

சாதாரணமாக ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்டுமெண்டை விட கோவாப ரேடிவ் டிபார்ட்டுமெண்டைத்தான் நாங்கள் உதவிக்கு நம்பி இருக்கிறோம், என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறிய கைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி மிகவும் முக்கியமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வருஷம் என்னும் இடத்தில் ஒரு பாய் முடையும் சங்கம் இருக்கிறது. இது என்னுடைய தொகுதியில் இல்லை. இருந்தாலும், அங்குள்ளவர்கள் சப்சிட்யு வேண்டும், கிராண்ட்

[Sri R. Subramaniam]

[2nd April 1958]

வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இதுவரை ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இது விஷயம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கும், ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் 'கரஸ்பாண்டன்ஸ்' லேயே இருக்கிறது. இதுவரை எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படவில்லை. இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால் ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால் 'ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ராமநாதபுரத்திற்காக செலவிடப்பட்டது, அடுத்த வருஷம் பார்க்கலாம்' என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி இல்லாமல் இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் கோஆபரேடிவ் டிபார்ட்மெண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் வீடுகட்டிக்கொள்ளவேண்டும். என்றால் தற்போது 'ஷேர் காபிடல்' போட வேண்டியிருக்கிறது. இதை திருத்தவேண்டும். 200 ரூபாய் ஷேர் காபிடல் போடவேண்டும் என்றால் அவர்கள் 50 ரூபாய்கூட போடமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவதால் 'ஷேர் காபிடல்' போட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 1,000 ரூபாய் வீடு கட்டுவதற்கு கொடுப்பதாக இருந்தால், அதற்கு 'ஷேர் காபிடல்' 100 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால், அதைக் கமித்துக் கொண்டு 900 ரூபாய் கொடுக்க வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காளை மாடுகளையும் கோவாபரேடிவ் மூலமாக வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'அக்கிரகல்சரஸ், பாங்க்ஸ் அண்டு கிரெடிட் சொலையிஸ்' கிடங்குகள் கட்டுவதற்காகத்தான் பணம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆபீஸ் கட்டுவதற்குக்கூட அரசாங்கம் மான்யமும், கடனும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஸ்பீகர் மணி அடித்துவிட்டதால் ஸ்ரீ ஆர். சுப்ரமணியம் ஆசனத்தில் அமர்த்தார்.

MR. SPEAKER: அடுத்தபடியாக இரண்டு கட்சித் தலைவர்கள் 10, 10 நிமிஷம் பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை பேசுவார்.

(ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை எழுந்திருந்தார்.)

SRI A. E. CHANDRASEKHARA NAYAGAR: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் பேச வேண்டும் என்று சொன்னபொழுது டெபுடி கொறடா என் பேரையும் குறித்துக் கொண்டதாகச் சொன்னார். ஆனால் நான் இதுவரை அழைக்கப்படவே இல்லை. . .

MR. SPEAKER: உங்கள் பெயர் லிஸ்டில் இல்லை. இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது.

11-40
a.m.

* **SRI P. S. CHINNADURAI:** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள சமதர்ம பொருளாதார லட்சியத்திற்கு ஏற்றவாறு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விரிவடையச் செய்யவில்லை, வலுவடையச் செய்யவில்லை என்ற காரணத்தால் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றி பல வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. நம் நாட்டில் சமதர்மக் கொள்கை உருவாவதற்கு முன்பே இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. அன்னிய ஆட்சி காலத்திலேயே இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. அப்படியானால் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் எப்படிப்பட்ட இயக்கம்? முதலாளித்துவ இயக்கமா, அல்லது சமதர்ம நோக்கத்தைக்கொண்ட இயக்கமா? அல்லது

2nd April 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இரண்டு தத்துவங்களையும் இணைத்து இயங்கும் இயக்கமா? சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்டதாயினும் முதலாளித்துவ நோக்கத்தின் தத்துவத்தைத்தான் நாம் அமல் நடக்கப் பார்க்கிறோம். எந்த நோக்கத்தோடு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு முற்படுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்ய முடியும், வளர்ச்சி அடைய செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். நான் இப்பொழுது பொதுவாகவே பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்டிருக்கிறவற்றுக்குப் பதில் கொள்கை அடிப்படையிலேயே நல்ல ஒரு மாற்றம் ஏற்படுமானால், இந்த இலாகா இன்னும் நன்றாகப் பயன் வரத்தக்க வகையில் இருக்கும் என்பதற்காகவே நான் பொதுவாகப் பேச விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும். என்பதுதான் கொள்கை என்று ஸ்ரீ ஷண்முகம் அந்தக் காலத்தில் முதல் முதலாக இதை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினபோது கூறினார்கள் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து சில உதவிகள் கிடைக்கும், அந்த உதவித் தொகைகளைப் பெற்று, அதன் மூலம் பொழுது போக்காகவும் இருக்கும்.. மக்களுக்கு சேவை செய்த மாதிரியாகவும் இருக்கும் என்று எண்ணினார்கள். அதே நேரத்தில் அந்தஸ்தும், செல்வாக்கும் ஏற்படும் என்று இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அத்தகையவர்கள் தாமே நிர்வாகத்தில் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்குத்தான் இப்போதைய கூட்டுறவுச் சட்டம் இடமளிக்கிறது என்று ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தக் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

இத்தகையோர் கையிலே இந்தக் கூட்டுறவு சங்க நிர்வாகம் இருக்கும் முறையிலே, சட்டங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன. எல்லோரும் அங்கத்தினராக இருக்கும் முறையிலே சட்டம் திருத்தப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவான முறையில் எல்லோரும் யார் யார் விரும்புகிறார்களோ அவரவர்கள் அங்கத்தினர்களாகக்கூடிய முறையிலே ஏன் வசதி செய்யக்கூடாது என்பதுதான் என் கேள்வி. யார் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லையோ அவர்கள் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்று பொதுவாக உத்திரவு போட்டிருப்பதாக சர்க்காரில் கூறப்படுகிறது. அது பொருந்தாது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே போய் சேருவதற்கான வசதியும், ஒவ்வொருவரும் அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்திப் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையையும் அமைத்துத் தர வேண்டும். மக்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு அந்த விண்ணப்பங்கள் அனுமதிக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு கதி ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் என் வேண்டு கோள். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் பல கிராமங்களில், பிணக்குகள் காரணமாக, ஒரு கோஷ்டியார் மற்றவர்களைச் சேர விரும்பவில்லை. இவை களைப் போக்கும் வகையிலே, கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கும் முறையிலே, கூட்டுறவு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்பதுதான் எனது கோரிக்கை. சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்ற வருடம் கூட்டுறவு மான்யத்தின் மீது பேசுகையில் ஒரு விரிவான கூட்டுறவு சட்டம் தேவை என்றும், விரிவான ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்றும், சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றி வைப்பேன் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருத்த மசோதாவிற்குப் பிறகு, அப்படி ஒரு விரிவான சட்டம் தயாராக இல்லை, அது இப்பொழுது இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு ஆண்டிலே தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள நேர்ந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மாற்றுவார் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு அந்தக் கட்சியின் கொள்கைக்கு அவர்கள் ஆளாகிவிட்டார்களே என்று அனுதாபப்படுகிறேன். ஒரே ஆண்டில் இந்த நிலைமை என்றால் இன்னும் இருக்கும் நான்கு ஆண்டில் அதோகதி ஏற்பட்டுவிடுமே என்று அஞ்சுகிறேன். அவர்கள் கொஞ்சம் துணிவோடு இருந்து ஒரு விரிவான சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[2nd April 1958]

குறிப்பிட்டு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாஜி ராணுவத்தினர் ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். அது முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை நெசவாளர்கள் சேர்ந்து செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மாஜி ராணுவத்தினரும் வேலை தேடி ஆலைகிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்க முன் வந்தார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நெசவாளர்கள் நூற்பாலைகளிலே வேலை செய்வதால் நூல் மாத் திரம்தான் கிடைக்கும். ஆகையால் இந்த நூற்பாலைகளை ஏற்படுத்தி இன்ன பகுதியில் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று திட்டம் ஏற்படுத்தி மாஜி ராணுவத்தினருக்கான நூற்பாலைகளுக்கு வசதி செய்யலாம்.

விவசாய பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த பாங்குகளில் தலைவர் நியமனம் சர்க்காரால் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையை மாற்றி தேர்தல் முறையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்தில் பல்நோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள்—ஒவ்வொரு கிராமத்திலும்—இருக்கவேண்டும். அந்தந்த கிராமத்தில் விவசாயம் அல்லது இதர துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் பலரும் அங்கத்தினர்களாக இந்த பல்நோக்கு சங்கங்களில் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். பயிற்சிபெற்ற ஏராளமான நபர்களை இந்த இலாகாவில் சேர்த்து, நூறு அல்ல, ஆயிரம் அல்ல, பல ஆயிரக்கணக்கான சங்கங்களை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்து சமதர்ம நோக்கத்தை வெற்றிபெறச் செய்யும் முறையில் அமல் நடத்து வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, in supporting the cut motion before the House, I would like to make a few observations. While I very much appreciate the working of the Department in all directions so far as the official side is concerned, I would say that with regard to non-official side, many of the societies and banks and unions are not working very satisfactorily of late. This is due to the fact that politics has come to play a very prominent part in the working of these wish. If this is allowed to go on at this rate, I doubt very much whether they will serve the real purpose for which they were started. That is worrying the minds of many of the people in the State.

Recently, I know, in the Chingleput District elections were held for societies, banks and unions, and I should say that politics played a very important part in those elections and supervisors working in the banks went about and canvassed votes for a particular party. That is very bad. They are, no doubt, servants of the bank and on that account, it does not mean that they should take sides and go about canvassing votes from place to place for election either to the bank or union. This is most reprehensible. In that connection, many representations have been made to the Registrar of Co-operative Societies and I am sure, he will take early action of them. I am told that the matter is *sub judice*. We are only waiting to see what action the Department is going to take in respect of them. If these things are allowed to continue, I am afraid many of the societies will lie dormant and will not at all work and even the banks will work properly. In this connection, I want to refer to one matter. I heard that in a big town like,

2nd April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Conjeevaram, the President of the Urban Bank convened a meeting with the sole object of canvassing votes for a particular Member of the Legislative Council. While I do not stand in the way of his talking politics in the bank itself, I feel that he should not have convened a meeting specially for the purpose of canvassing votes for a particular person. This is most reprehensible, and I would request the Hon. Minister to appoint an independent body to conduct elections to these societies, banks and unions, and everything should be done through the Registrar of Co-operative Societies. Otherwise, if these things are allowed to continue, they would meet the same fate of the district boards and taluk boards. I hope the Hon. Minister will pay immediate attention to this matter.

Then, Sir, the Hon. Minister while moving the Demand referred to the starting of marketing societies and godowns and the provision made for the construction of houses and repairs to them. While I pay encomiums to him for all these things, still I would say that agricultural banks should be started in almost all the districts on a larger scale. If it is not possible for the Government to start many agricultural banks, they must at least request the Registrar of Co-operative Societies to extend the area of operations of the existing banks in certain places where many of the villagers go without any credit facilities. Representations have been made from many quarters in the State for extending the area of operations of these banks and I hope the Hon. Minister will personally look into this matter.

Then, Sir, I think on account of the directions recently given by the Reserve Bank of India, credit facilities for agriculturists have been curtailed to a very great extent. So far as the small ryots are concerned, they are all right and they may be getting some loans from these banks. But there should be no restriction in the case of middle class agriculturists. I know many cases where they have applied for loans to the tune of Rs. 5,000 and Rs. 10,000 but those facilities have been curtailed now. That should not be the case. The Reserve Bank should remove all the restrictions and the middle class and upper class agriculturists also should be given the maximum concession possible so that they can also have credit facilities from these banks. Regarding warehouses, the Hon. Minister said that 60 more godowns would be put up in the current year. I am afraid the number may not be adequate. There has been lot of wastage of foodgrains for want of storage facilities and I am sure the Government will, in order to prevent this wastage, open at least 100 godowns during the current year.

11-50
a.m.

With regard to marketing facilities, I am told that seven marketing societies would be started. This is very important. Even in the Darling Report it is stated that if the economic condition of the ryot is to be raised, it is necessary that proper arrangements are made for marketing their surplus produce through marketing societies. This is indispensable and the Government should have

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[2nd April 1958]

taken steps long ago. I am glad, the Government are now coming forward to start these societies. Here also, there should be an increased number of societies.

Sir, I am glad that the Government are providing loans for repairs to private houses. This is very laudable and a step in the right direction. I hope the Government will push through this scheme as expeditiously as possible.

We have been saying on the floor of this House repeatedly that only on a contented staff depends the efficiency of administration. There is already a dearth of trained personnel in the Co-operative Department and that is why we find most of the unions, societies and banks are not managed efficiently. The Government should offer adequate pay to the staff and open more training centres. This is very important and urgent and the Hon. Minister should look into this question very carefully.

Many hon. Members have referred to the extraordinary delay in the disbursement of loans in land mortgage banks. Of course, rules are there and they have to be observed. I was just discussing this matter with the Hon. Minister and I feel a way should be found to push through these loans in a shorter time. In my opinion, loans should be disbursed within a few months of application. But there is the Act and the banks are now going through each and every application very cautiously. No doubt they are working efficiently. Still there is complaint of delay. There should be a time limit prescribed for the disposal of applications. Within four or five months, it should be possible for the Department or the Bank to push through all applications, and I hope the Hon. Minister will look into the matter.

With regard to the construction of houses, the loan limit has been raised from ten to twelve thousand rupees. This is not enough in view of the high cost of materials, like iron and steel and cement. The cost has gone up by 50 to 70 per cent and people have to resort to blackmarket to buy iron and steel. I suggest that the limit be raised to at least twenty thousand rupees. There should also be no bar on officers drawing five hundred rupees and above to construct houses. Unless we provide plenty of facilities to people in the matter of housing I am afraid this problem cannot be solved. In this connection, I may offer another suggestion. The Government should consider the possibility of constructing tall and big houses on the model of Delhi which could accommodate fifty to hundred families. The construction of such houses is very cheap, and I hope the Hon. Minister will look into the matter.

Lastly Sir, I may refer to one important reform that is going to be introduced. I am one of those who feel extremely glad that there is going to be separation of the Audit from the Administration Section. This separation should have been effected long ago, and I congratulate the Government on having decided on this step.

2nd April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

at least now. I am glad that an officer under the Accountant-General is to be put in charge of the Audit Section. This is a commendable idea. If audit is done efficiently, it will tone up the administration. As I have pointed out the Department is working efficiently but the level of efficiency goes down on account of the interference of the non-officials. I request the Government in all earnestness to tighten up the audit and I once again thank them for having come forward to separate audit from administration.

MR. SPEAKER: Before I call upon the Hon. the Minister for Co-operation to reply, I have to inform the House that the Business Advisory Committee met at 10-30 this morning and has come to the following decision in regard to the sittings of the House from tomorrow.

On the 3rd April 1958, the House will meet as usual at 8-30 a.m. and consider the Demands for Grants up to 1-30 p.m. The House will meet again from 3-30 to 5-30 p.m. to consider the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958 and the Madras Animal Preservation Bill, 1958. On the 4th, there is no meeting of the Assembly. On the 5th, the House will meet at 8-30 a.m. and consider the Demands for Grants up to 1-30 p.m. The House will also meet from 3-30 to 5-30 p.m. to consider the Sales Tax (Amendment) Bill, and the Madras Catering Establishments Bill, 1957, as amended by the Select Committee. Sixth is Sunday and there is no meeting of the Assembly on that day. On the 7th, the House will sit from 8-30 to 1-30 and there is no evening session. On the 8th, the House will sit both in the morning and in the evening. On the 9th, there is no meeting. On the 10th, the House will meet at 8-30 a.m. to consider the Madras Appropriation Bill, 1958 (two hours), the Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958, the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Condition of Work) Bill, 1958, and the Kaieru and Matheru Waram Bill. If necessary, the House will meet in the afternoon also between 3-30 and 5-30. It is expected that the House will adjourn on the 10th evening and that there will not be any sitting on the 11th and 12th as originally proposed. This programme will be roneoed and circulated to all hon. Members. I am giving the information in advance.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இலாகாவின் மானியத்தை எல்லாக்கட்சி அங்கத்தினர்களுமே நல்ல ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்படி முன்வந்ததற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த இலாகாவானது கட்சிபேதமற்ற முறையில் மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்ய வேண்டுமென்பது இதன் அடிப்படை நோக்கம். அவ்வாறு அது செய்துவர வேண்டும் என்பதில் எல்லோரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய நிர்வாக முறையில் ஏதாவது குறைபாடுகள் தோன்றினாலும் அவைகளை அகற்றுவதற்கு அவரவர்கள் யோசனையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்தப்படும். அவர்களும் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் யோசனைகளைக் கொடுப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அவ்வாறுதான் இன்றைக்கு அவர்கள் பல யோசனைகளைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார், நான் ஒரு விரிவான கூட்டுறவு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு மறுத்து விட்டேன் என்றும், அதுவும் எதோ தான் வைத்திருக்கிற ஸ்டீயிப் பாதையில் அது குறைந்து விட்ட

[Sri R. Venkataraman] [2nd April 1958]

தாகவும் சொன்னார். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் என்னை சரியாக புரித்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் நான் பேசவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை விரிவாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பது தான் சர்க்காருடைய கொள்கை. அதற்காகத்தான் சர்க்கார் நாராயண சபாமி பிள்ளை கமிட்டியை அமைத்தார்கள். நாராயணசாமி பிள்ளை கமிட்டி அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து அதைப்பற்றி ஒரு சிபாரிசும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த சிபாரிசும் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் அதை இந்த வருஷத்திலேயே கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு விற்பனை வரி சட்டம் நிறைவேறிய பிறகுதான் இதை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொன்னேன். அதைத்தான் இப்பொழுது மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற கூட்டுறவு சட்டத்தை நன்றாக ஆலோசனை செய்து, விரிவான முறையில் அதைத் திருத்தி அமைப்பதற்கான சட்டம், இப்பொழுது இருக்கிற விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், கொண்டு வரப்படும். அதிலும் முக்கியமாக விதிகளெல்லாம் பல வருஷங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்டவை. இப்பொழுது நடைமுறையில் வேகமாக செல்லவேண்டிய அளவுக்கு அவைகள் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து விரிவான சட்டம் பின்பு கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருக்குமானால், அதை போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக முக்கியமான ஒரு பிரச்சனை நம்மை எதிர் நோக்கி இருக்கிறது. விவசாய பாங்குகள் வேண்டுமா, அவை நல்ல முறையில் சேவை செய்கின்றனவா, விவசாய பாங்குகளுக்குப் பதிலாக சிறு சொஸைடிகளை நடத்துவது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு உகந்த முறையா என்பதபற்றி ஒரு பெரிய சர்ச்சை இருந்துகொண்டு வருகிறது. பல அங்கத்தினர்கள் அந்த சர்ச்சை இருக்கிறது என்று தெரியாமல்கூட விவசாய பாங்குகளை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து அனுபவசாத்தியமாக இந்த சபையில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் விவசாய பாங்குகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கின்றன, அவைகளை விரிவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாய பாங்குகள் இப்பொழுது இருப்பது போதாது, அவைகளை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும், அவ்வாறு அதிகப்படுத்த முடியாத போனால் அவைகளுடைய “எரியா ஆப் ஆப்ரேஷனியாவது” விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படை தத்துவம் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நன்றாக தெரிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும், அவர்களுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து யாருக்கு அவசியம் உதவி கொடுக்கப்படவேண்டுமோ அவருக்கு முதலில் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். விவசாய பாங்குகளுடைய “எரியா ஆப் ஆப்ரேஷன்” நாம் விஸ்தரிப்போமா? அந்த அளவுக்கு அவர்களிடையே இருக்கும் தொடர்பு குறைந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) நான் சொல்லவில்லை. அதிலும் முக்கியமாக பிளானிங் கமிஷனில் இருக்கும் ஒரு அங்கத்தினர்கூட இது விஷயமாக சிறிய சொஸைடிகளைத்தான் முக்கியமாக அதிகரிக்கவேண்டும், விவசாய பாங்குகளை அதிகரிப்பது சரியல்ல என்று பல இடங்களில் அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமது அனுபவத்தை ஒட்டி பார்க்கும்பொழுது சாய பாங்குகளுக்கு சாதாரணமாக இரண்டு மைல் “ரேடியஸுக்கு” அப்பால் “எரியா ஆப் ஆப்ரேஷன்” கொடுக்கப்படவில்லை. கூடுமான விவவரையில் எந்தெந்த இடத்திலே சிறு சிறு சொஸைடிகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் நாம் விவசாய பாங்குகளாக வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இவற்றை நீடிக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் விரும்புவதாக நான் நினைக்கிறேன். அதே முறையில்தான் சென்னை ராஜ்யமும் தங்களுடைய கொள்கை விவசாய பாங்குகள் இன்னும் அதி

2nd April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

கரிக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லும். அவைகள் விரிவடைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கடன் வசதிகள் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்பது ஒன்று. இரண்டாவது சீக்கிரத்தில் கிடைக்க வேண்டுமென்பது. கடன் வசதிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்காது. மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கடன்கள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படும் பொழுது, கடன் வசதிகளை விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். ரேஷன் காலத்தில் கொடுத்த அளவுக்கு சாப்பிடுவது போல, எந்த அளவுக்கு நமக்கு இப்பொழுது நிதி வசதி இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அதை எவ்வளவு தூரம் சிறந்த முறையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டுமென்பதுதான். இதற்காக நாம் சென்ற வருஷத்திலே ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து 17 லட்ச ரூபாய் வாங்கினோம். அவற்றை யெல்லாம் பாங்குகளுக்கு விநியோகம் செய்தோம். அவர்களுடைய “ஷேர் காபிடலை” சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக. இன்னும் நாம் கடன் வசதிகள் சீக்கிரம் கிடைப்பதற்காக “காஷ் கிரெடிட் லிஸ்டம்” என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதன்படி சென்டிரல் பாங்கு முதலிலே கணக்குப் போட்டு எந்த சொஸைடிக்கு எவ்வளவு ரூபாய் வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு “பாரோயிங் பவர்ஸ்” இருக்குமானால் அதை ஒட்டி அவர்கள் தாங்களே சென்டிரல் பாங்கின் அனுமதிக்கு காததிராமல் “காஷ் கிரெடிட்டில்” பணம் எடுத்துக்கொண்டு கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஓரளவு இந்த முறையினால் நமக்கு காலதாமதம் ஆவது குறைவுபடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “என்கம்பெரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்” வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். கடன் கொடுக்கப்படும் பொழுது சொத்தினுடைய பொறுப்பின்பேரில் கொடுக்கப்படுவதால், அந்த சொத்து பொறுமா, பொருதா என்று பார்க்காமல் கொடுக்க முடியவில்லை. சொத்து பொறுமல் இருக்கும்பொழுது அதன் பேரில் பணத்தை கடனாக கொடுத்துவிடுவார்களேயானால், உடனே தவறுக் கொடுத்துவிட்டார்கள் அல்லது வேண்டியவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டார்கள் என்ற புகார்களை எல்லாம் ஏராளமாக வந்து குவிந்துவிடும். ஆகவேதான் சட்டப்படி அவர்களுக்கு சொத்தின்பேரில் உரிமை இருக்கிறதா, சொத்து பொறுமா, அதன்பேரில் எந்தவிதமான விலைங்கங்களும் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்து ஆலோசனை செய்துதான் கடன் கொடுப்பது பற்றி முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. என்றாலும், இந்த விலைங்க சர்ட்டிபிகேட்டின் காலம் 24 வருஷங்களுக்கு குறைக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு நண்பர் சொல்லிய யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெண்ணுடத்தில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கப்பட்டது. அது கைவிடப்பட்டது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகள் போதுமான அளவுக்கு இருக்கின்றன, இனி விஸ்தரிக்க முடியாது என்று சர்க்கார் இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுப்படி இப்பொழுது பெண்ணுடத்தில் சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதற்கு இடமில்லை.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாக முறையைப்பற்றி பேசுகின்றபொழுது ஊழல் மலிந்திருக்கிறது என்று நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் இதைச் சற்று நன்றாக அலசிப் பார்க்கவேண்டும். ஊழல் மலிந்திருக்கிறது என்றால், எந்த இடத்தில் ஊழல் மலிந்திருக்கிறது, சர்க்கார் நிர்வாகஸ்தர்கள் நடத்துகிறார்களே அவர்களிடத்தில் ஊழல்

[Sri R. Venkataraman]

[2nd April 1958]

மலிந்திருக்கிறதா, அல்லது கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜனநாயக முறையில் மக்களால் நடத்தப்படுகிறதே அந்த இடத்தில் ஊழல் மலிந்திருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்த்துத்தான் இதுபற்றி எந்தவிதமான முடிவையும் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் நிர்வாகஸ்தர்கள் இருக்கிற இடத்தில், அவர்களிடத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் மீது கண்காணிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனி நபர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்து அங்கத்தினர்களாக இருந்து அவர்கள் நடத்துவதொழுது ஏதாவது குற்றங்களுகளை இருக்குமானால் என்ற அதுபற்றி ஏதாவது சட்டவிரோதமான குற்றம் செய்தால்தான் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமே தவிர, வேறு எந்த முறையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. கணம் எதிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட்டுறவு சொஸைடி மீயிங் போட்டு அதிலே கட்சிக்காக தேர்தலுக்காக பிரசாரம் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் நடவடிக்கை இப்பொழுது எடுக்க முடியாது. பொதுவாக “நான்-அபிஷியல்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் செய்கின்ற காரியம் சட்டபூர்வமாக எந்த விதத்திலும் ஒரு குற்றமாகவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் நாம் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஏதோ கட்சிகள் எல்லோரும் இந்த இயக்கத்தை பிடித்துவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக வி.ஐ.டி. முதற்கொண்டு விசாரணை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக யார் மனமும் புண்படும்படி பேச வேண்டாம் என்பதுதான் திட்டம். இருந்தாலும் இந்த விதத்தில் குற்றசாட்டு சொல்லப்படுகிறபொழுது, பதில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் சொல்லுகிறேன். சர்க்காருக்கு கிடைத்த தகவல்களில், ஏதோ சில கட்சிக்காரர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தை பிடிக்கண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல இடங்களில் சென்று அதற்காக தவறான முயற்சியை செய்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. அதில் எந்த அளவிற்கு உண்மை இருக்கிறது என்பதை என்னால் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது என்று சொன்னாலும், அதை யொட்டி ஊழல் இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்று அதிகமான பிரசாரத்தை செய்து, அதை காரணமாக காட்டி, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் யாராவது புகவேண்டுமென்று நினைப்பார்களேயானால், அது நியாயமல்ல, பொறுத்தமல்ல என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு ஊழல் என்று சொல்லி ஒருவர் புகுந்துவிட்டால், அதேமாதிரி ஊழல் என்று புகார் சொல்லி மற்றவர்கள் நாளைக்கு புகுவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். அந்த முறையில் மீண்டும் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டு வேறு நபர்கள் நுழைவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டே இருந்தால், கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜனநாயக முறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய முறையில் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது, இந்த இயக்கம் தவறான முறையில் போய் கடைசியில் அது உடைந்துவிடும் நிலைமைக்குக்கூட வந்துவிடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எந்த இடத்தில் புகார்கள் இருந்தாலும் சர்க்கார் அவைகளை விசாரிக்கத் தயங்காது. இது சம்பந்தமாக இந்த சபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டபோதுகூட, ஊழல்கள் இல்லை என்று நான் மறுத்தேன். சில இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை விசாரிப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. புகார்கள் வந்தால், உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தமாக ஒருவிதமாகவும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் (நான்-அபிஷியல்ஸ்) சம்பந்தமாக இன்னொரு விதமாகவும் விசாரணை நடத்தப்படுகிறது. **Non-officials** குற்றத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அதை நிரூபிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் இலாகாவில்கூட விசாரணை நடத்தப்படுகிறது. **Non-officials**-ஐ விசாரிப்பது மிகவும் கஷ்டமானது. **Non-officials**-ன் சம்மதத்துடன் அல்லது அவர்களை உட்கையாக வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்கள் தவறு செய்திருந்தால், நன்றாக ஆராய்ந்தறிந்த பிறகுதான் **Non-officials** மீது “கேஸ்” போட முடியும். அவ்வாறு ஆராய்ந்தறிவதை கூட்டுறவு இலாகா செய்வதில்லை. அந்த வேலையை போலீஸுக்கு விடவேண்டியிருக்கிறது. போலீசார் விசாரணைசெய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவ்வளவுதான்.

2nd April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

நன்றாக நடந்துவரும் இயக்கத்தின்பேரில் வீண் புகார்களைக்கூறி, அந்த இயக்கத்தில் மக்கள் நம்பிக்கையிழக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாரும் ஒரு நல்ல இயக்கத்தில் தவறுதல் நடக்கச் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். யாரும் நன்றாக நடக்கும் ஒரு இயக்கத்தைக் கெடுக்க விரும்பமாட்டார்கள். தவறுதலோ ஊழலோ இருந்தால் அதை 12-10 p.m. நேரிடையாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து அதை நீக்க முற்படவேண்டும் தவிர, இந்த இலாகாவில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று பொதுப்படையாகச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. இந்த சபையிலுள்ள மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கூட அவ்வளவு காரசாரமாகப் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த இலாகாவில் ஊழல் இருக்கிறது என்று நான் மொட்டையாகச் சொல்லவில்லை. காரணம்காட்டி அவ்வாறு கூறியிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், ராஜபாளையத்தில் மில் தொழிலாளர்களின் வீடுகட்டும் கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தினர்கள் அச்சங்கத்திற்கு ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்; மூன்றாவது மாதத்தில் அந்தத் தலைவருக்கு பதிலாக வேறொருவர் தலைவராகப் போடப்பட்டார். இதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஆனால் அவகாசம் இல்லை. ராஜபாளையத்தில் நடந்த விஷயத்தைப்பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி பிடித்து விடுகிறது என்பதால், அதைத் தடுப்பதற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சி.ஐ.டி-க்கள் போகவேண்டாம். ஆனால், யாராவது தவறான பாதையில் சென்றால், அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளாக இருந்தாலும்கூட, வேறு யாராக இருந்தாலும்கூட, அங்கே சி.ஐ.டி-க்கள் போகட்டும். ஆனால், “ஸ்தாபனத்தை கம்யூனிஸ்டுகளிடம் ஏன் ஒப்படைக்கிறீர்கள், காங்கிரஸ்காரர்களிடம் ஒப்படையுங்கள்” என்று சொல்லுவதற்காக சி.ஐ.டி-க்கள் அங்கே போகவேண்டாம் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் “இந்தக் குல்லா என் தலைக்கு சரியாக இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார். எந்தக் கட்சியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டும் நான் பேசவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கட்சிபிடிக்க வேண்டும்—தங்கள் கட்சிக்கு பலம் தேடவேண்டும்—என்ற கட்சி மனப்பான்மையுடன் சில அரசியல் கட்சியினர் வேலை செய்கின்றனர் என்ற புகார் எனக்கு வந்திருக்கிறது என்றுதான் நான் சொன்னேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கட்சி பேதமில்லாமல் வேலைசெய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கூறினேன்.

ராஜபாளையம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு பதிலாக வேறொருவர் தலைவராகப் போடப்பட்டார் என்றும் அது ஒரு ஊழல் என்றும் கனம் அங்கத்தினர் கூறினர். ஒரு இடத்தில் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்படும் லொண்டி சரிவர நடந்துவர வேண்டும். லொண்டியை நல்ல முறையில் நடத்தக்கூடியவரைத் தலைவராகப் போட வேண்டும். தலைவர் பதவிக்கு, அப்படிப்பட்டவரை அதிகாரிகள் சிபாரிசு செய்து அந்த சிபாரிசை ரெஜிஸ்டிரார் ஏற்றுக்கொண்டால் அது ஊழலாக என்று கனம் அங்கத்தினரை நான் தாழ்மையுடன் கேட்கிறேன். ஸ்ரீ கே. தண்டராமனுடைய அபிப்பிராயத்தில், X என்பவர் மிகத் திறமையுள்ளவராக இருக்கலாம். ஆனால் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு, Y என்பவர் மிகச் சிறந்தவர் என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். அதிகாரிகள் Y-ஐ தலைவராகப் போட்டால், உடனே அது ஊழல் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல; இலாகாவில் ஊழல் இருப்பதாகக் கூறுவதற்கு அது சரியான காரணம் அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இலாகாவில் பலவிதமான குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்ற

[Sri R. Venkataraman]

[2nd April 1958]

புகார் இந்த மாதிரித்தான் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஆரம்பிக்கும்போது, நிச்சயம் பணத்தைக் கையாடாமல் இருக்கக்கூடியவரை தலைவராகப் போடவேண்டும்; அந்த நிலைமையில் கிடைக்கும் பணத்தை நம்பியே வாழ்க்கை நடத்தக்கூடியவராக இல்லாதவரைத்தான் முதலில் தலைவராகப் போடவேண்டும். ஏனென்றால், ஆரம்பத்திலேயே தவறு ஏற்பட்டுவிட்டால், அது ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகவே ஆகாது. அந்தக் காரணத்தால், ராஜபாளையத்திலுள்ள பிரஸ்தாப கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு தகுதியான ஒருவரை, பெரிய மனிதர் ஒருவரை, தலைவராகப் போட்டோம். அவர் அந்த ஊரில் பெரிய பணக்காரர்; அந்த ஊரில் அவருக்கு நல்ல பெயரும் இருக்கிறது. அவர் மக்களிடையே செல்வாக்கு படைத்தவராகவும் இருக்கிறார். ஆகவே அவர் இந்தப் பதவிக்குத் தகுதியுள்ளவர் என்று கருதித்தான் அதிகாரிகள் அவரைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு பதிலாக அதிகாரிகள் வேறொருவரைத் தலைவராகப் போட்டு குற்றம் என்று சொல்வது தவறு. அதிகாரிகளால் போடப்பட்ட தலைவரிடம் குற்றம் குறைகள் இருந்து, அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அவரைவிடச் சிறந்தவராக இருந்தால், அப்போது, அதிகாரிகள் செய்தது குற்றம் என்று சொல்லலாம். “யார் தலைவராகப் போடப்படுவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பினோமோ அவரை அதிகாரிகள் தலைவராகப் போடவில்லை” என்பதால் இலாகாவில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்வது பொருத்தமற்ற வாதம் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ சின்னதுரையும் ஸ்ரீ ஷண்முகமும் பேசினார்கள். பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பல அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்கவில்லை என்ற புகார் சர்க்காருக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. “பதவியிலுள்ளவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். புதிதாக அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்தால், அவர்கள் நம் ஆதிக்கத்திற்கு பங்கம் விளைவித்து விடுவார்களோ” என்ற பயத்தால் பதவியிலுள்ளவர்கள் புதிதாக அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதில்லை” என்ற புகாரும் வந்தது. இந்தப் பிரச்சனையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று சர்க்கார் ஆலோசித்தது. “ஏதாவது ஒரு நபர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்க்கப்படவில்லையானால், அவர், தானே மத்திய பாங்கிற்கு அதுசம்பந்தமாக அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம். மத்திய பாங்கின் நிர்வாகக் கமிட்டி அப்பீலைப் பரிசீலித்து, அவரை சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதுபற்றித் தீர்ப்பளிக்கவேண்டும்” என்று சர்க்கார் முதலில் ஏற்பாடு செய்தது. பிறகு அந்த ஏற்பாட்டை சர்க்கார் மாற்றியிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கும் நிலைமையே மத்திய பாங்கிலும் இருக்கிறது என்ற புகார் வந்ததால், சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து அந்த ஏற்பாட்டை மாற்றியிருக்கிறது. அதாவது, “ஏதாவது ஒரு நபர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்க்கப்படவில்லையானால், அவர் தானே ரெஜிஸ்ட்ராரைக்கோ பெட்பு ரெஜிஸ்ட்ராரைக்கோ—அந்த அதிகாரியிடம் இந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறதோ அவருக்கு—அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம். அதை அந்த அதிகாரி பரிசீலித்து, அவரைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதுகுறித்துத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்” என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. இது முந்தைய ஏற்பாட்டைவிட மிகவும் சிறந்தது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை கோரியதுபோல் யாரையும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்ப்பதற்கு அனுமதிப்பதானால், அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஸொஸைடிக்கும் போதிய வசதிகள் வேண்டும். ஒரே சங்கத்தில் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து, மற்ற சங்கங்களில் போதிய அங்கத்தினர்கள் சேராத நிலைமை ஏற்பட்டால், சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எந்த ஸொஸைடியிலும் யாரையும், சேர அனுமதித்தால், குழப்பம் உண்டாகும். அதாவது, சிலர் தங்கள் ஸொஸைடிகளிலேயே எல்லா அங்கத்தினர்களும் சேரவேண்டும், மற்ற

2nd April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

ஸொஸைடிகளில் யாரும் சேரக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் அங்கத்தினர் களைச் சேர்க்க ஆரம்பிக்கக்கூடும்; அப்போது குழப்பம் ஏற்படும். இந்த சித்தாந்தம் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளுக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும் என்று சொல்லமுடியாது. கம்பெனிகளுக்கும் பொருந்தும். கம்பெனிகள் இப் படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது ஸ்ரீ சின்னதுரைக்கு நன்றாகத் தெரியும். யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு, சில கம்பெனிக்காரர்கள் தங்கள் தங்கள் கம்பெனிகளுக்கு அதிகப்பங்குகளைத் தேடுவதற்காக நிறையப் பங்குதாரர்களைப் பிடித்துக்கொள்ள முயற்சித்தது ஸ்ரீ சின்னதுரைக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கத்தினர் களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில், புகார்கள் கவனித்து தீர்ப்புக்கூறும் பொறுப்பை ரெஜிஸ்டிராரிடமோ டெப்டி ரெஜிஸ்டிராரிடமோ ஒப் படைக்கலாம் என்ற ஏற்பாடு மிகவும் சிறந்த ஏற்பாடு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், இன்னும் அதிகமான பேர்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 12-20
சேர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கிறது. p.m.
இந்த வருஷம் ஜனவரி மாதம் கொண்டாடப்பட்ட அங்கத்தினர்கள்
சேர்க்கும் வாரத்தில், எல்லாக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலுமாக மொத்தம்
ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
இந்த எண்ணிக்கை போதாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.
இந்த மானிய கோரிக்கையை சபையில் பிரேரேபித்தபோதே, “நாங்கள்
போதிய காரியங்களைச் செய்யலிட்டோம்” என்று நான் சொல்லவில்லை;
“நாங்கள் போதிய காரியங்களைச் செய்யவில்லை. இப்போதிருக்கும் நிதி
நிலைமையில் இவ்வளவு காரியங்களைத்தான் நாங்கள் செய்யமுடிந்தது”
என்றுதான் நான் கூறினேன். இதற்கு முன்பு எவ்வளவோ பேர்கள்
அங்கத்தினர்களாகச் சேர முடியாத நிலை இருந்தது; இப்போது அந்த
நிலைமை மாறியிருக்கிறது; இப்போது ஒரு லட்சம் அங்கத்தினர்கள்
சேருவதற்கு வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்பிருந்த நிலைமையுடன்
ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, இப்போது நாம் உண்மையிலேயே முன்னேற்றம்
கண்டிருக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று
நினைக்கிறேன்.

இன்னும் வீடு கட்டும் திட்டம், சிறு கைத்தொழில்களை அமைக்கின்ற
திட்டம் இவற்றையெல்லாம் மெம்பர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். என்
னுடைய கருத்துகூட, அதிகமாக கூட்டுறவு முறையிலே குடிசைத் தொழில்
களையும் சிறு கைத்தொழில்களையும் நடத்துவோமானால், நம் நாட்டி
லிருக்கும், ஒரு தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையாக இருக்கும், வேலையில்லாத
திருப்பாட்டத்தை ஓரளவு சமாளிக்க முடியும் என்பதுதான்.

நண்பர் சம்பர்ணயம் அவர்கள் பேசுகிறபோதுகூட, “இது ஹரிஜனங்
களுக்கு அதிகமான பயன் அளிக்கவில்லை இந்த இலாகாவிலே; இன்னும்
அதிகமாக அவர்களுக்குப் பலன் கொடுக்கும்படியான முறையிலே அமைக்க
வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜன இலாகாவிலே செய்கின்ற
சில காரியங்கள்கூட, கூட்டுறவு முறையிலேதான் செய்யப்படுகின்றன.
ஆனால், ஹரிஜன இலாகாவிலே செய்கிற வேலை வேறு; கூட்டுறவு
இலாகாவிலே செய்கிற வேலை வேறு என்று அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்
கூடாது என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆனால், அவர்களுக்கு அதிகமாக நன்மை கிடைக்கவேண்டுமென்று
சொன்னால், சிறு கைத்தொழில்களைக் கூட்டுறவு முறையில் இன்னும்
அதிகரித்து, அதிலே முக்கியமாக பிற்போக்குச் சமூகங்களாக இருக்கும்
ஏழை ஹரிஜனங்கள், இவர்கள் எல்லோருக்கும் பங்கு கொடுக்கவேண்டும்
என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த மான்யக் கோரிக்கை
வரும்போது, கனம் அங்கத்தினர்கள் எனக்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள்
என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றிரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாக
கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொடுத்தால், இன்னும் அதிகமாக சிறு
கைத்தொழில்களைக் கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.
ஆகவே, அது சம்பந்தமாக அடுத்த மான்யக் கோரிக்கை வரும்போது
சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman]

[2nd April 1958]

வீடு கட்டுவதைப்பற்றி அறிக்கையொன்று தயாரித்து அதையும் சபை முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். **Housing**-க்காக ஒரு தனி மான்யக்கோரிக்கை இல்லாவிட்டாலும், வீடு கட்டும் திட்டம் கூட்டுறவு இலாகாவில் சில பகுதிகள் வருவதாலும், இன்னும் பல இலாகாக்களில் சில பகுதிகள் வருவதாலும், அவைகளையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து அமைக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தவிதமாக அறிக்கை யொன்று தயார் செய்து வைத்திருக்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் திட்டத்திலே அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கிராமப் பகுதிகளுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

இன்னும் **Subsidized Industrial Housing** என்ற தலைப்பில் தொழி லாளர்களுக்கு வீடு கட்டவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. கைத்தறி நெச வாளர்களுக்கு இன்னும் பல திட்டங்கள் வகுத்து, வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவையெல்லாம் நிதி நிலைமையை யொட்டி எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியுமோ அவற்றை யெல்லாம் செய்யமுடியும் என்று உறுதிக்கொடுத்து, இந்த மான்யக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக நண்பர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் என்ன விரும்பினார்களோ அதை நாங்கள் நடத்தியிருக்கிறோம் என்று தெரியாமல் அவர் வெட்டுப் பிரேரேணையைக் கொடுத்துவிட்டதால் அதை அவர் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வார்கள் என்று நம்பி நான் சபை முன்னால் சமர்ப்பிக் கின்றேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த விவாதத்தில் நான் பேசுகையில் பாங்குகளில் உள்ள சில அரசியல் விஷயங்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். பாங்கு விஷயங்களைப்பற்றியும் சொன்னேன். 'பாங்கு விஷயங்களில் பிரவேசிப்பதற்கு எங்களால் முடியாது ; பிரவேசிக்கவும் மாட்டோம்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாங்கு விஷயங்களில் அவர்களைப் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அரசியல் இந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் புகுந்துவிட்ட காரணமாகத்தான் இதைக் கொஞ்சம் **tighten** செய்யவேண்டுமென்றும், இவைகளுக்கு நடக்கும் எலெக்ஷன் நல்ல முறையில் நடத்தப்படவேண்டு மென்றும் சொன்னேனே தவிர, இவைகளில் யாரும் தலையிட வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. கூட்டுறவு பாங்குகள் **autonomous** தன்மை வாய்ந்தவை என்பதும், அவர்களுடைய விஷயங்களில் சர்க்கார் பிரவேசிக்க முடியாது என்பதும் எனக்குத் தெரியும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இப்பொழுது சபையில் இல்லை. ஆகையினால் அந்த வெட்டுப் பிரேரேபேணையை அவர் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

The cut motion moved by Sri P. U. Shanmugam is deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,45,58,500 under Demand No. XX—Co-operation."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recom-mendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,85,400 under Demand No. XII—Administration of Justice."

2nd April 1958]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,85,400 under Demand No. XII—Administration of Justice.”

I believe that the Opposition parties have agreed that hon. Member Sri M. Kalyanasundaram may move his Cut Motion. So, he may now move his Cut Motion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,09,85,400 under Demand No. XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Both the Demand and the Cut Motion are now before the House for discussion. This is a one-hour Demand. The Hon. Minister wants 15 minutes for his reply. The Business Advisory Committee has decided that one leader can speak for 10 minutes. So, till 1-5 p.m., or so, hon. Members may speak. It all depends upon the number of speakers. I do not expect that more than 4 or 5 Members can speak. Now, the hon. Member Sri Kalyanasundaram may speak for 10 minutes. The other Members will have time-limits varying between 5 and 10 minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சுனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி நிர்வாக நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலிருந்து பார்க்கும் போதே அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. ஹைகோர்ட்டிலிருந்து முன்சீப் கோர்ட்டு வரையிலும் சரி, சிவில் தாவா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெகு காலதாமதம் ஆகிறது என்பது எல்லோராலும் பொதுவாக சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கும் குறை.

ஹைகோர்ட்டு நீதிபதிகள் 12 பேர் இருந்துங்கூட இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் முக்கியமாக எழுந்து பேச நிற்ப்பது. அதோடு இப்பொழுது சென்னையிலே ஹைகோர்ட்டு இருப்பதால் கன்யாகுமரி போன்ற தூரத்திலிருக்கும் ஜில்லாக்களிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழைகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தாவாக்களின் பேரில் நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்றால் சென்னையில் ஹைகோர்ட்டு இருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால்தான், ஹைகோர்ட்டின் ஒரு பகுதி திருச்சி நகரம் போன்று தமிழ்நாட்டின் மத்திய பாகத்தில் இருக்கும் நகரத்தில் இருக்குமானால், பல ஜில்லாக்களுக்கும் அது செளகரியமாக இருக்கும் என்பதினால் தான் இந்த யோசனையை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, ஹைகோர்ட்டு நீதியை நிலைநாட்ட ஏற்பட்ட ஒரு உயர்ந்த புனிதமான ஸ்தலம். நம்முடைய சட்டசபையானது சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தலம். சட்டத்தை இயற்றக்கூடிய மன்றமும் நீதியை நிலைநாட்டக்கூடிய மன்றமும் ஒன்றுதானென்று சார்ந்திருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால்தான், சட்டசபையில் கூட, ஹைகோர்ட்டு நீதிபதிகளைப்பற்றி யாராவது குறைகூறுவதாக இருந்தால், சபாநாயகராகிய நீங்கள் ‘ நீதிபதிகளைப்பற்றி குறை கூறக்கூடாது என்பதில் வெகு கவனமாக இருக்கிறீர்கள். இங்கே பேசுவதைத் தாங்கள் கவனிப்பதிலிருந்தே நான் கொஞ்சம் அஞ்சிக்கொண்டேதான் பேசவேண்டியிருக்கிறது. உங்களுடைய கண்களையும் காதுகளையும் உண்ணிப்பாக வைத்துக்கொண்டுதான் கவனிக்கிறீர்கள், ஹைகோர்ட்டைப்பற்றி யாராவது பேசுகிறார்களா, என்று. நானும் அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஹைகோர்ட்டினுடைய கௌரவத்தை யாரும் குறைக்கக்கூடாது. ஹைகோர்ட்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1958]

னுடைய கௌரவம் குறைக்கப்படுமானால், நாட்டிலே நீதியை நிலைநாட்டுவது சலபம் அல்ல. ஆகவே, ஹைகோர்ட்டினுடைய கௌரவம் குறையாத அளவுக்கு அங்கே அளிக்கப்படக்கூடிய நீதிபதிகளின் தீர்ப்புகளும் உயர்வான முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நீதி ஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தினதின் நோக்கம் என்ன? எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு நிறைவேற்றக்கூடிய சட்டங்களை, அவைகளின் நோக்கங்களின் நிறைவேற்றுவதற்கான முறையில் நீதிஸ்தலங்கள் நீதியை நிலைநாட்டவேண்டும். நீதியை நிலை நாட்டுவதிலும், சட்டங்களை அர்த்தப்படுத்துவதிலும் எவ்வளவோ இடம் இருக்கிறது. சட்டங்களை அர்த்தப்படுத்துவதன் மூலம், அந்த சட்டங்களின் நோக்கத்தைத் தோற்கடிக்கக்கூடிய முறையிலும் நீதியை நிலைநாட்ட முடியும். நிர்வாக அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, சர்க்கார் ஆலோசனைகளையோ, அல்லது சட்டசபையின் முடிவுகளையோ புறக்கணிக்காத முறையில் நீதிஸ்தலங்களில் நீதிபதிகள் அளித்திருக்கும் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கும்போது இந்தச் சபையில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய சட்டங்களைக்கூட அமுல் நடத்தக்கூடாது என்கிற அளவுக்குக்கூட சில தீர்ப்புகள் போகின்றன. சர்க்கார் எந்த நோக்கத்தோடு சட்டங்கள் கொண்டுவருகிறார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும், சட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்படும் காலத்திலே. சர்க்கார் நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதே துர்லபம். அப்படி நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவரும், அந்த சட்டங்களின் நோக்கம் நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் ஹைகோர்ட்டு மட்டுமல்ல, இன்னும் சாதாரண முன்சீப் கோர்ட்டு வரையில் இருக்கும் நீதி ஸ்தலங்கள், சட்டங்களை இயற்றுவதற்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் இந்தச் சபையின் முடிவுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அவர்கள் தீர்ப்புகள் எழுதவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஒரு உதாரணம் கொடுக்கவேண்டுமானால், நம்முடைய நியாய வாரச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கும் சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த இடத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது, குத்தகை சாகுபடியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பது. ஆனால், முன்சீப் கோர்ட்டிலே என்ன தீர்ப்புகள் பார்க்கிறோம்? பெய்யாக மிராசுதார் 'இவன் குத்தகை சாகுபடியாளர் அல்ல; கூலி ஆள்' என்று ஸ்டேட்மென்ட் போட்டுவிட்டால் போதும், குத்தகை விவசாயி எவ்வளவு வருஷமாக சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவனுடைய உரிமை பூராவும் பறிக்கப்படுகிறது. இது அல்ல சட்டம் இயற்றியதன் நோக்கம். சட்டம் இயற்றியதன் நோக்கத்தைப் புரிந்து, சட்டங்களின் நோக்கம் முறியடிக்கப் பாத முறையில் நீதி நிலைநாட்டப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை உணர்ந்து நீதி மன்றங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் நீதி நிர்வாகத்திற்காக எவ்வளவு தொகையை நாம் செலவழித்தாலுங்கூட அதனால் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக கஷ்டங்கள்தான் அதிகமாகும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு நீதியை நிலைநிறுத்தக்கூடிய பொறுப்புகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர்கள் ஜில்லா முனிசிப்களில் இருந்து ஜில்லாக் கோர்ட்டுகள் வரையிலும் பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன். நான் சாதியைப்பற்றிக் கூறவில்லை. பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளை பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைதான். நிலப் பிரபுக்கள் வீட்டுப் பிள்ளை நிலப்பிரபுக்கள்தாம். ஆகவே அந்த அந்த வர்க்கத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே நீதி வழங்கும் இந்த இலாகாவில் பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகள், அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படியில்லாததினால் இன்றைக்கு ஏழை மக்களுடைய நன்மைக்காக சர்க்கார் போடுகிற பல நல்ல சட்டங்கள்கூட பயன்படாது தொந்தரவுக்குள்ளாகப்படுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்னொரு விஷயம். பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்களை நியமிப்பது. சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய

2nd April 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

உதவி தேவைதான். ஆனால் கூடுமானவரையில் அந்த அந்த ஜில்லாவில் 12-30
அந்த அந்த ஜில்லா வக்கீல்கள் நியமிக்கப்படுவது சிறந்தது. இப்பொது P.பா.
ராமநாதபுரம் ஜில்லா வழக்கு திருச்சி ஜில்லாவில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்படுகிறது. அமைதியை முன்னிட்டு புதுக்கோட்டையில் நடத்துவது
நியாயமா இல்லையா என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அதற்கு பப்ளிக்
ப்ராசிக்யூட்டர் எங்கேயிருந்து நியமிக்கவேண்டும்? திருச்சி ஜில்லாவைச்
சேர்ந்தவர் முன்பு இருந்தார். அவர் எதற்காக ராஜ்நாமாச் செய்தார்
என்பது நமக்குத் தெரியாது. (இந்தச் சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர்
வந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த
வரையோ, மதுரை திருச்சி ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்தவரையோ அவர் ராஜ்
நாமாச் செய்தபிறகு நியமிக்க அந்தப் பிராந்தியங்களில் வக்கீல்களே
கிடையாதா? சர்க்காருக்கு உதவிசெய்ய எந்த வக்கீலுமே முன்
வரவில்லையா? செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இருந்து ஒரு வக்கீலைக்
கொண்டுபோய் அந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு நியமிக்கவேண்டிய
அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில்
தேசிய இயக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்
தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் உள்ள வழக்குகளை
நடத்த அந்த அந்தப் பிராந்தியங்களில் இருந்தே ப்ராசிக்யூட்டர்கள் கிடைத்
தார்கள். ஆனால் இந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு அந்த மூன்று ஜில்லாக்க
ளில் இருந்தும் யாரும் முன்வரவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்?
சர்க்காருக்கு அங்கே செல்வாக்கு இல்லை என்று எங்களைப் போன்றவர்கள்
நினைத்துக்கொள்வது அப்படியானால் அந்த வழக்கின் தன்மை எப்படி
இருக்கும்? இதைப்பற்றி சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்
என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு முனிசிபல் கோர்ட்டுகளிலும், ஜில்லாக் கோர்ட்டுகளிலும் கட்சிக்
காரர்கள் போய்த் தங்குவதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது.
மரத்தின் நிழலில் தங்கலாம், அது உயர்ந்தது என்பதாக அதன்
மேன்மையைப்பற்றி ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தில்
கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுமாதிரியான வசதி பல
கோர்ட்டுகளில் மருந்துக்குக் கூட கிடையாது. வெய்யில், காற்று, மழை
இவற்றில் இன்றையதினம் கட்சிக்காரர்கள் திண்டாடவேண்டியிருக்கிறது.
நூறு ரூபாய்க்கு 7½ ரூபாய் ஸ்டாம்பு பீ கட்டுகிறார்கள். அதைத்தவிர பல
கோர்ட்டு பீ கட்டுகிறார்கள். இவ்வளவு தொகை அவர்களிடமிருந்து வசூ
லிக்கப்படும். அவர்களுக்கு எவ்விதமான வசதியும் கொடுக்கப்படாது
மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். சில கோர்ட்டுகளில் மின்சார வசதி
கிடையாது. பங்கா வசதி கிடையாது. ஆகவே கோர்ட்டுகளுடைய கட்டிட
அமைப்பை புதிதாகக் கட்டக்கூடிய கட்டிடங்களிலாவது கட்சிக்காரர்களுக்கு
தக்க வசதி முதலிய செய்தி கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்
கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. SAMPATH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்துச் சில
கருத்துக்களை உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.
நீதி நிர்வாகமானது மிக மிக முக்கியமானது. ஆனால் எனக்கு முன்பு
பேசிய கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் நீதி நிர்வாகம் உயர்வாக
நடத்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ள
வில்லை. நமது ராஜ்ய நிர்வாகங்களில் மிகவும் நல்ல முறையில் ஒரு
இலாகா நடக்கிறது என்றால் அது நீதி நிர்வாகம் ஒன்றுதான். நேற்று
நடந்த விவாதத்தில்கூட இதைப்பற்றி நீதி அமைச்சர் அவர்கள் பெருமை
யுடன் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. நாம்
சட்டமன்றத்தில் நல்ல சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். அந்தச் சட்டங்களின்
உட்கருத்தை உணர்ந்து ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினதுபோல
சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டிய
பொறுப்பு நீதித்தலத்திற்கு இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இன்றைய
தினம் நேர்மை தவறாமல் நியாயம் தவறாமல் நீதி நீதிபதிகளால்
வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பெருமைப்படுகிறேன்.

[Sri T. Sampath]

[2nd April 1958]

அடுத்தப்படியாக கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து வியாஜ்யங்களுக்கு வசூல் செய்யப்படும் கட்டணங்களைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது கோர்ட் பீஸ் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதைக்கூட ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே *advalorem fees* ஆனது நூற்றுக்கு 11½ ரூபாய் ஆக இருந்ததை இப்போது 7½-க்கு குறைத்திருப்பது உண்மை. ஆனாலும் கோர்ட் பீஸ் சட்டத்தின் கீழ் பலதரப்பட்ட வியாஜ்யங்களுக்கு கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தடை வியாஜ்யம், சொத்து வியாஜ்யம் பாக வியாஜ்யம், டிரங்கு வியாஜ்யம் இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிக் கட்டணம் உயர்ந்து யிருக்கிறது. நீதி வழங்குவதற்கு இந்த இலாகாவில் இருந்து வருமானத்தை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல.

The Government should not expect anything in return for rendering justice. என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏழை மக்களுக்கும் நீதிஸ்தலங்களில் வழக்குத் தொடருவதற்கு எவ்வளவு வசதிசெய்து கொடுக்கப்படுவேண்டுமோ அவ்வளவு வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அடுத்தார்போல் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் நீதி ஸ்தலங்களில் வழக்குகள் சீக்கிரமாகப் பைசல் செய்யப்படவில்லை வழக்குகளில் முடிவு செய்வதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக இது ஒரு புகாராக இருந்து வருகிறது. **Justice delayed is justice denied** என்று சொல்வது வழக்கம். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு க்ரிமினல் வழக்குகள் வெகு விரைவில் பைசல் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கு ஏற்றுப்போல மத்திய சட்டம் திருத்தப்பட்டு பூர்வாங்க விசாரணையைக் குறைத்து, சீக்கிரத்திலேயே செஷன்ஸ் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வெகுவிரைவில் பைசல் செய்து வருகிறார்கள். சிலில் வியாஜ்யங்களுக்கு மாதிரிம்தான் காலதாமதம் ஆகிறது. அதற்கு காரணம் சிலில் வியாஜ்யங்களில் தஸ்தாவேஜிகள், ஆதாரங்கள் முதலியன எல்லாம் சேகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவைகள் இல்லாமல் நடத்த முடியாது. ஆகவே காலதாமதம் ஆகிறது. அப்படியிருந்தும் 1955-56-ம் வருஷ நீதி நிர்வாக ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

There was a fall in the number of cases instituted in the year 1955-56. இதோடு மட்டுமல்ல.

The number of suits instituted in the District Munsif's Court decreased என்று இன்னொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஜில்லாக்களில் இன்னும் அதிகமான வழக்குகள் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்று குறை சொல்லப்படுகிறது.

12 40
p.m.

ஜில்லா ஜட்ஜுகளும் ஸப்-ஜட்ஜுகளும், ஜில்லா முன்சிப்களும் அதிகமாக வழக்குகளை பைசல் செய்யவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாதமும் ஜில்லா ஜட்ஜுகள் அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சப் ஜட்ஜுகளும், ஜில்லா முன்சிப்களும் 'வக்கீல்களையும்' கட்சிக்காரர்களையும் அவசரப்படுத்துகிறார்கள். அப்படி அவசரப்படுத்தினால் நீதி தவறக்கூடும். ஆகவே எந்த எந்த ஜில்லாக்களில் வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கிறதோ அங்கு இந்த விதிகளை அனுஷ்டித்தால் அதை ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வழக்குகள் அதிகம் இல்லாத ஜில்லாக்களில், இந்த விதியை அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. உதாரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் வழக்குகள் குறைந்திருக்கிறது. அங்கு இந்த விதியை அனுஷ்டித்தால் பல கோர்ட்டுகள் மூடும்படி நேரிடும். ஆகவே, எங்கு கேஸ்கள் அதிகமாக தேங்கியிருக்கின்றதோ அங்கு இந்த விதியை அனுஷ்டிக்க வேண்டாமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் "க்வாலிடேட்டிடி டிஸ்போஸல்" (**Qualitative disposals**) என்றிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அப்படியில்லை. இப்பொழுது **Quantitative disposals** யிருக்கிறது. அடுத்தப்படியாக, இந்த முன்சிப்களுக்கும், சப் ஜட்ஜுகளுக்கும்

2nd April 1958]

[Sri T. Sampath]

கும் உள்ள ஜூரிஸ்டிக்ஷனைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் வரும் மனுக்களை பைசல் செய்யும் அதிகாரம் ஜில்லா முன்சிபுகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்களால் அது விஜாரணை செய்யப்பட்டு வந்தது. அதைபோல், இப்பொழுது சரகாபடி யாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரச் சட்டம் இவைகளின் பேரில் வரும் வழக்குகளை தீர்க்க ரென்ட் கோர்ட், ரெவன்யூ கோர்ட்டுளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரென்ட் கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை, தாசில்தார் விராரணை செய்கிறார்கள். ரெவன்யூ கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்கள் விசாரணை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது அதிகமாக வக்கீல்கள் இந்தக் கோர்ட்டுகளில்தான் ஆஜராகிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் கீழ் பல சட்ட பிரச்னைகள், பல சட்ட நுட்பங்கள் விவாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அநேக ரீட்டெட்டிஷன்களுக்கூட உயர்நீதிமன்றத்திற்கு போகிறது. ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை சட்ட அனுபவம்பெற்ற முன்சிபுகளிடம் ஒப்படைத்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் ஓரளவு ரீட்டெட்டிஷன்களுக்கூட குறையும். ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை முன்சிபுகளிடம் கொடுத்துவிடலாம். ஜில்லா முன்சிபின் தீர்ப்பின்மேல் வருகிற கேஸ்களை ஜில்லா ஜட்ஜுக்கு விட்டுவிடலாம். அதோடு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் வரும் அப்பீல் கேஸ்களைப்பற்றி விசாரிக்க சப் ஜட்ஜுகளுக்கே அதிகாரம் கொடுத்து விடலாம். அடுத்தப்பட்டியாக, ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளுக்கூட விரும்புகிறேன். தற்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இரண்டு வித மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் இருக்கிறார்கள். நீதி நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு, நீதி ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றும், நிர்வாக ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றும் இருக்கிறார்கள். நீதி ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட், “பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் அபன்ஸ்” யை பைசல் செய்கிறார்கள். அதோடு பஸ்ட் க்ளாஸ் செக்ஷன்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்களின் தீர்ப்பின்பேரில் வரும் கேஸ்களையும் பைசல் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நிர்வாகப் பொறுப்பை ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டிற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கனெக் டரின் அதிகாரங்கள் என்ன? எக்ஸிசீயூட்டிவ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று சொல்கிறார்கள். க்ரிமினல் ப்ரொவீசர் கோட் 144, 145, 110 பிரிவின் கீழ் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரிஸ்டென்ட் செஷன்ஸ் ஜட்ஜுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில், ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்களுக்கு இந்த அப்பீல் வழக்குகளை மாத்திரம் விசாரிக்க அவரிஸ்டென்ட் செஷன்ஸ் ஜட்ஜ் என்று சொல்கிறோம். எனது அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்த ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் தேவையில்லை. பூர்ண அப்பீல் அதிகாரத்தை அவரிஸ்டென்ட் சப் ஜட்ஜுகளுக்கே கொடுத்துவிடலாம். அவர்கள், இந்த கொலைக் குற்றம் நீங்கலாக பாக்கி எல்லா செஷன்ஸ் கேஸ்களையும் இப்பொழுது விசாரணை செய்து வருகிறார்கள். அதிகமாக வேலை தேங்கிக் கிடக்கும் இடங்களில் மட்டும் அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் போட்டுவிடலாம்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. I cannot allow the hon. Member to continue his speech. He may resume his seat. Sri Jagannathan may now speak.

SRI M. JAGANNATHAN: தலைவர் அவர்களே, நீதி பரிபாலன மான்யத்தின் பேரில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். நீதி பரிபாலனமானது நம் ராஜ்யத்தில் மற்ற ராஜ்யங்களைவிட மிகவும் சிறந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் என்னைப்போறுத்த வரையில் அதற்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் உடையவரை இருக்கின்றேன் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தில் ஒன்று சொல்வார்கள், “The rich govern the law and the law grinds the poor” என்று.

[Sri M. Jagannathan]

[2nd April 1958]

அதாவது, பணக்காரர்கள் சட்டத்தை ஆளுகின்றார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் ஏழைகளை நசுக்குகிறது என்று சொல்வார்கள். அந்நிலை நம் மாகாணத்தில் நடைபெறுகிற நீதி பரிபாலனத்தில் மிகவும் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஏழை மக்கள், அவர்கள் எதிர் பார்க்கும் அளவு நீதி ஸ்தலங்களில் அவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதற்குள்ள சூழ்நிலை சரியாகவில்லை என்பதையும் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம், “காஸ்ட் ஆப் லிட்டிகேஷன்” என்று சொல்வார்களே, அதாவது வழக்காட செலவிடப்படும் பணம் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம், கோர்ட் பீஸ்கள் எல்லாம் இப்பொழுது அதிகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால் ஏழை மக்கள் நீதி ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று வழக்குத் தொடர, சிவில் தரப்பிலாகயிருந்தாலும் சரி, அல்லது கிரிமினல் தரப்பிலாகயிருந்தாலும் சரி, அதிகக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டியிருப்பதால் ஏழைகளுக்கு அதிகமாக நீதி ஸ்தலங்களுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, ஏழை மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் இன்னல்கள், அநீதிகள் இவைகளை யெல்லாம் நீதி மன்றங்கள் மூலம் துடைக்கப்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை. அது மாத்திரமல்ல. நீதி மன்றங்கள் குறிப்பாக கிராமங்களில் எப்படி நடைபெறுகிறது என்றால், அது அங்குள்ள மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முறையில் செயலாற்றவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளைப் பொறுத்த மட்டில், “கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸ்” என்று சொல்லப்படுகிற விதிகள் பிரகாரம் இயங்குகிறார்களா என்று பார்த்தால், அந்த விதிகளை அவர்கள் சரியாக கையாள்வதில்லை. உதாரணமாக, கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸ்படி ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் காலை 11-மணிக்கு கோர்ட்டுக்கு வர வேண்டும். ஐந்து மணி வரை அங்கிருந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் எத்தனையோ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கோர்ட்டிற்கு வரலாம். அவர்கள் 11-மணிக்கு கோர்ட்டிற்கு வரவேண்டுமென்று கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸில் விதியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அவர்களது இஷ்டம்போல் கோர்ட்டிற்கு வருகிறார்கள். அதே போல் இஷ்டம் போல் லீட்டிற்குப் போகிறார்கள். ஆக, சரியான முறையில் கோர்ட்டுகளில் வேலை நடப்பதில்லை. கோர்ட்டுக்கு வரும் பொதுமக்களுடைய சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கவனிப்பது இல்லை. ஒரு நாள் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் ஒரு கம்பீனைன்ட் தூக்கல் செய்வதாக இருந்தால் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அதை வாங்கி உடனடியாக உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இந்த கம்பீனைண்டுகளை வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். இதை தாக்கல் செய்திருக்கிற பொதுமக்கள் அங்கு காலையில் வந்து மாலை வரை காத்து நிற்க வேண்டும். கடைசியில் ஐந்து மணிக்கோ அல்லது ஆறு மணிக்கோதான் ” (the end of the day, i.e., after 5 o'clock or 6 o'clock) இவைகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். கம்பீனைண்டுகளை கொண்டு வந்திருக்கிற ஏழை மக்கள் காலை ஆறு முதல் மாலை மணி வரையில் பட்டினியோடு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலேயே இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பொதுமக்கள் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த குற்றம் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டைத்தான் சாரும். அந்த முறையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் தன்னுடைய கடமையை சரியாகச் செய்யக் கிடையாது. எந்த இடத்தில் நீதி வழங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ எந்த இடத்தில் விதிகள் சரியாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதோ அந்த இடத்திலேயே சரியாக அவைகள் அனுசரிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இந்த மாதிரி இடங்களில் இவ்வளவு ஊழல்கள், இவ்வளவு தகராறுகள் நடைபெறுகிறது என்றால் இவைகள் சர்க்காருக்கு பெருமை அளிக்கக்கூடிய விஷயமல்ல என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல. கிரிமினல் கோர்ட்டுக்கு வந்து வழக்காட விரும்பும் மக்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு அடிதடி கேஸில் ஒரு நாள் அடிபட்டதால் கோர்ட்டில் வந்து கேஸ் போட வேண்டுமென்றால் அதற்காக ஒரு Wound Certificate வாங்கி கம்பீனைன்ட் கொடுக்கும்பொழுது அதோடு சேர்த்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம்

2nd April 1958]

[Sri M. Jagannathan]

கொடுக்க வேண்டுமென்று கிரிமினல் சூல்ஸ் ஆப் பிராக்டீவ்-லோ அல்லது கிரிமினல் பிரிஸ்டியர் கோடினோ சொல்லப்படவில்லை. பல சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் இவ்விதம் **Wound Certificate** இல்லையென்றால் அந்த கம்பனைடை வாங்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் ஸ்டீபிங்கேட் இல்லாமல் கொடுத்தால் அதை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் நிராகரித்து விடுகிறார்கள். ஏழை மக்கள் இதனால் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த **Wound Certificate** வாங்குவதற்கு தாலுகா தலைமை ஆசபத்திரிகளில் இருக்கின்ற டாக்டர்களுக்கு கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கட்டணத்தை வாங்கி கொண்டு ஸ்டீபிங்கேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சர்க்கார், ஏற்கனவே 16 ரூபாய் என்று இந்த கட்டணம் இருந்தது என்று நினைக்கிறேன், அதை இப்போது 25 ரூபாயாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அடிப்படே ஏழை விவசாயி புகார் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கம்பனைட் கொடுக்கும்பொழுது டாக்டரிடமிருந்து இந்த ஸ்டீபிங்கேட்டையும் வாங்கி கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினால் அது சரியல்ல. உதை வாங்கினதுமல்லாமல் மலையும் 25 ரூபாய் பீஸ் கொடுத்து ஸ்டீபிங்கேட் வாங்கி கம்பனைட் கொடுத்தால்தான் கம்பனைட் வாங்கி கொள்ளப்படுகிறது. இந்த விதமான ஒரு அநியாயமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு சரியாக நீதி வழங்கப்படும் என்று எவ்விதம் நம்மால் சொல்ல முடியும்? ஆகவே சர்க்கார் இம்மாதிரியான பிரச்சனைகளில் தலையிட்டு, குறிப்பாக இங்கு தெரிவித்த சில தவறுதல்களை நிவர்த்தி செய்ய முன்வருவார்களேயானால் உண்மையிலேயே சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு அனுசூலமாக வேலை செய்து வருகிறது என்று கருத முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்ததாக, கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், நீதி மன்றங்களில் வழக்காரும் வழக்கறிஞர்களுக்கும் வழக்காட வந்திருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் சரியானபடி வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது பல நீதி மன்றங்களை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் மலஜலம் கழிப்பதற்குக் கூட **Public Conveniences** இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் கோர்ட்டுகளில் இருக்கக்கூடிய வழக்கறிஞர்களுக்கும் அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கும் அசௌகரியம் ஏற்படுகிறது. இவைகளை பரிசீலனை செய்து நீதி மன்றங்களில் இந்த வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் சர்க்காரே தலையிட்டு வேண்டியதை செய்ய முன்வர வேண்டும், அதல்லாமல் பொது மக்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அந்த பொறுப்பை பொதுமக்கள் தலையில் போடும்படியான முறையில் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நீதி மன்றங்களில் நல்ல லேபரரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில நீதி மன்றங்களில் நல்ல நூல் நிலையங்கள் இல்லாமல் அங்கு இருக்கின்ற நீதிபதிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் புதிதாக சர்க்கார் என்ன திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியாமலேயே பழைய சட்டத்தையே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அனேக கோர்ட்டுகளிலுள்ள நீதிபதிகள். ஆகவே சர்க்கார் கடைசியாக திருத்தியிருக்கும் சட்டங்களையும் எல்லா சட்ட புத்தகங்களையும் உபயோகிப்பதற்கு தகுந்த முறையில் ஒவ்வொரு நீதி மன்றங்களிலும் நல்ல முறையில் நூல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி நல்ல முறையில் நூல் நிலையங்கள் இருந்தால்தான் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு நல்ல முறையில் நீதிகளை வழங்க முடியும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI M. JAGANNATHAN : ஹைக்கோர்ட்டைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹைக்கோர்ட்டு கட்டிடம் மூன்று அடுக்கு அல்லது நான்கு அடுக்கு உள்ள கட்டிடமாக இருக்கிறது. அதில்

[Sri M. Jagannathan]

[2nd April 1953]

நீதிபதிகள் ஏறிப்போவதற்கு மாத்திரம் எலக்ட்ரிக் லிப்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பொது ஜனங்களுக்கு (காமன் மென்) எல்லா படிக்களையும் கஷ்டப்பட்டு ஏறித்தான் மேலே போக வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற ஜனநாயக அமைப்பில் பொதுமக்களுக்கு இந்த மாதிரி சிறிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI M. JAGANNATHAN : I shall finish in a minute, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member will resume his seat. Only ten minutes have been allotted. He must have tried to finish it within that time. Sri Annamalai may now speak.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு ஒரு உறுப்பினர் அவர்களும், நீதி அமைச்சர் அவர்களும் கூட சொன்னார்கள், நீதி மன்றங்கள் நல்ல முறையில் இங்கு நடைபெறுகின்றன என்று. அவ்விதம் நடைபெறவில்லை என்று நான் சொல்வில்லை; இந்தியாவின் பிறதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே நீதி மன்றங்களில் ஊழல்கள் மிகுந்து விட்டது என்று ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அளவில் நல்ல முறையில் நீதி மன்றங்கள் நடைபெறுகின்றது என்பதை என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. வெள்ளையன் காலத்தில் இருந்த சட்டங்கள்தான் இன்னும் இருக்கின்றன. நாட்டில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்ப இந்த சட்டங்கள் எல்லாம் திருத்தப்படாமல் முன்னால் இருந்தது மாதிரியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை திருத்துவதற்கு நமக்கு அதிகாரமில்லை என்று இந்த சர்க்கார் சொல்லக்கூடும், அவ்விதமென்றால் ஏன் மத்திய சர்க்காரை இந்த சர்க்கார் இவைகளைப் பற்றி வற்புறுத்திக் கேட்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இப்போதிருக்கிற சட்டங்கள் எல்லாம் பழைய செக்ஷன்கள் 101, 109, 110 இவைகளின் மேல் கிராமங்களிலுள்ள மக்களின்மீது வழக்கை தொடுக்கிறார்கள். இம் மாதிரி தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் முடிவு அடைவதற்கு சமார் மூன்று ஆண்டுகள், நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிறது. இதனால் இந்த விவசாயிகள் எல்லாம் தங்களுடைய விவசாயத்தையே கைவிடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வெள்ளையன் காலத்திலிருந்த சட்டங்களை மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய கடமையாகும். அதற்கு அடுத்தபடியாக நகல் எடுப்பதற்காக அனேகம் குமஸ்தாக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்திற்கு நான்கு அணு ஐந்து அணு என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களை டெம்பரரிமாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு ஏதாவது அவசரமாக நகல்கள் வேண்டுமென்றால் லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் நகல்கள் கிடைக்கிறது. இந்த ஆள்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக வைக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் சிலில் நீதி மன்றங்களுக்காக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1956-57-ல் சமார் 58 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது 1958-59-ல் சமார் 58 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் ஸ்மால் கான் கோர்ட்டுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையும் 1956-57-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகையைவிட குறைவாகவே இருக்கிறது. ஏன்? லிவில் வழக்குகள் குறைந்தவிடனவா? லிவில் கோர்ட்டுகள் முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது குறைந்திருக்கின்றனவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 1954-ல் விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. அதனால் அதிக வழக்குகள் போட முடியவில்லை. அது 1958 ஜூலியோடு முடிவடைகிறது. பணக்காரர்கள் அதிக வழக்குகளைத் தொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த லிவில் கோர்ட்டுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை என் குறைவாகயிருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

2nd April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

அடுத்தபடியாக பாப்பர் வழக்குகள் போடுகிறார்கள். கோர்ட் பீஸ் செலுத்த வழியில்லாத ஏழைகள், விதவைகள், இவர்கள் pauper suits போடுகிறார்கள். ஸ்டாம்புக் கட்டணத்தை மட்டும் தான் இனாமாகக் கொடுத்து வழக்கு முடிந்த பிறகு வசூல் செய்கிறார்கள். யார் இந்த மாதிரி வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு வழக்கறிஞர்கள் முதற்கொண்டு நியமித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்கும், விதவைகளுக்கும் சர்க்காரே வக்கீல்களை நியமித்துக் கொடுத்து, எப்படி சர்க்கார் கோர்ட் பீஸ் கட்டணத்தை வசூல் செய்கிறார்களோ, அதைப் போல இதற்காகும் செலவையும் வசூல் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00
p.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the cut motion on this Demand I would like to say a few words. Many hon. Members have spoken at very great length about the delay caused in the disposal of the civil suits. There has been a hue and cry throughout the State that there has been extraordinary delay in the disposal of the civil suits, the delay ranging from 5 to 7 years and in some cases even up to ten years, with the result that people are being put to very great hardship, especially the poor people who cannot afford to spend. Justice delayed is justice denied. Even though, as I am reliably informed, the Government are issuing instructions through the High Court for the speedy disposal of cases, still my submission is that these cases are delayed considerably. They should be disposed of as early as possible and some relief given to the litigant public. Otherwise many people may not be in a position to go to courts to get their grievances redressed. This is a very important matter which requires the immediate attention of Government.

Another thing which I would like to emphasise on this occasion is that all important Acts together with the rules should be published at least once in two years if they cannot be published every year. This will enable the general public to know what all amendments have been carried out to the original Acts. This matter should be looked into.

The next point I wish to refer is, the Government of India have appointed a Law Commission for the purpose of revising the existing Acts. Many Acts have become obsolete and they do not serve the purpose for which they were enacted in those days. My submission is that the State Government also should think of constituting a Commission consisting of eminent Judges, preferably retired Judges to go into the question of revising State Laws, on the model of the Central Commission, and make recommendations to the State Government for necessary action. It is high time that the Government took some such action with a view to revising the existing laws.

Then, with regard to court-fees, this has already gone up in many directions. Litigation has become very costly. So the Government must examine this question very seriously and try to reduce the court-fees as much as possible. If this is not done I am sure we will be denying justice to the litigant public especially the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [2nd April 1958]

poor people who cannot afford to go to courts and wait indefinitely. Side by side the lawyer's fees have gone up. This the Government must know. Though it may not be possible for the Government to reduce the lawyer's fees, still so far as the court-fees are concerned, they must see that they are reduced as much as possible.

Regarding the scales of pay of the Sub-Magistrates and the District Munsiffs, I wish to submit there is great disparity. The Sub-Magistrates are started on Rs. 200 in the scale of Rs. 200—10—300 while the District Munsiffs are started on Rs. 300 in the scale of Rs. 300—50—500—50/2—700. I do not see the reason why there should be such a disparity in the scales of pay of these officers. Even supposing the District Munsiffs are selected from Sub-Magistrates it will take 7 or 8 years and at times even ten to fifteen years for them to become District Munsiffs. That being so there will be great discontentment among the Sub-Magistrates. My submission is that there should be no disparity in scales of pay of these officers. If there is disparity we cannot maintain efficiency on the magisterial side. This also should be looked into by the Government.

With regard to the selection of Public Prosecutors and Government Pleaders, politics should not play any part. Only experience and training should count. People doing very good work in the district should be selected and if that is done I am sure the Government also will stand to gain in many respects. I have received some complaints from some districts that the selections have not been very good and many young people who have not got the necessary experience in the line have been selected. This will result in Government losing their good cases even. Government must see to it that only very experienced and efficient people who have been shining well in the district are chosen for these posts.

Sir, one of the hon. Members, I think it is the hon. Member Sri Kalyanasundaram referred to the selection of a Public Prosecutor from Chingleput district for defending certain cases in Ramana-thapuram which are conducted in the Tiruchirappalli district. It is not known why the Government should choose a gentleman from my district. That shows that Government are not in a position to pitch upon good people who could ably conduct the prosecutions in those areas. That itself shows that they are not having good men in this line and that selections are not made properly.

1-10
p.m.

Sir, I have come in contact with certain advocates who have stated that there is no necessity for a District Munsiff Court in a particular area. We find in many districts, in certain areas there are no courts. Recently one of the hon. Members of this House told me that the people of Aruppukkottai have been agitating for a District Munsiff Court for a very long time but their request has not been conceded to by the Government. As it is, they have to go a long way to Manamadurai and that means that so much hardship is caused to them. So, the Government must take stock of the whole position and go into the whole question districtwar. Wherever

2nd April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

possible, as a measure of retrenchment, they should abolish some of these District Munsiff Courts and wherever they are needed, they should establish them. That is also a very important thing.

I have not got much to say except to emphasize the fact that the Government must see that delays are avoided as much as possible and all pending cases are disposed of as early as possible.

With regard to the provision for amenities, many hon. Members have referred to it and I hope the Hon. Minister will look into that matter and provide all the amenities that are necessary to the litigant public.

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER.

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Hon. Speaker has fixed 10 a.m. on 3rd April 1958 as the last hour and date for the receipt of amendments to the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 1 of 1958) and the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) and 10 a.m. on 5th April 1958 for the receipt of amendments to the Madras Catering Establishments Bill, 1957.

Now the Hon. Minister will reply to the debate.

III.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59—cont.

(2) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட சில அங்கத்தினர்கள் நீதி பரிபாலனத்தைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுவதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஊழல்கள் கூட நிறைந்து இருப்பதாகவும் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். ஆனால் நான் தற்புக்ம்ச்சிக்காக சொல்ல வில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள நீதி பரிபாலனத்தைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுவதற்கு இடம் உண்டு. அது மட்டும் அல்ல. அது சிறந்த வகையிலேயே நடந்து வருகிறது. அன்றொரு நாள் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் இந்த ஒரு இலாகாவிலேதான் ஊழல் என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த இலாகா சிறந்த வகையிலும், திறமையாகவும் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘சென்டரில்’ கூட மற்ற எல்லா ராஜ்யத்தில் நடைபெறுகின்ற நீதி பரிபாலனத்தை அவர்கள் விமர்சனம் செய்யும்போது, ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, நம்முடைய சென்னை ஹைகோர்ட்டில், தாமதம் இன்றி, துரிதமாகவே வழக்குகள் முடிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இன்னும் எவ்வளவு தூரம் தாமதங்களை குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைப்பதற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அவ்வப்போது கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. தாமதத்தைக் குறைப்பதற்காகவும், செலவைக் குறைப்பதற்காகவும், அவர்கள் கீழே இருக்கும் கோர்ட்டுகளின் ‘ஜூரிஸ்டிக்ஷனை’ குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு, சப்-கோர்ட்டு இவைகளின் ‘அப்பலேட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனையும்’, ‘ஸ்டால்காஸ் ஜூரிஸ்டிக்ஷனையும்’ அதிகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. Madras Civil and Village Courts (Amendment) Act, 1951 படி ஜில்லா முன்சீப் கோர்ட்டுகளில் ‘ஒரிஜினல் சைடில்’ 3,000 ரூபாய் என்று இருப்பதை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. ‘ஸ்டால்காஸ் சைடில்’ 300 ரூபாய் என்று இருப்பதை 500 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஜில்லா கோர்ட்டுகளிலும் சப்-கோர்ட்டுகளிலும் ‘ஸ்டால்காஸ் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை’ 1,000 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மேல் கோர்ட்டுகளுக்கு போகாமல் இருக்கலாம். செலவும் குறையும்.

1-13
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[2nd April 1958]

கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளில் 50 ரூபாய்க்கு மேற்படாத கேஸ்களை விசாரிக்கலாம் என்று இருந்தது. ஆனால் இரு கட்சிக்காரரும் ஒப்புக் கொண்டால் 200 ரூபாய் வரை உள்ள கேஸ்களை விசாரிக்கலாம் என்று திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்காரால் 'நோட்டிபிகேஷன்' செய்யப்பட்ட கிராம கோர்ட்டுகள் 100 ரூபாய் வரை உள்ள கேஸ்களை விசாரிக்கலாம் என்று இப்போது விதி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதே மாதிரி தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்கு அவ்வப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டுதான் வருகிறது. சிவில் வழக்குகளில் தாமதம் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. குறிப்பிட்ட சில வழக்குகளில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. 'ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்கி யிருக்கலாம். அதனால் கொஞ்சம் நாள் ஆகலாம். தொடர்ந்து வாய்தாக்கள் வாங்கிக் கொண்டு வரலாம். இப்படி சில முறைகள் கையாளப்படுவதால் அதிக தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதையும் கூட தவிர்க்க வேண்டும் என்று அவ்வப்போது கோர்ட்டுகள் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

சென்னை ஹை கோர்ட் துரத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு 'பெஞ்ச்' ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று வெட்டுப் பிரேரேணையை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றி கூட ஹை கோர்ட்டார் யோசனை செய்தார்கள். "திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு 'பெஞ்ச்' ஏற்படுத்துவது அவசியமும் இல்லை, சௌகரியமாகவும் இருக்காது" என்று அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு அங்கு ஒரு 'பெஞ்ச்' வைத்தால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ளவர்கள் வரவேற்பார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக இங்கு பழக்கப்பட்ட வக்கீல்கள் இருப்பதனால், சென்னையிலிருந்துதான் வழக்கறிஞர்களை வரவழைக்க வேண்டியிருக்கும். அப்படி இவர்களை சென்னையிலிருந்து வரவழைத்தால் செலவு இன்னும் அதிகமாகத்தான் ஆகும்.

வழக்கு நடந்து கொண்டே இருக்கும். அப்போது ஒரு 'ரிட்' ஐப் போடுவார்கள். அதற்கு ஹை கோர்ட்டுக்கு வர வேண்டியதாய் இருக்கும். அவர்களே 'ரிட்'-ஐ விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியாது. இந்த காரணங்களுக்காகத்தான் ஹைக்கோர்ட்டார் 'அங்கு மாற்றுவது சௌகரியம் இல்லை, அவசியம் இல்லை' என்று சொல்கிறார்கள்.

நாம் சட்டங்களை எந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றுகிறோமோ அதற்கு ஏற்றவாறு தீர்ப்புகள் ஏற்படுவதில்லை என்று வெட்டுப் பிரேரேணையை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு நிகழ்வது உண்மைதான். அதற்காக நாம் தீர்ப்பு சொல்கிறவர்களை குறை சொல்வது சரியல்ல, பொருந்தவும் பொருந்தாது. நாம் ஒரு சட்டத்தை எந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றுகின்றோமோ அதற்கு மாறாக தீர்ப்புகள் இருக்குமானால், அதைப்பற்றி அவர்கள் விமர்சனம் செய்கிறார்கள் என்றால், நாம் மீண்டும் அந்த சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்து அதை தகுந்த முறையில் மாற்ற வேண்டியதுதான் நாம் செய்யக்கூடிய பரிசாரம்.

ஒரு சட்டம் சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக நிறைவேற்றப்பட்டால் அது எந்த லட்சியத்தோடு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக மனதிலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஏற்றவாறு கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஹை கோர்ட்டாரும் அவ்வப்போது அவர்கள் கீழே உள்ள கோர்ட்டுகளின் கவனத்திற்கு இதை கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீதிபதிகளை, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. ஹை கோர்ட்டார் கலந்து கொள்கிறார்கள். இன்னும் மற்ற விதிகள் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் போது குறை சொல்வதற்கில்லை. ஒரு வர்க்கத்தினர் கூடாது என்றும் நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. எந்த வர்க்கத்தினர் சேர்ந்து எடுக்கப்

2nd April 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பட்டாலும் நீதி வழங்குவது மனப்பான்மையை பொறுத்தது. ஆனால் பொதுவாக விதி விலக்கு இருக்கலாம் சிறந்த வகையில் நம் நீதிபதிகள் நீதி செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்களுடைய சம்பள விதிதங்களுக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் சம்பள விதிதங்களுக்கும் தாரதம்மியம் இருப்பதாக எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதை நாம் தவிர்ப்பதற்கில்லை. அவர்களுடைய வேலைகளில் வித்தியாசமிருக்கிறது. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டு களுக்காக முதலிலே தேர்ந்தெடுக்கும்போது அவர்கள் ஜில்லா முன்சிப் வேலைக்கு தகுதியா என்று சொல்வதற்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரியும் இந்த இருவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

பப்ளிக் பிராசிகூடர்கள் நேமிக்கப்படுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். பப்ளிக் பிராசிகூடர் நேமிப்பதில் நியாயமிருக்கிறது என்று உறுதியாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில்தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அரசியல் விவகாரங்களோ வேறு பட்சபாதங்களோ இருப்பது கூடாது. எப்படி ஒரு கட்சிக்காரர் ஜாதி, அரசியல் இவற்றைப் பார்க்காமல் சிறந்த வழக்கறிஞ்சரை எடுக்குவாரோ அதே வகையில்தான் சர்க்காரும் தங்கள் வழக்குகளை நடத்த பப்ளிக் பிராசிகூடர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக கடைபிடிக்கிறேன். ஜில்லா பப்ளிக் பிராசிகூடர், கவர்மண்டு பிளிடர் இவர்கள் நேமனத்தில் ஜில்லா ஜட்ஜை கேட்கிறோம். கலெக்டரை பேனல் தயாரித்து அனுப்ப சொல்லுகிறோம். அதன்மேல் நியமனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமிக்கப்படுவதைப்பற்றி வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்த அங்கத்தினர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இது ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர்தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்பெஷல் பிராசிகூடர்கள் சென்னையில் எத்தனையோ, ஒரு தனி செஷன்ஸ் கோர்ட்டு கூட இருக்கிறது. இது விசேஷ ஏற்பாடு அவ்வாறு ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் அமைக்க குற்ற சட்டங்களிலே ஈடுபட்டவர்கள், இதற்கு முன்பு அரசாங்கத்தின் சில கேசுகளை சிறப்பாக நடத்தியவர்கள், நடத்தக் கூடியவர்கள் இவர்களை கொண்ட ஒரு ஜாபிதா தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலும் வெளியிலேயும் நடத்தப்படும் கேசுகளுக்கு இம்மாதிரி வழக்கறிஞ்சர்கள் சிலர் விசேஷ பிராசிகூடர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் நடக்கும் இந்த குறிப்பிட்ட கேசில் ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமிக்க வேண்டி இருந்தது. முதலிலே இம்மாதிரி ஸ்பெஷல் பிராசிகூடராக வேலை பார்க்க கூடியவர்கள் பார்த்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள். முதலிலே ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் தன்னுடைய வீட்டுத் தொல்லை காரணம் என்று சொல்லி அவர் அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பிறகு திருச்சியில் குற்ற சட்டங்களை கையாளும் ஒரு வழக்கறிஞ்சர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர்கள் தன்னுடைய உடல் நிலை சரியில்லை என்று அதை விட்டு விட்டார்கள். அதன் பிறகு அரசாங்கம் மற்றொருவரை நியமித்தார்கள். இதில் அந்த ஜில்லா, இந்த ஜில்லா அந்த ஜில்லாக்காரரிடம் நம்பிக்கை இந்த ஜில்லாக்காரரிடம் நம்பிக்கை இல்லையா என்ற பிரச்சனைகளுக்கு இடமில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் வேண்டுமானால் அப்படி விமர்சனம் செய்து கொள்ளலாம். கேஸ் நடக்கிறது. அது நன்றாக நடக்கவேண்டும் என்று அந்த மாதிரி பார்த்துதான் ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமனம் செய்யிறார்களே தவிர வேறென்றும் இல்லை.

சிலில் வழக்குகள் சிலவிலே இப்பொழுது குறைவாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அங்கு செலவு குறைந்ததற்கு காரணம் முன்பு இருந்த ஐ.லி.எஸ். நீதிபதிகளும் இன்னும் அதிக சம்பளம் வாங்கும் நீதிபதிகளும் ரிட்டயர் ஆகிவிட்டார்கள். ஆகவே இப்பொழுது இருப்பவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் என்பதுதான் இந்த செலவுக் குறைவுக்கு காரணம் வேறென்றும் இல்லை. வழக்கு போடுவதில் சிலவை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு கேஸ்களுக்கு பண் வசதி செய்யவேண்டுமானால் கலெக்டர்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பாடு செய்யலாமென்று விதி இருக்கிறது. அது அனுஷ்டிக்கப்படும் வருகிறது. ஆனால் ஒன்று. வழக்கு போடுவதில் வழக்கை ஒருவர்

1-20
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[2nd April 1958]

போட்டால் அது மற்றவரையும் பாதிக்கிறது. நியாயம் எங்கு இருக்கிறது என்பது பின்னால்தான் தெரிகிறது. வழக்கு போடுவதால் நியாயமாக போடுவதானாலும் அது ஒரு தொல்லையாகவே இருக்கும். ஒரு ஏழை வழக்கு போட்டால் அது இன்னொரு ஏழையை பாதிக்கிறது. இவைகளில் எவ்வளவு தொல்லை இருக்கிறது என்பது வழக்குகளில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும். பணம் கொடுத்து கேஸ் நடத்துவதிலும் தொல்லை அதிகம் ஏற்படுகிறது. அதனால் யார் வேண்டுமானாலும் கேஸ் போட்டுப் பார்க்கலாம் என்ற மனப்பான்மை (லிடிகஸ் மனப்பான்மை) குறைக்கப்படாமல் வளர்ந்து விடும்.

இந்த கோர்ட்டு பீஸ் ஆக்ட்டு பற்றி குறிப்பிட்டார்கள் இதனால் ஏதோ பெரிய இலாபம் சம்பாதித்து விடுவதாக கருதுவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கணக்கு போட்டுப்பார்த்தால் ஒன்றும் மிச்சம் அதிகமாக கிடையாது.

இப்பொழுது கோர்ட்டுகள் அதிகமாகவும் அனுவசியமாகவும் இருப்பதாக குற்றம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களே அறுப்புக்கோட்டையில் ஒரு கோர்ட்டு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். புதிதாக கோர்ட்டு அமைக்க வேண்டுமானால் அவ்வப்பொழுது ஹைகோர்ட்டார் பரிசீலனை செய்து தெரிவிக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அனுவசியமாக செய்வதற்கு இடங் கொடுப்பதில்லை. மாணுமதுரைக்கு போவது எவ்வளவோ கஷ்டமும் தாமதமும் ஆகிறது. மாணுமதுரைக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷனை மாற்ற நாம் ஹைகோர்ட்டின் மூலம் பிரயத்தனம் செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆனால் அங்கு ஒரு தனியான கோர்ட்டு வைக்க இடம் இருக்கிறதா என்பது முக்கியமான பிரச்சனை. ஹோசூர் அங்கத்தினர் இப்பொழுது இங்கில்லை. வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருந்தார்கள். ஹோசூருக்கு கோர்ட்டு வைக்கவேண்டுமென்று. ஆனால் இடம் இல்லை என்று ஹை கோர்ட்டார் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணகிரி கோர்ட்டை எடுத்துவிட்டால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இவர்கள் ஹோசூரிலே இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். இதிலே பரபரப்பு வழக்கரிஞ்சர்களிடம்தான். கோர்ட்டு வேண்டாம். அங்கே ஏ.எப்.ஸி.எம். கோர்ட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு கிரிமினல் கோர்ட்டு. அந்தக் கோர்ட்டுக்கு சிலில் ஜூரிஸ்டிக்ஷனைக் கொடுத்து விட்டால் ஓரளவு இதற்கு பரிகாரம் அளிக்குமோ என்று எனக்குப்பட்டது. அந்த யோசனை இப்பொழுது ஹைக்கோர்ட்டின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

1-30
p.m.

கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள், எல்லாம் வெள்ளைக் காரனுடைய சட்டமாக இருக்கிறது என்று. இப்பொழுதாவது அவருக்கு வெள்ளைக்காரர்களேப்பற்றிய புதிய உணர்ச்சி வந்ததைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அப்படி மாற்றுவதும் சரியல்ல. எந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கும் நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதனால் எல்லாவற்றையும் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எதையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அவைகளை யெல்லாம் மாற்றி அமைக்கப் பட்டுத்தான் வருகிறது. அநேகம் வழக்கு அறிஞர் அங்கத்தினர்களும் கூட சில சமயங்களில் கோபப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது சட்டத்தை யெல்லாம் நாம் அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று. எப்பொழுது அவசியம் ஏற்பட்டாலும் அப்பொழுது சட்டங்களை மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். எப்பொழுது திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் திருத்தம் செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். கோர்ட்டு பீஸ் சம்பந்தமாக பேசும்போது, அப்படி கோர்ட்டு பீஸ் ஏதோ நீதி வழங்குவதற்கு பிரதிப் பிரயோசனமாக கருதப்படக் கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் அவர்கள் கூறினார். அது உண்மைதான். ஆனால் ஓரளவு செலவு எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு வழக்குகளை தீர்த்து வைப்பது என்பதற்கு வேறு யந்திரங்கள் அமைப்பது சரியல்ல. அந்த முறையில்தான் இதற்கு கட்டணம் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

2nd April 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கடைசியாக கனம் அங்கத்தினர் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு லிப்டு வைக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அவர்கள் எத்தனையோ இடங்களுக்கு போகிறார், அவர் ஒரு வழக்கு அறிஞர்தான். அதைப் போலவே ஹைக்கோர்ட்டுக்கும் போகிறார். ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகும் போது மட்டும் லிப்டு வைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எத்தனையோ பேர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கு அறிஞர்தான். அவர் தன்னுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு இவ்வளவு அனுதாபம் காட்டுவது அவசியம்தான். இருந்தாலும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கமுடியாது. அதை இந்த மன்றம் கூட அனுமதிக்காது. ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜுகள் கூட ஒரு லிப்டு வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மூன்று வருஷங்களாக முடியாது என்று சொல்லி அதன் பிறகுதான் அவர்களுக்கு ஒரு லிப்டை அனுமதித்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட தேவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டாம். கொஞ்சம் தூரம் நடந்து போவதனால் பாதகம் இல்லை. கஷ்டமும் இல்லை. ஆகையினால்தான் இது வேண்டாம் என்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன்.

நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் அதிலும் நீதியிலிருந்து நிர்வாகம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு புதியதாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் சிறந்த முறையில்தான் பணியாற்றி வருகிறார்கள். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சிறந்த முறையில்தான் தொண்டாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை பெருமையுடன் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதனால் பாதகம் இல்லை. எதிர் கட்சி தலைவர் சொன்னார் லா கமிஷன் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து வருகிறது, அதைப் போலவே நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். லா கமிஷன் நடவடிக்கைகள் சீக்கிரத்தில் முடிந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் காப்பிரென்சிவ் சர்வே செய்து வருகிறார்கள். நீதி நிர்வாகத்தைப்பற்றிய பல விஷயங்களை அவர்கள் எடுத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அது முடிந்த பிறகு நமக்கு பல வழிகளில் பலன் இருக்குமா என்று தெரியவரும். அதற்குப் பிறகு அவசியம் ஏற்பட்டால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். கமிட்டி நியமிப்பதைப் பற்றி.

இப்பொழுது டைரெக்ட் ரெக்ரூட்மெண்ட் செய்வதாக இருந்தால் அவர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லா முன்சீப்கள், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் போன்ற பதவிகளை யெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களை ட்ராண்ஸ்பர் செய்வதாக இருந்தால் அவைகளை ஹைக்கோர்ட் செய்கிறது. டைரெக்ட் ரெக்ரூட்மெண்ட் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் செய்கிறது. இப்போது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் திருப்திகரமாகத்தான் வேலை செய்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is Mr. Kalyanasundaram withdrawing his cut motion?

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am pressing it.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 1,09,85,400—under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall put the demand to vote.

[2nd April 1958]

[Deputy Speaker]

The Question is—

“ that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,85,400 under Demand XII—Administration of Justice ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 393, Home, dated 14th February 1958, remitting the fee chargeable under Article 10 (k) (i) of Schedule II to the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, on applications for registration and for the grant of driving licence under the Madras Hackney Carriage Act, 1911. [Laid on the Table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS